

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/17 • 23 Nisan 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Devrimci sınıf ruhu ve kararlılığıyla

1 Mayıs'ta alanlara!

İÇİNDEKİLER

Taksim kararlılığı kazandı.....	3
Taksim yasağı aşıldı, sıra sendikal bürokraside.....	4
1 Mayıs'ta üç koldan Taksim'e!.....	5
Sermaye kodamanlarının “etkin taşeronluk” seferi.....	6
Kürt halkına yönelik abluka birleşik devrimci mücadeleyle dağıtılabılır!	7
Hapishaneler sömürü düzeninin aynası olmaya devam ediyor!.....	8
Devrim ve devrimci düşmanı bir kontrgerilla hukukçusu.....	9
İşsizliğin kaynağı burjuva sınıf egemenliğine karşı mücadeleye!	10
Metal İşçileri Birliği'nden 1 Mayıs'a çağrı toplantısı!.....	11
2. Kayseri İşçi Kurultayı başarıyla gerçekleştirildi.....	12
TARİŞ direnişi sonuçlandı....	13
İşçi ve emekçi hareketinden.....	14-15
Birleşik Metal-İş Genel Sekreter Yrd. Mehmet Beşeli ile 1 Mayıs ve sınıf hareketi üzerine konuştuk....	16-17
Veysel Demir ve Hasan Gülüm'le 1 Mayıs üzerine konuştuk.....	18
Kadın işçiler 1 Mayıs'a çağırıyor... ..	19
BDSP'nin 1 Mayıs çalışmalarından.....	20-21
İstanbul Devrimci 1 Mayıs Platformu çalışmalarından.....	22
İnsanca yaşanabilir kentler için sosyalizm!	23
“Gelecek bizim!” diyen liseliler kurultayda buluştu.....	24
Eğitim hakkı mücadelesi “SOKAK”ta büyüyor!	25
Filistinli tutsaklar siyonist zorbalığa karşı direniyorlar!.....	26
Dünyadan grev ve direnişler	27
Mimarlar Odası Genel Kurulu tamamlandı.	28
1 Mayıs, birlik, mücadele ve dayanışma günü... - M. Can Yüce.....	29
Polis yargısız infaza kalkıştı.	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/17 * 23 Nisan 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs hazırlıkları devam ediyor. 1 Mayıs önümüzdeki günlerde giderek işçi ve emekçilerin en öncelikli gündemi haline gelecektir. Bu yıl 1 Mayıs tartışmaları nispeten daha sakin geçmesinin nedeni ise 1 Mayıs Taksim tartışmalarının gündemden çıkmış olmasıdır. Son birkaç yıldır 1 Mayıs önemli ölçüde Taksim tartışmaları üzerinden toplumun gündemi haline gelmişti. Taksim 1 Mayıs Alanı'nın kazanılması ile birlikte bu tartışmalar önemli ölçüde geride kalmış bulunuyor.

1 Mayıs Taksim Alanı kazanılmış olmasına rağmen sermaye devleti ve onunla işbirliği içindeki sendikal bürokrasinin kirli hesaplarının ortadan kalktığını düşünmek saflık olacaktır. 1 Mayıs'ın altını boşaltmak ve devrimci özünü karartmak için çeşitli manevralar ve kirli girişimler önümüzdeki günlerde de gündeme getirilebilir. Devrim güçler, bu tür manevralara ve kirli hesaplara karşı hazırlıklı olabilmeli, bu yönlü muhtemel girişimleri boşa çıkarmak için etkin bir çaba ortaya koyabilmelidirler. Bunun yolu 1 Mayıs'a sınırlı bir zamanın kaldığı bugünlerde 1 Mayıs çalışmalarını yaygınlaştırarak işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta on binlerle alana çıkmalarını sağlamaya yönelik etkin bir çalışma yürütmektir. Ancak on binler alanlara taşınarak ve devrimci bir atmosfer hakim kılınarak devrimci bir 1 Mayıs kutlanabilir.

* * *

Sınıf devrimcileri bulundukları tüm alanlarda çeşitli araç ve zeminleri kullanarak etkin ve yaygın devrimci bir 1 Mayıs çalışması yürütüyorlar. Sermaye devletin kolluk güçleri ise, bu çalışmaya azgınca saldırarak engellemeye çalışıyor. Sınıf devrimcilerini gözaltı terörü ve para cezaları ile yıldırmaya, devrimci 1 Mayıs çalışmasının sınıf ve emekçi kitleler üzerindeki politik etkisini kırmaya çalışmaktadırlar. Sınıf devrimcileri hem polisin faşist baskı ve terörünü boşa çıkarmak hem de 1 Mayıs çalışmasını daha etkin ve yaygın olarak sınıf ve emekçi kitlelerine taşımak için seferber olabilmelidirler. Bir taraftan propaganda-ajitasyon faaliyetini kesintisiz sürdürürken öte yandan da çevre-çeper ilişkilerini 1 Mayıs alanlarına taşımak için yoğun bir çaba ortaya koyabilmelidirler.

* * *

Önemli hatırlatma: Önümüzdeki sayımızın baskı tarihi 30 Nisan gününe denk geliyor. Dolayısıyla bu tarih 1 Mayıs'ın tablosunu okurlarımıza toplu olarak sunmamızı imkansız hale getiriyor. Bu nedenle önümüzdeki sayımızın baskı tarihini 1 Mayıs sonrasına ertelemek zorunda kalıyoruz. 1 Mayıs'ın ardından çıkacak sayımızda hem 1 Mayıs tablosunu çeşitli yönleriyle değerlendirebilmek hem de gerçekleşen 1 Mayıs kutlamalarını bir bütünlük içinde verebilmek imkanına kavuşacağız.

Okurlarımız yeni sayımızı 4 Mayıs günü Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılarından temin edebilirler.

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

1 Mayıs hazırlıkları ve görevlerimiz

1 Mayıs'a sınırlı bir zaman kaldı. Hazırlıkların ivmesi yükseliyor, 1 Mayıs coşkusu ve heyecanı artıyor.

Bu yılın 1 Mayıs'ını bir alan gösterisi olmaktan çıkaran fazlasıyla neden var. Bunlardan biri, Taksim yasağının aşıldığı bir 1 Mayıs olmasıdır. Sermaye iktidarı ve işbirlikçileri, işçi sınıfı ve emekçilerin Taksim'e çıkmalarının önüne yeni engeller koyabilir elbette. Ancak geline yerde Taksim Meydanı'nın devrimci mücadeleyle kazanıldığı gerçeği değiştirilemez.

Taksim Meydanı toplumsal hafızada '77'deki kanlı katliamla yer etmiştir. Sermaye devletinin karanlık güçleri eliyle tezgahlanan katliamda onlarca insan hayatını kaybetmiş, yüzlercesi yaralanmıştır. Taksim Meydanı'nın bu katliam dışında anımsattığı diğer gerçek ise, görkemli bir kitleselliğe sahne olmasıdır. Fabrikalardan, sanayi havzalarından ve semtlerden bir insan seli akmıştır Taksim'e. Sermaye devletini korkutan da bu görkemli kitlesellik olmuştur.

Taksim Meydanı'na çıkış sermaye iktidarının onyıllardır işçi sınıfının zihnine ve mücadelesinin önüne koyduğu engellerin aşılmasında önemli bir adım olacaktır. Taksim'e çıkmayı işçi sınıfı ve kitle hareketi açısından önemli bir olay haline getiren de budur. TEKEL Direnişi'nin ardından bu çıkış, işçi sınıfı ve emekçilerin mücadele bilincini ve kararlılığını uyarıp güçlendirecektir. Taksim'in kazanılmış olmasıyla özgüven kazanmış olan ileri ve öncü kesimlerin sorumluluk almaları ve bulundukları alanlara 1 Mayıs coşkusu taşımaları kolaylaşacaktır.

Bu yılın 1 Mayıs'ını bir alan gösterisi olmaktan çıkaran bir diğer neden ise 26 Mayıs genel grevidir. Genel grev gibi, ileri bir bilinç ve örgütlenme düzeyinin ürünü olacak bir eylemin başarıyla gerçekleştirilebilmesi için, 1 Mayıs'ın kazanılması önem taşıyor. Bu da ancak eylemin, işçi ve emekçilerin olabildiğince kitlesel katılımıyla sermaye düzenine karşı militan bir meydan okumaya dönüşmesiyle mümkündür.

Tek başına kitlesellik ve mücadele ruhu da yeterli değildir. Önemli olan, bunun tabandan yükselecek bir örgütlenme temeli üzerinden gerçekleşmesidir. Zira, böyle bir temel olmaksızın, ortaya çıkan kitlesellik ve militan mücadele ruhu ileriye taşınmaz. Bu nedenle, 1 Mayıs hazırlıklarının asıl yoğunlaştırılması gereken halkası tabanda, işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde yürütülecek örgütlenme çalışmasıdır. Öyle ki, bugün 1 Mayıs hazırlıklarının somut başarı ölçütü, tabandan yapılacak toplantılarla birlikte örgütlenecek komite ve platformların sayısıdır.

Fakat, sınırlı verilerden hareketle diyebiliriz ki, henüz bu yönde anlamlı sayılabilecek çok az örnek vardır. Devrimci ve ilerici güçler dışında bir hazırlık gözlenmemektedir. Üst kademesinden alt kademesine sendika bürokratlarının, işçi ve emekçileri alanlara taşımak doğrultusunda bir pratiğinden söz etmek mümkün değildir. En ilerilerinin yaptıkları basın açıklamalarının ötesine geçmemektedir. Yapılması gereken, örgütlü işçi ve emekçilerin, 1 Mayıs'ı kazanarak 26 Mayıs'a yürümek hedefiyle etkili bir çalışma içerisine sokulmasıyken, bundan özenle uzak durulmaktadır.

Üst kademe sendika bürokratları için bu bilinçli bir politikadır. Onlar için 1 Mayıs hazırlığı, esas

olarak, 1 Mayıs'ı devrimci etkiden uzak tutmak ve her türlü ileri çıkışın önünü alarak içi boşaltılmış bir bahar bayramı haline getirebilmektir. Bunun için, kolluk güçleriyle baş başa vererek alacakları önlemler üzerine çalışmaktadırlar. Tabandan kendilerini açacak her türlü girişimi tehdit olarak görmekte ve köstek olmaktadır.

Alt kademe sendika yöneticilerine gelince, önemli bir kesimi zaten üst kademe sendika bürokratlarının uysal bir eklentisi, tabanı denetim altında tutmanın aracı durumundadır. Sınırlı bir kısmı ise, kitlesel 1 Mayıs'ın öneminden, taban örgütlenmelerinden vb. dem vurmaktadır. Ama istisna örneklerin dışında bunun gerekleri yerine getirilmemektedir. Ne doğrudan sorumluluk alarak işin içine girmekte, ne de tabandaki ileri ve öncü unsurları komite ve komisyonlar aracılığıyla yönlendirmektedirler. Kendileri dışındaki girişimleri bastırmak konusunda da üst kademe sendikacıların farklı bir tutum almamaktadırlar. Şu ya da bu gerekçeyle engelleyen, geriye çeken, özgüven kıran bir rol oynamaktadırlar.

Bu tablo, işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde taban çalışmasını ancak komünistler ve devrimci güçler ile ilerici-öncü işçi ve emekçilerin yürütebileceğini göstermektedir. Ancak bu bakımdan da durum pek iç açıcı değildir. Zira komünistler ile devrimci güçlerin oluşturduğu 1 Mayıs platformlarının alta doğru ayaklarının örülmesi mümkün olmamaktadır. Reformizmin ve sendika bürokratlarının karşısında devrimci bir bayrak yükseltmenin dışına pek az çıkılmaktadır. Bunun nedenlerinden biri, devrimci güçlerin ağırlıklı bir bölümünün 1 Mayıs hazırlığını kortejlerinde yürüyecek insan sayısının arttırılmasına indirgeyen apolitik tutumudur. Diğer

neden ise, siyasal yaşam alanlarının sınıf dışı alanlar olmasıdır. Bu ikisi bir arada, devrimci 1 Mayıs platformlarında belirlenen politik çerçevenin pratiğe taşınmasına engel olmaktadır.

Bundan dolayı komünistler, 1 Mayıs hazırlığını işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde bir örgütlenme süreci olarak yürütmekte büyük ölçüde yalnız kalmaktadırlar. Buna rağmen, tabandan bir örgütsel temel kurulması ve geliştirilmesi doğrultusundaki ısrar sürmektedir. Bu ısrar, ne ölçüde sonuç alındığından bağımsız olarak önemlidir ancak yeterli değildir. Beraberinde, mevcut imkan ve kanalları değerlendirebilen etkili bir inisiyatif göstererek, sınıfın ileri ve öncü unsurlarına ulaşmayı başarmalı, onları sınıfın geniş kesimlerini 1 Mayıs'a ve 26 Mayıs'a taşımak üzere seferber etmeye çalışmalıyız. Bu ise irade kadar yaratıcı bir politik inisiyatif demektir. Hazırlıklar bu bakışla gözden geçirilmeli, kalan zaman en iyi biçimde değerlendirilmelidir.

Taksim yasağı aşıldı, sıra sendikal bürokraside...

Devrimci bir 1 Mayıs için devrimci müdahale!

2007 1 Mayıs'ından beri işçi ve emekçilerin kalbi her 1 Mayıs'ta Taksim'de atıyor. DİSK'in türlü hesaplar ile ortaya attığı Taksim'de 1 Mayıs kutlama kararı, devrimci güçlerin kararı sahiplenerek ileriye taşımaları, işçi ve emekçilerin Taksim duyarlılığı ile de birleşerek adeta bir irade savaşına dönüştü. Kenti abluka altına alan polis 3 yıldır denenmedik yöntem bırakmadı. Gaz bombası, plastik mermi, cop, panzer ve dizginsiz polis terörüne rağmen Taksim kararından geri adım atılmazken, Taksim'in fikrini ortaya atanlar bile zaman zaman (2008'de olduğu gibi) ortadan kayboldu. Ancak tüm bunlara rağmen 2009 Taksim'in işçi ve emekçiler tarafından 1 Mayıs alanına dönüştürülmesi ile noktalandı.

Ancak devrimci güçlerin yıllardır "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!" sloganını atarken amaçladıkları, hiçbir zaman tek başına Taksim'de 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirmek değildi. Devrimciler uzun yıllardır özellikle sendika bürokrasisine ve onların kuyruğundan ayrılmayan reformistlere karşı verdikleri mücadelede 1 Mayıs'ın içinin boşaltılmasına ve devrimcilerin dışlanarak bürokratların güdümünde göstermelik 1 Mayıs törenlerine karşı duruyorlardı. Yani 1 Mayıs'ın kavga günü olduğu haykırılıp sınıfsal özüne uygun 1 Mayıs'ta diretiliyordu.

Taksim üzerinden yaşanan çatışmalar bu seremonik 1 Mayıs havasını dağıtarak son üç yılın 1 Mayısları'nın -Kadıköy hezimetini dışta tutmak kaydıyla- adına uygun biçimde cereyan etmesini sağladı. Bugün geline yerde ise artık Taksim Meydanı 1 Mayıs Alanı olarak kazanıldı. Şimdi ise devrimci güçlerin önünde temel bir görev var, bu da Taksim'de 1 Mayıs kutlamanın heyecanına kapılarak 1 Mayıs'ın içeriğine yönelik müdahaleyi ikinci plana itme tehlikesine düşmemek. Devletin ise bu açıdan çok daha sinsi planlar içerisinde olduğu görülmekte...

Mutabık olduğunuz nedir?

Taksim'i üç yıldır tankıyla topuyla savunan sermaye devleti bu işi kaba kuvvet ile çözemeyeceğini anladığında pek çok kez olduğu gibi yine "papaz" taktiğine başvurmuş gibi görünüyor. Protokollerde bir araya gelmeyi çok seven ama güncel mücadele içerisinde hızla dört yöne savrulan 6 konfederasyon bu yılın 1 Mayısı öncesi de önceki yıllardaki gibi Taksim çağrısı yaptı. Ancak bu kez şaşırtıcı olan çağrılarının devlet tarafından salyaly küfür ve tehditlerle değil "ılımlı mesajlar" ile karşılanması oldu. Çok geçmeden ise beklenen açıklama geldi ve sendikalar ile devlet arasında mutabakata varıldığı duyuruldu.

Mutabakatın taraflarına bakmak bile işin içinde bir bityeniği olduğunu anlamak için yeterli. Bir yandan 3 yıldır Taksim'i gaza ve kana bulayan devletin şefleri, valisi, başbakanı, emniyet müdürü; öte yandan Taksim'e yönelik devlet saldırısını meşrulaştırmak için Kadıköy'e kaçan ve hedef göstererek saldırıya ortak olan Türk-İş, bir yanda Taksim'in mimarı ve mağduru pozlarındaki DİSK, bir de ne yaptığı belirsiz kontra sendikalar Hak-İş, Memur Sen ve Kamu Sen.

Burada varıldığı söylenen mutabakatın ne olduğunu anlamak için ise yapılan açıklamalara bakmakta yarar var. Ortada bir mutabakat olduğu

düşünüldüğünde tüm açıklamaların paralel olmasına da şaşmamak gerek. Devletin yetkili ağzı mutabakatın ardından "Sendikalarla mutabakata vardık, Taksim 1 Mayıs'ta kutlamalar için tahsis edilecek" sözleri ile Taksim kararını duyurdu. İstanbul Valisi Muammer Güler, sözkonusu mutabakatı ise "Bu itibarla 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü'nün ülkemize yakışır bir şekilde tüm sosyal taraflarca barış ve huzur içerisinde demokratik bir olgunlukla kutlanması konusunda bir mutabakat sağlanmıştır" şeklinde açıkladı.

1 Mayıs mutabakatının anlamı açık. İşçi ve emekçilerin üç yıldır verdikleri mücadele ile elde ettikleri Taksim kazanımını farklı yöntemler ile yozlaştırmak ve etkisizleştirmek. Burada da en önemli rolün sendika bürokratlarına düştüğü açık. Nitekim Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'nun açıklaması, özellikle hükümetin politikaları ile birebir örtüşüyor. "Hak kazanılmaz, dilenilir ve bahşedilir" çizgisinde açıklama yapan Kumlu, utanmazca Taksim kazanımının üzerini örtmeye çalışıyor ve Taksim'e izin verdiği için Erdoğan'a methiyeler düzüyor.

Süleyman Çelebi'nin açıklaması ise hayli düşündürücü: "Altı konfederasyonun hukukuna uygun tüm katılımcıların bu çerçevede katılması gerektiği konusundaki mutabakatı buradan ifade ediyorum. Bu disipline herkes uymak durumunda. İşçi yalnız Valimize, Emniyet Müdürlüğüne havale etmiyoruz. Biz de kendi iç kontrolümüzü, kendi duyarlılığımızı en iyi şekilde buraya yansıtacağız. Önemli olan şölen havasında, coşkuyla özgür, demokratik bir 1 Mayıs'ı kutlamak ve başka bir gölge, başka bir görsellik katmamak istiyoruz. Bu konuda duyarlı davranacağımızı söylüyoruz."

Bu sözler devletin yıllardır Taksim'i yasaklarken kullandığı argümanlarla can sıkıcı derecede benzerlik göstermekte. Yani Çelebi lafı şuna getiriyor: "Evet provokatörler var ama bunları siz bize bırakın, biz gereğini yaparız."

Hak-İş, Memur Sen ve Kamu Sen'in açıklamaları da diğerleri ile benzer mesajlar taşıyor: 1 Mayıs'a gölge düşmesin, örnek 1 Mayıs olsun, üzerimize düşeni yapalım. 1 Mayıs'ın devrimci özüne uygun olarak kutlanması için...

bürokratlarını başından beri korkuttuğu düşünüldüğünde belki de bu açıklamaya da şaşırmamak gerek.

1 Mayıs'ı özüne uygun kutlamak!

Sendikal bürokrasi TEKEL Direnişi sürecinden yakından tanıdığımız uzlaşmacı tutumu ile Taksim kazanımının altını oymak için önemli bir hamle yapmış gibi görünüyor. Çağlayan çukurundan binbir güçlükle çıkarılan 1 Mayıslar, bu kez de Taksim çukuruna gömülme ve tarihsel rolüne yaslanılarak tepkiler engellenmek isteniyor. Üstelik sınıfın mücadelesi ile daraltılması gereken sendikal bürokrasi bu zafer üzerinden kendi yerini sağlamlaştırmanın ve hegemonyasını arttırmanın da hesabını yapıyor. Öyle ya da böyle mücadelenin yükselme eğiliminden korkan reformistler ise -kimi zaman doğru argümanlar da kullanarak- Taksim'e karşı çıkıyor ve mücadele kaçınılına soyunuyorlar.

Bu tehlikeli cendereye karşı devrimci güçler ise Taksim kazanımının coşkusuna kapılarak öznel müdahalenin rolünü nesnel süreci yadsıyarak değerlendirme eğilimi gösteriyorlar. Her iki eğilim birleştiğinde sendikal bürokrasinin etki alanının genişlediği, devrimcilerin bir kez daha tecrit edildiği ve dar politik gündemlerine sıkıştırıldığı, sınıfın genel sorunlarının ve mücadele eğilimlerinin tamamen görmezden gelindiği 1 Mayıslar'ın yolu döşeniyor.

Başından beri bilinmektedir ki Taksim kazanıldığında ne sınıf hareketinin tıkanan mücadele kanalları açıldı, ne bürokrasi tasfiye edildi, ne de sınıfın siyasal mücadele ile arasındaki mesafe daraldı. Ancak bu kazanım tüm bu sayılanların gerçekleşmesi için büyük bir adım atılmasını sağladı. Bu adımın büyütülmesi 2010 1 Mayıs'ının devrimci bir perspektif ile ele alınmasından ve 26 Mayıs grevine giden yolda güçlü bir mücadele gününe dönüştürülmesinden geçiyor. 1 Mayıs'ı kazanmak, sendikal bürokrasinin etkisini daraltmak ve emeğin baharını örgütlemeye çağrısını yükseltmek ile anlam kazanıyor.

Taksim 1 Mayıs programı belirlendi...

1 Mayıs'ta üç koldan Taksim'e!

İstanbul 2010 1 Mayısı'nı Taksim'de karşılamaya hazırlanıyor. 6 konfederasyonun oluşturduğu "1 Mayıs Düzenleme Kurulu" görüşmelerine devam ederken miting gününe ilişkin belirlemelerin çoğu tamamlanmış durumda.

DİSK, KESK, Türk-İş ve Hak-İş'in genel sekreter düzeyinde temsil edildiği düzenleme kuruluna Memur-Sen ve Kamu-Sen ise bölge başkanları düzeyinde katılıyor. Düzenleme kurulunun aldığı kararlara göre 1 Mayıs kutlamaları için miting kürsüsü AKM önüne kurulacak ve Dolmabahçe, Şişhane ve Şişli-Mecidiyeköy kollarından gerçekleştirilecek yürüyüşlerle kortejler meydana girecekler. Alanda eşit bir konumlanışın sağlanabilmesi için bütün yürüyüş kolları meydana gelene kadar hiçbir kol alana girmeyecek. Sendika başkanları ve kurum temsilcilerinden oluşan heyetin alana girişinin ardından üç kol da alana alınacak.

Miting programı ise Timur Selçuk yönetimindeki Ruhi Su Dostlar Korosu ve çok sayıda sanatçının katılımıyla oluşturulan koronun söyleyeceği "1 Mayıs" ve "Türkiye İşçi Sınıfına Selam" marşlarının okunmasıyla başlayacak. Miting programını bir kadın ve bir erkek işçinin sunması planlanırken altı konfederasyon başkanının da kürsüden konuşması bekleniyor.

1 Mayıs günü Taksim Meydanı'na arama noktaları dışında hiçbir yerden giriş yapılamayacağı ve arama noktalarından sonraki ara sokakların tamamının polis tarafından tutulacağı sendikaların aktardıkları bilgiler arasında. Program bitiminde alandan çıkış için de sadece iki kol bırakılmakta. Çıkışlar için Şişli ve Şişhane yönleri açık bırakılırken Gümüşsuyu, Beyoğlu ve Cihangir yönleri polis tarafından kapatılacak.

Arama noktalarından sonra alanda polisin olmayacağı belirtilirken alan içindeki güvenliğin sağlanması için altı konfederasyon bine yakın görevli belirleyecek.

Yürüyüş kolları belirlendi

Taksim 1 Mayısı için saat 10.00'dan itibaren yürüyüş kollarının oluşturulması planlanırken, 12.00'de alana girişlerin başlaması, 13.00'te de kutlama programının başlatılması düşünülüyor. Konfederasyonlar düzenleme kurulunda kendi yürüyüş kollarını belirledikten sonra 1 Mayıs'ın diğer katılımcılarıyla yapılan toplantının ardından yürüyüş kolları ve kortej dizilimleri belirlendi.

Dolmabahçe'den katılacak kolun başında Hak-İş ve Memur-Sen yer alırken TKP de mitinge bu koldan katılacak. İnönü Stadı önünde toplanacak kortejler, İTÜ önünde kurulacak arama noktasını geçerek alana girecekler.

Şişhane kolunda, Türk-İş ve Kamu-Sen ön sırada yer alırken, konfederasyonların arkasından EMEP, ÖDP, Türkiye Birleşik İşçi Partisi ve İşçi Cephesi katılacaklar. Bu kolun arama noktası da Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürlüğü önünde kurulacak.

Şişli kolunda ise en önde DİSK ve KESK kortejleri yer alacaklar. En kitlesel katılımın olması beklenen bu kolda yolun iki yanında iki sıra halinde yürünecek ve TRT binası önünde kurulan arama noktasından sonra alana giriş yapılacaktır.

Yolun sol tarafında yer alacak KESK kortejinin ardından TTB, Halkevleri, Demokrasi için Birlik Hareketi (Toplumsal Özgürlük Platformu, Sosyalist

Parti, Sosyalist Demokrasi Partisi, Anti-Kapitalist, Türkiye Gerçeği, 14 Mayıs Platformu, 10 Aralık Hareketi, Demokrasi ve Özgürlük Hareketi, Barış ve Demokrasi Partisi), Eşitlik ve Demokrasi Partisi, İşçinin Yolu ve 78'liler Girişimi yürüyecek.

Yolun sağ tarafından yürüyecek DİSK kortejinin ardında ise TMMOB, Devrimci 1 Mayıs Platformu (Bağımsız Derimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Emek ve Özgürlük Cephesi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Odak, Partizan, Proleterce Devrimci Duruş), İşten Atmak Yasaklansın Platformu (BATİS, Devrimci İşçi Partisi Girişimi, Ekmek ve Özgürlük Dergisi, Sosyalist Dayanışma Platformu, Ürün Sosyalist Dergisi), Mücadele Birliği, ESP, ÜİD-DER, Devrimci Proletarya, Devrimci Hareket, Emekçi

Hareket Partisi, Sosyalist Devrim Partisi-Girişimi yürüyecek. Yürüyüşün bu kolunda Çağdaş Hukukçular Derneği, Alevi-Bektaşî Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Kangal Dernekleri Federasyonu, Koçgirililer Girişimi gibi demokratik kitle örgütleri de yer alacaklar.

Düzen partilerinden CHP, DSP ve TDH de bu kolun en arkasında yer alacaklar.

Buluşma noktası olarak saat 09.00'da Şişli Meydanı'nı veren DİSK, kortejinin en önünde 1977 katliamında şehit olanların aileleri, aydın ve sanatçılarla birlikte yürüyeceğini açıkladı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu da buluşma noktasını saat 09.00'da Şişli Cami yanındaki Carrefour önü (Namlı Market karşısı) olarak belirledi.

Kumlu'dan Taksim için Erdoğan'a teşekkür

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu 1 Mayıs ve Taksim üzerine çeşitli açıklamalarda bulundu. Taksim Meydanı için yıllardan beri emek örgütlerinin ısrarcı olduğunu ifade eden Kumlu, başbakan başta olmak üzere "bu iznin verilmesine katkıda bulunan herkese" teşekkür etti.

Taksim kararlılığının ilk kez militan bir biçimde ortaya çıktığı, başta devrimci güçler olmak üzere ilerici, devrimci işçi ve emekçiler tarafından militan bir duruşla savunulduğu 2007 1 Mayısı'nın ardından Taksim yasağı sokak sokak çatışılarak delindi. Son 3 yıldır İstanbul'un dört bir yanı 1 Mayıs alanına çevrilerek Taksim Meydanı kazanıldı. Azgın devlet terörüne, sermaye devletinin karalama kampanyalarına rağmen bu yıl 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının temel sebebi işte sergilenen bu iradedir.

Binlerce işçi ve emekçinin Taksim'e çıkan yolda verdiği mücadeleyi es geçen, onları yarı yolda bırakarak Kadıköy'e giden Türk-İş'in Genel Başkanı Kumlu ise Taksim Meydanı için yıllardan beri emek örgütlerinin ısrarcı olduğunu, her yıl izin istendiğini ancak verilmediğini belirterek "Ama bu yıl izin verilmiştir ve Türk-İş, başbakan başta olmak üzere bu iznin verilmesine katkıda bulunan herkese teşekkür etmektedir." diyebildi.

Kumlu'nun konuşmasındaki diğer bir vurgu noktası ise kutlamaların bayram havasında geçirileceğiydi. 1 Mayıs'ta iki sınıfın iradesinin karşı karşıya geldiği gerçeğini karartmaya çalışan Kumlu, işçi ve emekçileri sermayenin saldırılarına karşı 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaya çağırarak yerine onlardan bu kutlamaların bayram havasında geçmesi için gerekeni yapmalarını istedi.

Kumlu konuşmasının bütününde Taksim yasağının 2007'den bugüne verilen mücadele ile savıldığını bir kenara koyarak bunun hükümetin bir lütfü, demokratikleşmenin bir adımı olarak sundu. Bu adımın da hükümetin hanesine artı olarak yazıldığına işaret etti.

Kumlu'nun konuşmasındaki vurgulardan, 2010 Taksim 1 Mayısı'nın içinin boşaltılmak istendiğini açıkça ortaya çıkmış oldu.

TÜSİAD şeflerinin Washington ziyareti ertelendi...

Sermaye kodamanlarının “etkin taşeronluk” seferi

Kısa süre önce TÜSİAD’a yeni yönetim seçen sermaye kodamanları, AKP hükümetine yakın duran bir ekibi tercih ettiler. Aralarındaki çatışmaya rağmen bu tercih şaşırtıcı olmadı. Zira AKP her ne kadar MÜSİAD çatısı altında toplanan sermaye kodamanlarının çıkarlarına öncelik verse de, işçi sınıfı ve emekçileri hedef alan pervasız saldırılarından TÜSİAD’taki asalak kapitalistler de fazlasıyla memnunar. Bu dönemde işçi ve emekçilerin ürettiği değerlerin yağmasından aldıkları payların katlanması, dinci gericiliğin TÜSİAD kodamanlarına sunduğu hizmetin göstergelerinden biridir sadece.

Tıpkı sermaye siyasetçileri gibi yeni seçilen TÜSİAD şefleri de, daha koltuklarına ısınmadan Washington ziyareti için kolları sıvamışlardı. Ancak 4 Mart’ta ABD Kongresi Temsilciler Meclisi’nin Dış İlişkiler Komitesi’nde Ermeni Soykırımı Tasarısı’nın kabul edilmesine tepki gösteren Tayyip Erdoğan’ın talebi üzerine, Ümit Boyner başkanlığındaki ekip Washington ziyaretini ertelemişti.

Ermeni Soykırımı Tasarısı’nın kabul edilmesinin akabinde ABD’ye “rest çeken” Tayyip Erdoğan’la müritleri, sözlerini yutup Washington’da efendilerinin huzuruna çıkınca, TÜSİAD şefleri de yolculuk hazırlığına koyuldular.

19-20 Nisan’da gerçekleştirilmesi planlanan Washington ziyaretinin programı açıklanmış, yapılacak görüşmelerde ele alınacak konular ilan edilmişti. Fakat TÜSİAD şefleri, Avrupa’yı toz altında bırak volkan patlamasının hava trafiğini aksatmasından dolayı son anda Washington ziyaretini ikinci kez ertelemek zorunda kaldılar.

Zorunluluktan dolayı ertelenmiş olsa da, TÜSİAD şeflerinin Washington ziyareti için hazırladıkları yüklü program, hizmetindeki AKP hükümeti gibi, işbirlikçi Türk burjuvazisinin de savaş baronlarıyla ilişkilere özel bir önem atfettiğini gözler önüne serdi.

Açıklanan programın kapsamı şöyle idi: “TÜSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Boyner başkanlığındaki heyet, 19-20 Nisan 2010 tarihlerinde Washington DC’yi ziyaret ederek, ABD Ulusal Güvenlik Konseyi (NSC), Uluslararası Para Fonu (IMF), Ticaret Bakanlığı, Brookings Enstitüsü, Dışişleri Bakanlığı, Carnegie Uluslararası Barış Vakfı, “sivil toplum” temsilcileri ve Türk ve Amerikan medya temsilcileri ile bir araya gelecek, heyet, Washington Büyükelçisi Namık Tan ile de gündemindeki konularla ilgili görüş alışverişinde bulunacaktı.”

Verilen bilgiye göre, TÜSİAD heyetinin yapacağı görüşmeler kapsamında, Türkiye-ABD arasındaki ikili ilişkilerin “model ortaklık” anlayışına göre güçlendirilmesine yönelik mesajlar iletilecekti.

Yanısıra, Türkiye’nin Ortadoğu bölgesindeki sorunlara ilişkin izlediği politikaların etkilerinin de değerlendirileceği görüşmelerde, Türkiye’nin içinde bulunduğu uluslararası ittifakların gerekleri ve bölgesel çıkarları arasında kuracağı dengeye ilişkin konular ele alınacak(tı).

“Model ortaklık” tanımının TÜSİAD şeflerinin yapmayı tasarladığı görüşmelerde öne çıkan bir

başlık olması dikkat çekici. Barack Obama-Tayyip Erdoğan veya Ahmet Davutoğlu-Hillary Clinton görüşmelerinde dillendirilen “model ortaklık” söylemi, görünen o ki, sermaye kodamanlarını, sanılandan daha çok heyecanlandırmış.

Washington’daki savaş baronlarıyla geliştirilen işbirliğini kokuşmuş düzenlerinin güvencesi sayan TÜSİAD şefleri, “model ortaklık” mertebesine ulaşmayı, belli ki “ayrıcılık” sayıyorlar. Tabii bu “ayrıcıklı” konumun, Türk sermaye devletinin bölgede daha etkin bir rol oynamasına, dolayısıyla Türk burjuvazisinin yağmadan aldığı payın da büyümesi beklentisi güçlenmiştir.

“Türkiye’nin Ortadoğu bölgesindeki sorunlara ilişkin izlediği politikaların etkilerinin de değerlendirilmesi, içinde bulunduğu uluslararası ittifakların gerekleri ve bölgesel çıkarları arasındaki kuracağı dengeye ilişkin konular” şeklinde özetlenen başlık ise, devlet başkanları arasında yapılan görüşmelerde ele alınan konuları hatırlatıyor.

Görüldüğü üzere sermaye iktidarının şefleri ile TÜSİAD şeflerinin Washington’daki görüşmelerde ele aldıkları konular tam bir çakışma içindedir. Bu çakışma bir rastlantı olmadığı gibi, şaşırtıcı da değil. Önce Erdoğan ve heyeti efendilerinin huzuruna çıkıyor, ardından TÜSİAD kodamanları; gündemleri ise aynıdır.

Bu çakışma, sömürü ve kölelik düzeninin esas efendilerinin sermaye kodamanları olduğunu göstermekle kalmıyor, “halkım, vatandaşım, işçim, memurum, köylüm...” gibi ikiyüzlü söylemleri dillerinden düşürmeyen AKP hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan ile müritlerinin hangi sınıfa hizmet ettiklerini de ayan beyan ortaya koymaktadır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ortadoğu halklarını emperyalist savaşın hedefine çakan ABD ile “model ortaklık” arayan sermaye kodamanları ve bu arayışın sözcülüğünü yapan AKP hükümeti... Taraflar, aynı hevesle ABD’nin bölgesel politikaları hizmetinde “etkin taşeronluk” için uğraşıyorlar. Ancak bunu yaparken, bazı çıkarlarının gözetilmesini de istiyorlar. TÜSİAD şeflerinin bile ABD’ye hizmet ile Türk sermaye devletinin/Türk burjuvazisinin bölgesel çıkarları arasında denge kurulması için savaş baronlarından talepte bulunmayı öncelikli vazife sayması, “etkin taşeronluk” mertebesinin sermaye kodamanları ve onların devleti açısından taşıdığı öneme işaret ediyor.

AKP hükümeti, iç politikada işçi sınıfıyla emekçileri köleliğe mahkum eden politikalar uygularken olduğu gibi, ABD emperyalizminin bölge halklarını hedef alan saldırganlığıyla suç ortaklığına girerken de sermaye sınıfına hizmet etmektedir. Sermaye iktidarının icra kurulu AKP hükümeti bu uğursuz rolü oynarken, işbirlikçi burjuvazi ile emperyalistler tarafından desteklenmekte, bu destekten aldığı güçle de giderek pervasızlaşmaktadır.

Demek ki, iktidar ve rant uğruna birbiriyle çatışan düzen güçleri, içeride işçi ve emekçilere, dışarıda emperyalist baskı altındaki halklar saldırmak söz konusu olduğunda, uyum içinde çalışmakta herhangi bir güçlük çekmiyorlar.

Bu amaç birliği ve suç ortaklığı, sermaye hükümetlerinin icraatlarına karşı yükseltilen mücadelenin, aynı zamanda burjuvaziyi ve onun iktidarını da hedef alması durumunda anlamlı olabileceğine işaret ediyor.

Kürt halkına yönelik abluka birleşik devrimci bir mücadeleyle dağıtılabılır!

Kürt hareketine yönelik kapsamlı saldırılar “açılım” safsataları eşliğinde devam ediyor. Bir aldatmaca olduğu defalarca teyit edilmiş olan “açılım” süreci çerçevesinde 17 Nisan günü yazar ve edebiyatçılarla toplantı yapan düzen sözcüleri, bir kez daha ikiyüzlü mesajlar vermeyi sürdürdüler.

Öte yandan ise, Kürt hareketine dönük 14 Nisan 2009’da devreye sokulan kapsamlı tasfiye operasyonu ile Ahmet Türk’e yönelik faşist saldırıyı protesto eden Kürt emekçilerine azgınca saldırılar gerçekleştirildi. Kürdistan’a ve sınır bölgelerine yönelik askeri yığınak ve sevkiyat ise artarak sürüyor.

Söz konusu askeri yığınak “rutin” denebilecek düzeyin oldukça üzerinde. Nisan ayı başından bu yana Haftanın bölgesi 13 kez topçu saldırısına uğradı. Gerilla ile sıcak çatışmalar da tekrar başladı. KCK ve BDP sözcülerinin bir süredir dikkat çektikleri “*TC baharda kapsamlı operasyona hazırlanıyor*” sözleri somut karşılığını buluyor.

Kürt hareketini çok yönlü kuşatma girişimlerine uluslararası bir boyut katmaya çalışan sermaye devleti, bu çerçevede yoğun bir diplomatik çaba içine de girdi. Şubat ve Mart aylarında ABD-AB emperyalistlerinin işbirliği ile bunda belli bir mesafe aldı. Belçika, İtalya ve Fransa başta olmak üzere Kürt hareketine yönelik Avrupa merkezli saldırılar gerçekleştirildi.

Tayyip Erdoğan’ın 6 Nisan günü gerçekleştirdiği Fransa ziyaretinde de Kürt hareketine yönelik saldırı ve tasfiye planları masaya yatırıldı. Fransa Dışişleri Bakanlığı bu ziyaret öncesi yaptığı açıklamalarda, Fransa’da Kürtler’e karşı yapılan operasyonların hükümetin bir kararı olduğunu ima etti.

Tüm bu olup bitenler, Kürt sorununu çözmek adına dayatılan “açılım” politikasının uluslararası boyutunu gösteriyor. Avrupa’da Kürt halkına yönelik yoğunlaşan operasyonlar, ABD eşgüdümünde AB marifetiyle, Türk sömürgeci sermaye devletinin tasfiye politikasına sunulan desteğin somut bir örneği.

İki hafta önce KDP Başkan Yardımcısı Neçirvan Barzani Ankara’yı ziyaret ederek Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’la görüştü. Görüşmenin en önemli gündem maddelerinden birini PKK’nin Güney Kürdistan’daki faaliyetleri oluşturdu.

Güney Kürdistan yönetimi ile Türk sömürgeci sermaye devleti arasındaki diplomatik trafiğin yoğunlaştığı bir sırada, İstanbul’da Türkiye, ABD ve Irak arasındaki “Üçlü Güvenlik Komitesi” toplantılarının beşincisi yapıldı. Toplantının ardından yapılan yazılı açıklamada, toplantıya Türkiye’den İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Amerika’dan Tümgeneral Joseph Anderson ve Irak’tan Ulusal Güvenlik’ten sorumlu Devlet Bakanı Şirvan El Waili’nin katıldığı bildirildi.

PKK’ye karşı görüş birliğine ulaşıldığı kaydedilen açıklamada şunlar söylendi: “*Katılımcılar Üçlü Güvenlik Komitesi çalışmaları hakkında yararlı görüş alışverişinde bulundular ve PKK’ye karşı mücadele konusunda bağlılıklarını yinelediler. Bu konuda 11 Nisan 2010 tarihli üçlü eylem planı üzerinde görüş birliğine vardılar. Üçlü Eylem Planı, Komitenin gelecekteki çalışmaları ile ilgili yol gösterip PKK’ye karşı ortak çabaların uygulanması için yapılması gereken eylemleri kapsamaktadır. Katılımcılar üçlü eylem planının uygulanabilmesi için süratle*

çalışacakları teminatı verdiler.”

PKK’ye karşı “Üçlü eylem planı”nın ayrıntıları bilinmese de, son iki ayda yapılan yoğun askeri sevkiyat, kapsamlı bir saldırı üzerine anlaşıldığını göstermektedir.

BDP’lilerin onlarca kurumunu ve evini basarak, eylemlere saldırarak sayısı bine varan gözaltı ve tutuklamalar gerçekleştiren sermaye devleti, ABD-AB emperyalistlerinin de desteğiyle Kürt hareketini tasfiye etmeyi amaçlıyor. Kürt hareketine yönelik terörün uluslararası bir boyuta da taşındığı bir dönemde, ablukayı daha da daraltmak için askeri operasyonları devreye sokmak istiyor.

Son yaşananlar, “açılım” politikasının, ABD’nin Irak’tan çekilme süreci ve Türk sermaye devletine yeni dönemde biçilen role bağlı olarak şekillendirilmeye çalışıldığını gösteriyor. ABD Irak’tan çekilme sürecinde, hem Türkiye ve Güney Kürdistan’ı kendi planları çerçevesinde yakınlaştırmayı hedefliyor, hem de bölgede kendi planları bakımından istikrarsızlık etkeni olabilecek bir güç istemiyor.

Öyle anlaşıyor ki, sermaye devleti önümüzdeki dönemde Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik saldırılarına hız verecektir. Kendini bu operasyonla da sınırlı tutmayacak, Kürt hareketini etkisizleştirme çabalarında her türlü yöntemi devreye koyacaktır. Askeri, siyasi ve psikolojik savaşı daha da derinleştirmeye çalışacak, Irak ve Güney Kürdistan ile girdiği ittifakı daha da güçlendirecek, tüm imkânlarını bu tasfiye amaçlı kuşatmanın başarıya ulaşması için kullanacaktır. Eğer bu saldırılara karşı gereken tutum gösterilemezse, daha da saldırganlaşacaktır.

“Açılım” eşliğinde yaşanan bütün bir süreç ve gelinek nokta, sermaye devletinin Kürt halkının talep ve beklentilerini karşılamak gibi bir sorunu olmadığını net bir biçimde ortaya koymuştur. Kürt sorunu tüm ağırlığıyla orta yerde durmaktadır. Bu sorunun bazı kültürel kırıntıların verilmesi, bireysel düzeyde etnik kimliğin kabul edilmesiyle çözüme

kavuşturulamayacak kadar köklü bir sorun olduğu, dolayısıyla mevcut düzen koşullarında gerçek bir çözüme ulaşılamayacağı bu vesileyle de bir kez daha görülmüştür. Kürt sorunu ancak siyasal temelde, yani ezilen Kürt ulusunun ulusal eşitlik ve özgürlük istemlerinin karşılanmasıyla çözülebilir ki, bunu da ancak bir toplumsal devrim sağlayabilir.

Öte yandan yaşanan süreç, Kürt sorununun çözümünün ve halkların kardeşliğinin yolunun sadece bölgedeki gerici rejimlerle değil, aynı zamanda bunların arkasındaki emperyalist güçlerle de hesaplaşmaktan geçtiğini göstermektedir. ABD ve işbirlikçilerinin uğursuz planları karşısında Kürt halkı ile işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin ortaya koyacağı birlik, mücadele ve dayanışma gelişmelerin seyrinde belirleyici olacaktır. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin Kürt hareketini tasfiyeye ve halkları düşmanlaştırmaya odaklı politikalarının püskürtülebilmesi ancak Kürt halkının, işçi ve emekçi kitlelerin, ilerici ve devrimci güçlerin birleşik devrimci mücadeleyi yükseltmesiyle mümkündür.

Azadiya Welat çalışanı darp edildi

Sermaye devletinin kirli tarihi Kürt halkına karşı sistematik olarak yürütülen kirli savaş örnekleriyle doluyken Kürt halkına dönük imha ve inkâr politikaları çerçevesinde Kürdistan’da yürütülen kirli savaş hala devam ediyor. Bir yandan Kürdistan’a dönük askeri operasyonlar devam ederken diğer yandan Kürt hareketi çeşitli araçlarla tasfiye edilmeye, sistematik baskı ile yıldırılmaya çalışılıyor.

Geçtiğimiz haftalarda Azadiya Welat gazetesi Adana çalışanı Metin Alataş’ın öldürülmesinin ardından Mersin’de de gazete çalışanları baskı ve tehditle yıldırılmaya çalışılıyor.

Mersin’de Azadiya Welat gazetesi çalışanı Ali Bilen, kaçırılarak darp edildi.

18 Nisan günü akşam saatlerinde Güneş Parkı’na giden Bilen’in önü kesildi ve Bilen zorla arabaya bindirildi. Konuşmalarından 4 kişi olduğu anlaşılan saldırganlar Bilen’in kafasını koltuğun altına doğru bastırdılar. Tişörtü kesilerek bir parçası konuşmaması için ağzına bağlanan diğer parçasıyla da gözleri bağlanan Bilen’e yol boyunca küfür edildi.

“Sen öbürlerini gördün sen de onlar gibi olacaksın” şeklinde tehditlere maruz kalan Bilen, sürekli darp edildi. Saldırganlar kendi aralarında “bunu taşla öldüreceğiz” diyerek Bilen’i arabadan indirdiler. Taşlarla kafasına darbe yiyen Bilen, saldırganların olay yerine yakın bir mesafede birkaç genci görmelerinin ardından panik olarak olay erinden uzaklaştılar. Bu sırada cebine bıçak koyulan Bilen, daha sonra kaçırıldığı parka bırakıldı. “O zaman hala kendimdeydim bende gidip ağacın dibine oturdum. Daha sonra biri geldi ne olduğunu sordu ben de başımdan geçenleri anlatım daha sonrasını hatırlamıyorum, herhalde bayılmıştım.” diyen Bilen, ifadesinin alınması için Siteler Polis Karakolu’na götürüldü.

Bilen, İHD’ye başvurarak Mersin Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulunacağını söyledi. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Hapishaneler sömürü düzeninin aynası olmaya devam ediyor!

AKP hükümeti tarafından otel lobilerinde, kongre salonlarında, yemekli-kahvaltılı toplantılarda “demokrasi” üzerine vaazlar verilmeye devam ediliyor. Her zamanki gibi sözcülüğü Tayyip Erdoğan yapmakta. Hatibin önünde cımbızlanan sözcükler güzel günler vaad ediyor. Kimi zaman Nazım’dan, kimi zaman Yılmaz Güney’den, Ahmet Arif’ten çaldıkları sözcükleri, masalarını donattıkları o lüks yiyeceklerle birlikte sindiriyorlar midelerine. Bazen mısraları, bazen bin bir işkenceyle son bulan hayatları katik ediyorlar yalanlarına. Kaşık ve çatal seslerinin geldiği zengin sofralarından yoksullara yalan satıyorlar. Tezgahlarının üstünde “gelecek güzel günler”, “demokrasi” var. Oysa sokaklarda devriyeler ölüm saçmaya devam ediyor. Fırat’ın öte yakasında, “açılımlar”la açtıkları ölüm çukurlarını kapatıyorlar. Her fırsatta en güzel şiirlerini hapishanelerde yazan şairlerin şiirlerini okuyorlar kürsülerden. Ve sonra duvarların arkasında bu şiirleri hayatlarına konu ederek yaşayanları bir bir öldürüyorlar. Sessiz imha politikası sahte açılımlara inat tüm gerçekliğiyle zindanlarda sürdürülüyor. Yani hapishaneler sömürü düzeninin aynası olmaya devam ediyor.

Son olarak İzmir Buca’daki Kırıklar F Tipi Cezaevi’nde kalan Mehmet Kılınç adlı siyasi hükümlü, ‘beyin kanaması’ iddiasıyla getirildiği hastanede öldü. Cezaevi idaresi ailesini arayarak, Kılınç’ın intihar girişiminde bulunduğunu söyledi. Ancak Kılınç’ı hastaneye getiren jandarmaların çelişkili bilgiler vermesinden kuşkulanan aile, oğullarının vücudunda darp izleri gördü. Sermaye devletinin cezaevlerindeki sistematik baskı ve işkence uygulamaları bir tutsağı daha katletti. 3 Nisan’da beyin kanaması geçirdiği tespit edilen Kılınç, ancak iki gün sonra Yeşilyurt Devlet Hastanesi’ne sevk edildi. Bilinci kapalı olarak yoğun bakım servisine alınan Mehmet Kılınç’a bu durumda bile kelepçe takıldı. 10 Nisan günü ise hastanede yaşamını yitirdi. Cezaevi yönetimin açıklamaları “kafasını bir yere vurmuş, düşmüş olabilir”di. Ancak hastane raporları bile cezaevi yönetimini yalanlamaya yetiyordu. Mehmet Kılınç’ın çeşitli yerlerinden ağır darp edildiği için öldüğü Adli Tıp raporlarıyla da kesinleşmiştir.

İnsan Hakları Derneği 2009 Yılı Cezaevleri Hak İhlalleri Raporu’na göre 2009 yılı içerisinde Türkiye cezaevlerinde toplam 1008 hak ihlali gerçekleşti. Önceki yıllara oranla hak ihlallerinde artış gözlenirken, 397 kişi işkence ve kötü muameleye maruz kaldı. Yanısıra 554 kişinin sağlık hakkı ihlal edildi ve tedavisi yapılmadı, 586 kişi disiplin cezaları ve görüş yasağı aldı, 236 kişi beslenme, ısınma ve fiziki koşullardan yararlanamadı, 173 kişi Kürtçe konuşma yasağı ve haberleşme ihlaline maruz kaldı, 105 kişi sevk uygulamaları ihlallerine maruz kaldı, 201 kişi kitap ve mektup yasakları ile karşı karşıya kaldı, 162 kişi 45/1 No’lu genelge ihlalleri ile karşılaştı, 98 kişi üst aramaları ve ziyaretlerde ihlalle karşılaştı, 128 kişi de diğer ihlallerle karşılaştı. Bu süre zarfında cezaevlerinde hayatını kaybeden tutsakların sayısı ise 24 olarak belirlendi. Kılınç’ın cezaevinde işkenceyle katledilmesi örneği üzerinden devrimci tutsaklara dönük tecrit-tredman uygulamalarını ve hasta tutsakları ölüme terk eden düzen politikaları ağırlaşarak devam etmektedir. 49 ağır hasta tutsak tedavisi engellenerek bilerek ölüme

gönderilmektedir.

Açılışının üzerinden geçen zaman içinde F tipi hapishanelerden, bugüne kadar 310 tutuklunun tabutu çıkmış bulunmaktadır. Sermaye iktidarının F tipi hapishaneler başta olmak üzere tüm tabutluklarda hiç gündeminden düşürmediği bu imha politikası, bilinmektedir ki “dışarısını teslim almak için önce içerisini teslim alma” amacını taşımaktadır. Sermaye düzeninin değişmeyen politikası duvarların içinde de tüm pervasızlığıyla sürmektedir.

Bu durumu en iyi anlatan bir başka gerçek de artan işsizlikle birlikte zindanlarda hapis yatanların da artmaya devam etmesidir. 2008 yılı sonunda cezaevlerinde kalan insan sayısı 103 bin 235 iken, bu sayı 2009 sonunda 118 bine çıkmış bulunmaktadır. Cezaevinde tutulan çocuk sayısı da 2009 rakamlarıyla 3 bine yakındır. Bu çocuklardan ise sadece 245’i hükümlüdür. Sistem dışarıda milyonları güvencesiz ve geleceksiz bir yaşama mahkûm ederken aynı politikanın çok daha ağırını içerde de on binlerce insana karşı uygulamaktadır. Kuşkusuz sermaye iktidarının öncelikli hedefi siyasi tutsakları teslim almak olmaktadır. Bugün hapishanelerde 12 Eylül zindanlarındaki vahşeti aratmayan uygulamalar söz konusudur. Gerek tutsaklar gerekse tutsak yakınları onur kırıcı dayatmalara, işkencelere maruz kalmaktadır. Zindanlarda, devletin hiçbir biçimde teslim alamadığı devrimci irade ve direnç kırılmaya çalışılmaktadır.

Düzenin bu imha politikası hapishanelerde bugüne dek değişmeden süregelmiştir. Vakit gelmiş darağaçları kurulmuş, başka bir vakitte katliamlar düzenlenmiştir. İşkence ise olağan hale getirilmiştir. 12 Eylül ile birlikte de yeni bir düzeye çıkmıştır. Diyarbakır, Metris, Mamak zindanları bu açıdan Nazi faşizminin toplama kamplarıyla büyük benzerlikler taşımaktadır. Yine Diyarbakır, Buca, Ümraniye, Ulucanlar ve 19-22 Aralık katliamları hem devletin katliamcı yüzünü hem de kırılmayan devrimci direniş geleneğini göstermiştir. Düzenin tek tip elbiseyle başlayıp tabutluklarla devam ettirmeye çalıştığı teslim alma politikası “rehabilitasyon” adı altında bugünlere taşınmıştır. Özünde devrimci kimliği ve onlarca bedel ödenerek yitirilen direnişçi kimliğini taşıyan

taşıyan tüm saldırılar, karşısında baş eğmeyen bir tutum bulmuştur. Türkiye hapishaneleri, açlık grevi ve ölüm orucu direnişleriyle de devrim tarihimize hak ettiği yeri almıştır. Hem bugünün devrimcilerine hem de gelecek nesillere armağan edilen bu direniş geleneği, elbetteki daha önce yaratılan destansı kahramanlıkların devamıdır. Dar ağaçlarında haykırılan gür sloganlar faşist işgal altındaki partizanların sesini de taşımaktadır. İdam sehпасındakilerin adı Sovyetler’de Tanya, bu topraklarda ise Deniz’dir, Erdal’dır. Kurşun yağmuru altında çekilen halayların bir ucunda yine faşist toplama kamplarında kurşuna dizilen partizanlar bulunmaktadır. Bir kibrit çakımıyla alevlenen bedenler sadece “Dörtlerin Gecesi” olmamış, bir halkın direncini de beslemiştir.

Öte yandan hapishanelerdeki katliam ve baskıların sadece bu topraklara has olmadığı açıktır. “Davos fatihi” Erdoğan’ın BOP ortağı olan İsrail zindanlarında da Filistinli tutsaklar aynı zulme maruz kalmaktadırlar. Elbetteki Erdoğan’ı İsrail zindanları ilgilendirmemektir. Çünkü BOP’ta, topraklarımızın İsrail şirketlerine satışı vb. çıkar ilişkilerinde yan yana gelmelerinin dışında her iki ülkenin zindan politikası da aynıdır. Şu günlerde on bine yakın Filistinli tutsak da İsrail zindanlarında eyleme geçmiş bulunmaktadır.

Sermaye devletinin hapishaneleri doldurmaktaki ve devrimci yurtsever tutsakları imha etmeye çalışmaktaki bir amacı gelişebilecek işçi ve emekçi muhalefetinin önünü kesmekse, diğer hedefi de hapishanelerde yaratılan komünal yaşamın emekçilere örnek olmasını engellemektir. Kapitalist düzenin yarattığı tüm yozluğa, yabancılaşmaya inat F tipleri bile siyasi tutsaklar arasındaki bu paylaşımı engelleyememiştir. İnsan hakları örgütlerinin raporlarına da yansdığı üzere şimdilerde hapishane duvarlarına yöneltilen namluların yerini sessiz imha politikası almıştır. Yeni infaz yöntemi, tutsakları tedavilerini engelleyerek öldürmektir. Zindanlarda ölüm kol gezmektedir. “Teslimiyetin ihanete, direnişin zafere götür”düğü gerçeğinin bilincinde olan devrimci tutsaklar ise, tüm imkânsızlıklara rağmen direnmektedir. “Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir” diyen devrimci tutsaklar siyasal kimliklerine yöneltilen tüm saldırılara karşı “eğilmektense kırılmayı” tercih etmekte, en zor koşullarda devrim umudunu canlı tutmaktadır.

Kalın duvarların arkasından gelen “biz milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davası için direniyoruz” haykırışları karşılık buldukça duvarlar iki taraftan da yıkılmaya başlayacaktır. Dışarıda hücreler parçalandıkça içerde de parçalanacak, sömürü düzeni, yıkılacak zindan duvarlarının enkazı altında kalacaktır.

Esaretin en ağırı ve en onur kırıcı olanı, sömürü ve zulüm karşısında demir parmaklıkların olmadığı “özgür dünyada” tutsak yaşamaktır. Bugün işçi ve emekçilere dayatılan güvencesizlik ve geleceksizliğin gerisinde bu vardır. İşçi ve emekçilerin kaybedeceği tek zincir bileklerine ve düşüncelerine vurulan prangalardır. İçine girilen dönem devletin baskı ve terörünün daha da tırmanacağını göstermektedir. Bu yüzden hapishanelerde sürdürülen sessiz imha politikasına dur demek için, yine bununla birlikte tüm hak ve özgürlüklerimizi savunmak için ilerici-devrimci güçlerin yan yana gelmesi bir zorunluluktur.

Devrim ve devrimci düşmanı bir kontrgerilla hukukçusu

Emekli Tuğgeneral Ali Elverdi, Çankaya'daki evinde fenalaşması sonucu hastaneye götürülürken ambulansla öldü. Ali Elverdi'nin, "yediği yemeğin nefes borusuna kaçması nedeniyle solunum yetmezliği" sonucu boğularak öldüğü bildirildi. Ali Elverdi, 9 Ekim 1971 tarihinde Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamına karar veren Ankara 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nin başkanıydı. 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam edilirken, Ali Elverdi 'üç fidan'ın idamını sevinçle izlemişti.

Ağzında sigarasıyla Deniz'lerin idamını keyifle izleyen Ali Elverdi, 12 Mart'çı olmadan önce 27 Mayıs'çı bir subaydı. Talat Aydemir'in 27 Mayıs'ı sürdürmek amacıyla yapmaya çalıştığı darbe girişimini destekler gözüktü, bir süre sonra saf değiştirmişti. 27 Mayıs, Alparslan Türkeş tarafından zamanın yönetimine ispiyonlanınca başarısızlıkla sonuçlandı ve Talat Aydemir idam edildi. Talat Aydemir'in son darbe girişimi olan 21 Mayıs darbe girişiminde, radyodan darbe marşı çalan kişi yine Ali Elverdi'dir. Ali Elverdi saf değiştirenin işin rengi değişir. Bunun üzerine Talat Aydemir'in huzuruna getirilen Ali Elverdi; "Beni affedin Albay'ım" diyerek Talat Aydemir'den af dileğinde bulunur ve affedilir, canını kurtarır. Sonuçta darbe başarısız olur.

Ali Elverdi, güçlü kimse ondan yana olduğu için, 12 Mart karşı devrimine destek verir. 12 Mart'çı olur. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi Başkanlığı yaptığından dolayı Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının mahkeme başkanlığı görevini de Ali Elverdi üstlenir. Kontrgerilla mahkemesinin başkanlığını yapan Ali Elverdi, kararı çoktan belli olan mahkeme sonuçlandıktan sonra idamları zevkle izler. Komutanlarının emirlerini eksiksiz yerine getiren Ali Elverdi, sonrasında Ordu'dan tuğgeneral rütbesiyle emekli olur.

Ali Elverdi emekli olduktan sonra burjuva siyasetinde yerini alır. Ali Elverdi, askeri görevinde yapmış olduğu komünizmle mücadele işini; "Askeri görevlerim yanında Ordu'ya düşen politik görevleri de yaptım" diyerek 12 Mart'çılara nasıl hizmet ettiğini anlatır ve Süleyman Demirel'li Adalet Partisi'ne girerek, komünizmle mücadelesine Süleyman Demirel'in yanında devam eder.

"AP iktidarda bulunduğu yıllarda Türk Milleti'ne planlı kalkınma meydanında büyük hizmetler götürmüş ve büyük eserler vermiştir" diyen Ali Elverdi, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamının gerekçeli kararında; "Ekonomik sıkıntı, buhran, politik tutarsızlık, 26 milyonluk birader yolsuzluğu söylenti ve çalkantılarının ve bu şayiaların gün ışığına çıkması yolundaki çabaların baltalanması, engellenmesi yolundaki ayak oyunları" diyerek Süleyman Demirel'i ve partisini eleştiriyordu. Birader yolsuzluğundan bahseden Ali Elverdi, Süleyman Demirel'in ailesindeki yolsuzluklara karşı çıkmak bir yana büyük bir sadakatle Süleyman Demirel'e hizmet etmiştir.

Burjuva siyasetçilerde mide yoktur. Her şeyi hazmetme gibi doğal bir yetenekleri vardır. Dün kendisine sövenleri bugün affedip yanına alma gibi sıkça durumlar görülmüştür. İşte bu durum; "Demokrat Parti'nin devamıyım" diyerek kitlelerden oy alan Süleyman Demirel için de geçerlidir. 27

Mayıs İhtilali içinde bulunan ve o günlerde Adnan Menderes'in idamını onaylayanlardan biri olan Ali Elverdi'yi Adalet Partisi'ne alan da Süleyman Demirel'di.

Adalet Partisi hükümetlerinde bir dizi bakanlıklar yapan Ali Elverdi hayatı boyunca devrim ve sosyalizm davasına, bu davanın militanı devrimcilere dönük düşmanlığını sürdürdü. Ali Elverdi, idam kararlarını Allah'a karşı sorumluluk duyarak verdiğini hiç çekinmeden açıklayan bir askeri faşist "yargıç"tı. Kalem kırarak devrimcilere idam fermanları dağıtan, düşünce suçundan insanların idam edilebileceklerini savunan Ali Elverdi, yeminli devrim ve sosyalizm düşmanı ve sermaye devletinin en büyük hizmetkarlarından biriydi.

Kontrgerilla hukuku ve hukukçuları görevlerine devam ediyor!

Ali Elverdi tarihe "Türkiye'nin kalkınması ve halkın kurtuluşu Amerikan emperyalizminin yurttan atılmasına bağlıdır. Bağımsızlığımızı kazanmadan, kalkınmak mümkün değildir. Mümkündür diyenler ya bilmeden söylüyorlardır ya da çıkarları gereği söylüyorlardır. İşte bunun içindir ki, önümüzdeki sorun Amerikan emperyalizmini kovmak için mücadeledir. Ve bu mücadeleyi başaracak tek kuvvet vardır o da; Amerikan ortağı, patron, ağa, tefeci ve bezirganlar dışında kalan ve ezilen tüm Türkiye halkıdır" diye haykıran üç devrimcinin öldürülmesi kararını veren kişi olarak geçecektir.

Ali Elverdi devrim ve devrimci düşmanı kontra hukukun önemli temsilcilerinden biriydi. Kontrgerilla devletine yıllarca hizmet etti. Onun ardından onlarca benzeri olan hukukçu da devrim ve devrimci düşmanlığına, halk düşmanlığına devam etti.

Kontra hukuk ve icracısı elamanların failiyetleri hala sürüyor. Birinin darbe tehditleri, ötekinin "demokrasi", "hukuk" havariliği ile tasfiye operasyonları geliştirmesi, kontrgerilla hukuku açısından herhangi bir değişikliğe yol açmıyor. Burjuva hukuk ve Ali Elverdi benzeri temsilcileri, sermaye devletinin genel ve uzun vadeli çıkarları söz konusu olduğunda, korunması gerekeni koruma, katledilmesi gerekeni katletme çizgisini sürdürüyor.

Ali Elverdi türünden kontra hukukunun temsilcileri kirli faaliyetlerine her gün yenilerini

ekliyor. 19 Aralık katliamına ilişkin yargının verdiği kararlar, linç saldırılarına ilişkin verilen mahkeme kararları, bu durumun açık ifadesidir. Savcılar, yargıçlar o hale gelmiştir ki, yasaların apaçık suç saydığı linç fiiline, pervasızca suç olmaktan çıkarmışlardır. Sadece bir kaç yerdeki yargı mensuplarının yaklaşımı da değildir bu; komünistlere, devrimcilere her yerde linç saldırıları oldu, onlarca yerde de "yargı süreci" aynı şekilde işledi.

Ergenekon davasında kontrgerillayı yargılamak gibi bir amaçları olmadığı, dolayısıyla bu davada, işçi ve emekçiler karşı işlenmiş suçların cezalandırılmasının umulamayacağı tümüyle ortaya çıktı. Ergenekon iddianamesi, sermaye devletinin kurumlarını, MİT, polis, ordu, hükümetler, kurumsal olarak bu tablonun dışında tutmuştur. İddianamede özel olarak "TSK ve MİT'in Ergenekon'la ilgisinin bulunmadığı" belirtilmektedir. Tek başına bu saptama bile iddianamenin halen yürürlükte olan "kontrgerilla hukuku"na göre yazıldığının açık kanıtıdır. O halde karşımıza polisten, ordudan, hükümetlerden bağımsız ilginç bir kontrgerilla çıkıyor. Yargının daha baştan kontrgerillayı bu şekilde asıl güç kaynaklarından, asıl sorumlularından soyutlaması, "kontrgerillanın hukuku"nun geçerli olduğunun açık göstergesidir. Kısacası Ali Elverdi'nin ruhu mahkemelerde hala yaşıyor ve bundan sonrada yaşayacak.

Sermaye devleti hizmetkarı Ali Elverdi'ye sahip çıktı

Ali Elverdi'nin cenazesi, devlet töreniyle kaldırıldı Sermaye devletinin kanlı tarihi ve onun bugünkü temsilcileri cenaze namazında saf tuttular. Yaptığı 'hırsızlıkları' anlatan; darbe yapmaya çalışıp da beceremeyen, birbirini ihbar eden cezaevindeki Ali Elverdiler, Ali Elverdi'nin ardından yas tutacaklar. Ali Elverdi'ye layık olan da budur.

Tarih ve devrimci sınıf mücadelesi asla affetmez ve unutmaz... Ali Elverdi, sadece sermaye devletinin bataklığında yüzünler tarafında uğurlanacak. Oysa Ali Elverdi'nin kalem kıldığı Denizler'i, 6 Mayıs'larda on binlerce işçi ve emekçi anmaya, mezarlarını ziyaret etmeye, katillerden hesap soran eylemler düzenlemeye devam edecekler.

TÜİK işsizlik rakamlarını açıkladı...

İşsizliğin kaynağı burjuva sınıf egemenliğine karşı mücadeleye!

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), bu yıl Ocak ayında işsizlik oranının yüzde 14,5 olduğunu, 3 milyon 591 bin kişinin işsiz durumda bulunduğunu açıklamıştı. TÜİK verileri incelendiğinde Türkiye’de istihdam edilen 21 milyon 162 bin kişiden 8 milyon 949 bininin kayıt dışı olarak çalıştığı belirlendi. TÜİK verilerinden yapılan derlemeye göre, Ocak’ta istihdam edilen toplam nüfus 21 milyon 162 bin oldu.

21 milyon 162 bin kişinin, 8 milyon 949 bin kişisini ise herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna kaydı bulunmayanlar oluşturdu. Ocak 2009’da yüzde 40.8 olan kayıtdışı istihdam oranı 2010’un daha ilk ayında 1.5 puanlık artışla yüzde 42.3’e çıkmış oldu. Ocak itibarıyla son bir yıllık dönemde kayıtdışı çalışanların sayısında 845 bin kişilik artış yaşandığı tespit edildi.

7 milyona yakın işsiz

Gerçek işsizlik rakamlarının TÜİK rakamlarından çok daha yüksek olduğu biliniyor. DİSK - AR’ın araştırmasına göre, SGK kapsamındaki zorunlu sigortalı sayısı 11 milyon 255 bin kişi olurken, TÜİK’in 15 Nisan 2010’da açıkladığı ücretli sayısı ise 12 milyon 825 bin kişi. SGK istatistikleri ile TÜİK’in açıkladığı hane halkı işgücü anketi arasında 1.5 milyon kişilik bir fark olduğunun tespit edildiği araştırmada, TÜİK verilerinde yüzde 15’lik bir kayıp olduğu, bu oranın işsizlik rakamlarına yansıtıldığında resmi işsiz sayısının 4 milyon 145 bine, geniş tanımlı işsiz sayısının ise 6 milyon 740 bine ulaştığı belirtildi.

Güvencesizlik dayatılıyor

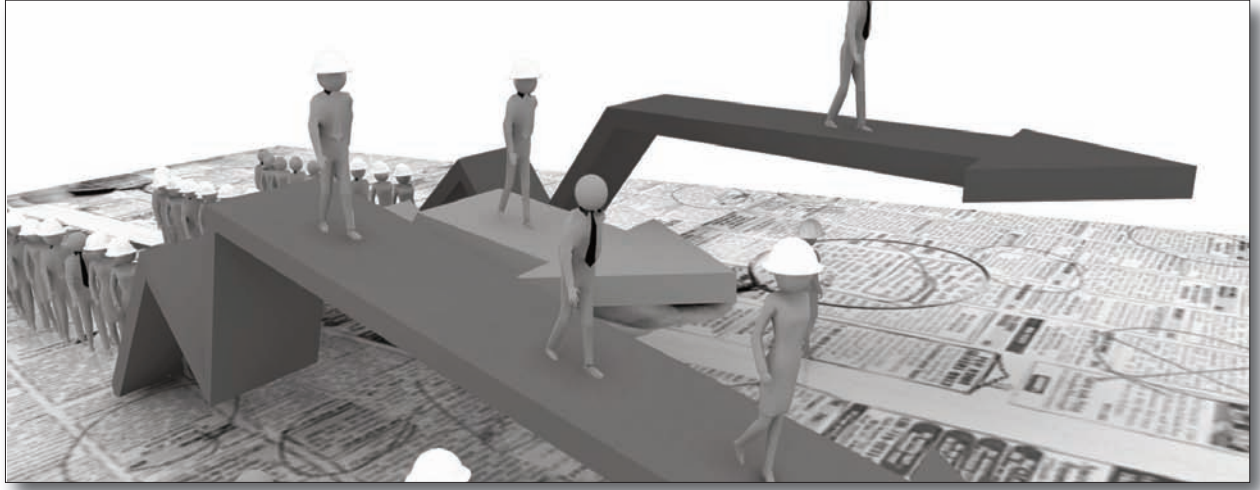
TÜİK’in verilerinin gerçeği yansıtmadığı bir tabloda güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlığı ifade edilen veriler üzerinden de açıkça görülüyor. İşsizliğin bu yıl ve önümüzdeki yıllarda da en yakıcı gündem maddesi olmasıyla beraber istihdam edilen işçilere de güvencesiz çalışma koşullarının, geleceksizliğin dayatılması sermayenin saldırılarından biri olarak karşımıza çıkıyor.

Kapitalizmde işsizlik burjuvazinin kar oranlarını büyütme için önemli bir araçtır. Kâr oranlarının sürekli yüksek tutulması için emek maliyetinin düşürülmesi, yani işgücü fiyatının en alt düzeye çekilmesi gerekir. Bu durum, yedek işsizler ordusunun varlığını koşullar. Kriz dönemlerinde bu silah çok daha etkili bir şekilde kullanılır. Bugün yaşananlar bu durumu yeterli açıklıkta ortaya koymaktadır.

Burjuvalar, kriz bahanesinin ardına sığınarak, işten atma saldırılarına iyice hız verdiler. Krizi aynı zamanda işçilik maliyetlerini düşürmek için kullandılar. İşsizler ordusunun büyümesi, beraberinde milyonlarca işçinin sigortasız çalıştırılması, asgari ücretin dayatılması, iş saatlerinin uzatılması vb. saldırılar için kapitalistlere önemli olanaklar sağlıyor.

Kapitalizm işsizlik üretir

Toplumsal bir sorun olan işsizlik olgusunu kapitalizm döne döne üretir. Burjuva sınıf egemenliğinin bulunduğu tüm dünyada, tek tek ülkelerde işsizlik varlığını sürdürüyor. Sadece işsizlik oranlarında farklılık yaşıyor.

Bir üretim ve bölüşüm tarzı olarak kapitalizmin, işsizler ordusu ile birlikte var olması, onun yapısal bir özelliğidir. Bu nedenle tüm kapitalist ülkelerde emekçiler işsizlikle birlikte yaşarlar. Kapitalizmin hükümrancılığını sürdürdüğü her yerde işsiz milyonlarca emekçiye rastlamak mümkündür.

Mümkün olduğunca çok kâr elde etmeyi ve bunun için mümkün olduğunca fazla üretim yapmayı isteyen kapitalist için, işsizlik önemli bir kar kapısıdır. Kapitalistlerin kâr dürtüsü, kârın sürekli biçimde yükseltilmesi arzusu olarak kendini gösterir. Bunun yollarından biri de üretim maliyetinde ücretlerin payını sürekli düşürmek ve tersinden sömür oranını sürekli yükseltmektir. Daha az işçiyle daha çok iş yapmak, daha az işçiyi daha yoğun olduğu kadar daha uzun süreli çalıştırmak da aynı amacın bir parçasıdır.

Kapitalizm akıldışı bir sistemdir. Bu durum işsizlik sorununda da açıkça ortaya çıkar. Bir kapitalist üretilen malı satmak zorundadır. Dolayısıyla kapitalist toplumda işçi ve emekçilerin kapitalistlerin ürünlerini satın alması için belli bir gelire sahip olması gerekir. Oysa kapitalizm bir yandan işsizler ordusunu çığ gibi büyütür, öte yandan işçi ücretlerini düşürmeye yönelik politikalar üretir. Bu durumda milyonlarca işsizin ve kârın tokluğuna çalışan işçinin bir şey satın alması elbette ki mümkün değildir.

Kapitalizmin en öldürücü yapısal çelişkilerinden biri de budur. Kâr elde etmek için ürünlerini satmak zorunda olan kapitalist, diğer yandan işçiyi kâr oranını yüksek tutmak için mümkün olan en yüksek verimle çalıştırmak zorundadır.

İşsizliği üreten kapitalist sistemin bizzat kendisidir. Bu sistem ayakta kaldığı sürece işsizlik de var olacaktır. Sermaye devleti zaman zaman işsizliğe karşı mücadele ettiği yalanıyla işçi ve emekçileri aldatmaya çalışır. Oysa uyguladıkları politikalarla, dayattıkları ağır ekonomik-sosyal yıkım programlarıyla işsizliği daha da boyutlandıranlar, bizzat sermayedarlar ve sermaye devletidir.

İşsiz, üretimden kopmuş, koparılmış insan demektir. Kapitalist üretim içinde de olsa işçiler, kendi yaşamlarını disipline etmekte zorlanmazlar. İşsiz, 8-10 saatini çalışarak geçiren işçiden farklı olarak, tamamen boşluktadır. İşsizliğin yıkıcı sonuçları sadece ekonomik yaşamla sınırlı değildir. İşsizlik aynı zamanda, işsiz yığınlar da derin sosyo-psikolojik ve kültürel yaraların açılmasına yol açar. İşçi için üretim sonrasında zaman öldürülen kahvehane vb. yerler, işsizler için sürekli

gidilen yerlerdir. Tam da bu koşullar çürüme ve yozlaşmanın önünü açar.

Kriz dönemlerinde çığ gibi büyüyen işsiz kitleler oluşur. İşsizler, çaresizlik içinde kahve köşelerinde kumara, sokak başlarında fuhuşa itilerek yozlaşma ve çürümenin bataklığına terk edilirler. İşsizlikten dolayı cinnet geçirerek intihar edenlerin, hırsızlık yapanların, psikolojik dengesi bozulanların sayısı bu nedenle sürekli olarak artar.

Sonuç olarak, her koşulda yozlaşma, insani çürüme, işçi ve emekçilerin yerleşik değerlerinden kopuş işsizlik zemininden beslenir. Hatta bir süre sonra, bu eğilimin bizzat kendisi yerleşik değerlerinden biri haline dönüşür ve en uygunsuz para kazanma yolları, en dizginsiz ahlak dışılık kanıksanır hale gelir.

İşsizliğin kalıcı çözümü sosyalizmde!

Sermaye egemenliği, işsizliğin temel nedenidir. Burjuva sınıf iktidarı yıkılmadığı sürece, işsizlik sorunu boyutlanarak devam eder. İşsizliğin kalıcı ve tam çözümünün biricik yolu, işçi sınıfının devrimci iktidarı ve onun ürünü olarak sosyalizmdir. Sosyalizm karı değil insanın temel ihtiyaçlarını ve mutluluğunu esas alır. Bu işsizliği yapısal bir toplumsal bir sorun olmaktan çıkarır. Ancak bu stratejik doğru, işçi ve emekçilerin işsizliği azaltıcı tedbirlerin alınması, emeğin korunması talepleri mücadelesiyle birlikte ele alınmak zorundadır.

İşsiz kitleleri mücadeleye çekmek sınıf bilinçli öncü işçilerin görevidir. Zira burjuvazi işsiz kitleleri diğer sınıf kardeşlerine karşı kullanmaya, ideolojik olarak onları çürütmeye ve yozlaştırmaya çalışmaktadır. İşsiz kitlelerin işçi sınıfının bir parçası olduğu ve kurtuluşlarının da ancak ortak mücadeleyle mümkün olduğu anlatılabildiği oranda, kapitalistlerin elindeki işsizlik silahı boşa çıkarılabilir. Ancak böylesi bir zeminde işsizlik saldırılarının boşa çıkarılması mümkündür.

Bu ise yıkım programlarının püskürtülmesi için birleşik örgütlü bir mücadelenin, “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi” talebi doğrultusunda yükseltilmesini gerektirir. Krizin faturasının kapitalistlere ödettilmesi talebiyle yükseltilecek bir mücadele, işsizliğin bir saldırı aracı olarak kapitalistler tarafından kullanılmasının zeminini yok etmeyi mümkün kılabilir.

Metal İşçileri Birliği'nden 1 Mayıs'a çağrı toplantısı!

Metal İşçileri Birliği toplam bahar süreci ve metal TİS'leri gündemleri üzerinden İzmir'de bir toplantı gerçekleştirdi.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi'nde yapılan toplantı ilk olarak Metal İşçileri Birliği'nin gündemlerinin sıralanması ile başladı. 1 Mayıs, 26 Mayıs, Metal TİS'leri, metal işkolunun durumu, Metal İşçileri Bülteni, Metal İşçileri Birliği'nin yerel ayaklarının örülmesi ve 20 Haziran 2010 tarihinde gerçekleştirilecek merkezi TİS sempozyumu başlıkları toplantıda ele alındı.

1 Mayıs'a giderken

Belirlenen başlıklar üzerinden ayrıntılı tartışmaların yürütüldüğü toplantıda 1 Mayıs gündemi öncelikli olarak işlendi. Bu yıl 1 Mayıs'ı daha önemli kılacak olanın 26 Mayıs genel grevi olduğu ifade edildi. Kitlesel ve coşkulu bir 1 Mayıs için yürütülen çalışmaların başarılı bir 26 Mayıs grevinin de temel ayaklarından biri olacağı, bunun da metal TİS'leri sürecinde olumlu bir hava oluşturacağı vurgulandı.

1 Mayıs'a Metal İşçileri Birliği pankartı ile katılma, sanayi güzergahlarında 1 Mayıs'a çağrı amaçlı ozalitlerin kullanılması, Metal İşçileri Bülteni'ni hedeflenen metal fabrikalarına ve metal işçilerine elden ulaştırarak 1 Mayıs çağrısının güçlendirilmesi alınan kararlar arasında yer aldı.

BDSP'nin düzenlediği 1 Mayıs pikniğine katılma ve direnişçi işçilerin de söz alacağı işçi kürsüsü bölümünde Metal İşçileri Birliği adına kürsüyü kullanma gerekliliği de karara bağlandı.

Bahar sürecinin bir bütün olduğu ve 26 Mayıs genel eyleminin 1 Mayıs sonrası daha etkili bir çalışmaya konu edileceği vurgulandı.

Metal TİS'lerine müdahale

Metal TİS'leri süreci ile ilgili olarak da sendikali işyerlerinin, MESS kapsamındaki işyerlerinin belirlenmesi, buralara dönük müdahalenin araçlarının tartışılması ve 20 Haziran TİS sempozyumuna katılınması kararı alındı.

Metal TİS'leri üzerinden sektörün durumu, sendikaların durumu, sermayedarların sürece dair yaklaşımları üzerine bilgilendirme yapıldıktan sonra tartışmalar zenginleştirildi.

BMİS'in 21-27 Mart tarihlerinde Gönen'de yaptığı toplantının sonuç bildirgesinin aktarıldığı bölümde geçen dönemden iyi bir ders çıkarmak gerektiği vurgulandı. MESS kapsamında olan ya da olmayan yerlere de müdahale edilmesi gerektiği konuşuldu.

Son olarak MİB MYK'sının Nisan ayı toplantı sonuçları doğrultusunda bülten değerlendirmesi yapıldı, bültenin yerelden doğru beslenmesi gerektiği ve işçilere ulaştırmada da eksiklikler olduğu tartışılarak bu sorunların giderilmesi yönünde adımların atılması çağrısı yapıldı. Yereldeki her kürsünün Meal İşçileri Birliği adına değerlendirilmesi söylenerek, MİB'i asıl güçlendirecek olanın fabrikalar zemininde kendisini var etmesi, işyeri komiteleri kurması olduğu vurgulanarak toplantı sonlandırıldı.

Metal İşçileri Birliği / İzmir

Patronlar esneklik istiyor...

Özelleştirmelerle, düşük ücret dayatmalarıyla, kölelik yasalarıyla ve esnek üretim uygulamalarıyla işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çeviren sömürücü asalaklar daha fazla sömürünün önünü kesen her tür uygulamaya karşı seslerini yükseltiyorlar.

Başta kıdem tazminatı olmak üzere işçi ve emekçilerin temel kazanımlarına göz diken patronlar, hemen her fırsatta bu hakların kaldırılmasına yönelik açıklamalarıyla ortaya çıkıyorlar. “Öldük, bittik masalları” altında kendi krizlerinin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye yemin eden asalaklar takımı, şimdi de başta kıdem tazminatının kaldırılması olmak üzere her türlü kölelik uygulamasını “katı” olarak nitelendirip daha fazla esneklik dayatmasında bulunuyorlar.

Patronlar örgütü Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Araştırma Servisi'nce hazırlanan “Mevzuat, Toplu Müzakere ve Yürürlük: OECD İstihdamın Katılığı Göstergelerinin Güncellenmesi” başlıklı raporda patronların bir an önce uygulanmasını istediği geçici istihdam biçimleri, özel istihdam büroları ve kıdem tazminatı hakkının gaspedilmesine kadar bir dizi saldırıyı gerekçelendiriyor. OECD ülkeleri ve hızla gelişen ülkelerden oluşan 40 ülke arasında “en katı istihdam uygulamalarının Türkiye’de olduğunu” söyleyen TİSK, “belirli süreli sözleşme yapma ve yenileme serbestisi ile özel istihdam büroları aracılığıyla geçici istihdam biçimlerinin” hayata geçirilmesini istiyor.

OECD ülkeleri arasında Türkiye'nin “yükselen piyasa ekonomileri arasında en katı uygulamalara sahip” olarak tanımlandığı raporda “kıdem ve ihbar tazminatından kaynaklanan katılıkları”ndan şikayet ediliyor.

Kapitalizmin sömürü çarkları altında ezilen işçi ve emekçiler için daha fazla esneklik aynı anlama gelmek üzere sömürü talep eden sermaye sınıfı gündeme taşıdığı kıdem tazminatının gaspını bu raporunda da işliyor.

Sömürünün katmerleştirilmesi taleplerini gizlemeyen TİSK'in raporunda şu ifadeler yer alıyor:

“Türkiye işgücü piyasasının esnekliğinin artırılması, ekonominin ve çalışma hayatının teknolojik değişikliklere zamanında uyum sağlamasının kolaylaştırılması ve istihdam yaratılması bakımından OECD ülkelerinde kullanılan yöntemlerden yoksun olduğu belirlendi.”

Geçtiğimiz yaz gündeme gelen ve esnek çalışmanın vücut bulmuş bir başka hali olarak karşımıza çıkan “Özel İstihdam Büroları”nın hayata geçirilmesini isteyen patron örgütü TİSK, geçici istihdam biçimlerinin yeteri kadar uygulanmamasından da yakınıyor.

Güvencesiz ve kurlsız çalışma koşullarının hemen hemen tüm sektörlerle yaygınlaştığı bir dönemde patronlar örgütü TİSK'in şu anki esnek uygulamalarını yetersiz olarak görmesi burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçilere yönelik pervasızlığının son göstergelerinden biri oldu.

BDSP'den direnen işçilere ziyaret...

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), İstanbul'da çeşitli işkollarında devam eden işçi direnişlerine dayanışma ziyaretinde bulundu

25 Nisan 2010 tarihinde, “1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a işçiler geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı genel grev-genel direnişi tartışıyor!” şiarıyla gerçekleştirilecek etkinliğe ve 1 Mayıs'a kitlesel katılım çağrısı yapan BDSP'liler sınıf dayanışmasını yükseltti.

BDSP çalışanları, “Zafer direnen emekçinin olacak!” pankartı ile direnişteki Esenyurt Belediye işçilerine, itfaiye işçilerinin Bakırköy'de açtıkları resim sergisine, Samatya inşaat işçilerine ve İSKİ işçilerine destek ziyaretleri gerçekleştirdi.

Gür ve coşkulu sloganlarla direniş alanlarına gelen BDSP'liler direnişteki işçiler tarafından alkış ve sloganlarla karşılandı. Ziyaretlerde yapılan konuşmalarda, direnişlerin nedenleri, siyasal gelişmeler ve yaşanan sorunlar ile çözüm önerileri konuşuldu. BDSP'nin devrimci 1 Mayıs'a dönük görüş ve düşüncelerinin de anlatıldığı ziyaretlerde direnişçi işçilerle görüş alışverişinde bulunuldu.

Konuşmalarda ayrıca, süren direnişlerin önemine değinildi. Direnişçi işçiler de yaptıkları konuşmalarda, BDSP'nin ziyaretinden ve desteğinden güç aldıklarını belirttiler. BDSP'liler, her direniş yerinden alkış ve coşkulu sloganlarla uğurlandılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

2. Kayseri İşçi Kurultayı başarıyla gerçekleştirildi

Aylara yayılan yoğun bir faaliyetle hazırlıkları yürütülen **2. Kayseri İşçi Kurultayı** 18 Nisan Pazar günü çeşitli sektörlerden işçilerin katılımıyla Kayseri İşçi Kültür Evi’nde toplandı.

İşçi sınıfının mücadele ve örgütlenmesinin önündeki engelleri tartışmayı, çözüm yolları aramayı, çözümlerin hayata geçirilmesi doğrultusunda işçi inisiyatifinin geliştirilmesini hedefleyen kurultayda Kayseri yerelindeki özgün sorunlar ve emeğin korunmasına yönelik acil talepler de tartışıldı. Kurultaya 60 kişi katıldı.

İşçi ve emekçilerin kurtuluş mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşuyla başlayan kurultay, **BDSP** temsilcisinin konuşmasıyla devam etti.

Emperyalist-kapitalist sistemin krizlerine ve bu krizlerin yansımalarına dikkat çeken BDSP temsilcisi Türkiye’de işsizlik ve yoksulluğun tüm toplumu etkilediğini ifade etti.

BDSP temsilcisi, bu sorunlara son vermenin yolunun işçi sınıfının örgütlülüğünden geçtiğini sözlerine ekledi.

İşçi sınıfının taban örgütlülüklerini büyütmesi ihtiyacına vurgu yapılan BDSP konuşmasında fabrikalarda ve işyerlerinde taban örgütlülüklerini oluşturma çağrısında bulunuldu. BDSP adına yapılan konuşmanın ardından 2. Kayseri İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi’nden bir işçi **“Emeğin korunması mücadelesi, emeğin onur mücadelesidir!”** başlıklı tebliğin sunumunu gerçekleştirdi.

Bir metal işçisi tarafından sunulan **“İşçilerin Birliği Sorunu”** başlıklı tebliğde ise esnek çalışma ve çeşitli yasal düzenlemelerin işçi sınıfını bölüp parçalamanın, örgütlü ve birleşik bir güç olarak hareket etmesini önlemek için kullanılan temel araçlar olduğunun altı çizildi.

Buna karşı etkili bir direnişin örgütlenememesinin, sınıfı çaresizlik duygusuna sürükleyen boğucu bir atmosfer yarattığına değinildi. Eğilimleri ve tercihleri farklı olan öncü işçileri aynı zeminde birleştirebilen bir platform ihtiyacına vurgu yapılan tebliğde öncülerin örgütsel ve eylemsel birliğini sağlama yönünde adım atılabileceği hatırlatıldı. Bizzat öncü işçilerin alacağı ortak kararlar doğrultusunda belirlenecek asgari bir mücadele programının hayata geçirilmesinin önünde bir engel kalmayacağına işaret edildi.

Kurultay Hazırlık Komitesi’nden bir işçi tarafından sunulan **“Taban örgütlülükleri”** tebliğinde, öncü işçilerin ortak bir örgütsel zeminde buluşmasının esas amacının sınıf kitlelerinin birleştirilmesi ve etkin bir mücadeleye yöneltilmesi olduğuna dikkat çekildi. Belirlenecek mücadele programının da bu amaca hizmet etmesi gerektiği üzerinde duruldu.

“Türkiye işçi sınıfının mevcut durumu” tebliğini sunan KHK üyesi bir işçi, Türkiye işçi sınıfının niceliksel gelişimine karşılık, bir “sınıf” olarak bu kadar etkisizleştirilmiş olmasının ekonomik, politik, ideolojik nedenlerine değindi.

Tebliğ sunumlarının ardından geçilen serbest kürsü bölümünde farklı sektörlerden işçiler söz alarak görüş, öneri ve düşüncelerini dile getirdiler. Karayolu işçileri, Kayseri OSB’de çalışan bir işçi ve bir inşaat işçisi de kurultay kürsüsünden görüş ve düşüncelerini ifade etti.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Krizin faturasını ödememek için, insanca yaşam ve insanca çalışma koşulları için, ortak sorunlara ortak çözüm için...

Gücümüzü Kayseri İşçi Platformu’nda birleştirelim!

18 Nisan 2010 tarihinde **Kayseri 2.İşçi Kurultayı’nı** gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Hak gasplarının pervasızca yaşandığı ve yeni saldırı yasalarının bizleri beklediği bir dönemde işçi kurultayımızı *“Krizin faturasını ödememek için, insanca yaşam ve insanca çalışma koşulları için, ortak sorunlara ortak çözüm için gücümüzü Kayseri İşçi Kurultayı’nda birleştirelim!”* şiarıyla gerçekleştirdik.

Kurultayımızın amacı, saldırıların yoğunlaştığı bu dönemde mücadelenin ve örgütlenmenin önündeki engelleri tartışmak, çözüm yolları aramak, çözümlerin hayata geçirilmesinde ortak bir irade oluşturmak olarak belirlenmişti. Bu doğrultuda toplanan **Kayseri 2. İşçi Kurultayı**, işçi sınıfına yönelik saldırıların ve emeğin korunmasına yönelik acil taleplerimizin tartışıldığı bir kurultay oldu.

Bugün Kayseri’de tüm patronlar örgütlüdür. Buna karşılık işçilerin de **“sınıfa karşı sınıf”** şiarıyla tam karşı duruşlu bir örgütlenmeye ihtiyacı vardır. İşçi sınıfı hak arama mücadelesinde başarıya ulaşmak için yalnızlığından kurtulmalıdır. Özellikle Organize Sanayi Bölgesi’nde sorunlarına sahip çıkan işçiler bir araya gelmeli, ortak hareket etmelidir. Bu nedenle işyerlerinde eşzamanlı örgütlü mücadeleyi sürdürebilmek için, işçiler bir işçi platformunda bir araya gelmelidir. Bu platform, fabrikaların nabzını tutacak, işçilerin ve direnişlerin sesini diğer işçilere taşıyacak, onlarla birleştirecektir. Böylece hak arama mücadelesi büyütülecektir.

Böyle bir ihtiyacın ürünü olarak oluşturulan **Kayseri İşçi Platformu**, kurultaya önerilen mücadele talepleri etrafında fabrikalarda bağımsız taban örgütlenmeleri kurarak mücadeleyi sürdürmeyi karar altına almıştır.

Kayseri 2. İşçi Kurultayı’nda önerilen ve tartışılıp karar haline dönüştürülen mücadele talepleri:

- İşçilere insanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret verilmelidir!
- Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, emeklilik, yaşlılık) olmalıdır!
- Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödenmelidir!
- Tüm çalışanların grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı olmalıdır!
- Sendikalaşmanın önündeki engeller kaldırılmalıdır!
- %10 işkolu barajı kaldırılmalıdır!
- İşyerlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları olmalıdır!
- İşyerlerinde doktor tam gün ve koruma amaçlı tedavi için bulunmalıdır!
- İşyerlerinde iş kazalarına ve meslek hastalıklarına karşı koruyucu önlemler alınmalıdır!
- İşyeri yemekleri, servis sorunları işçi sağlığı baz alınarak çözülmelidir!
- Mezarda emekliliğe hayır!
- Kıdem tazminatının gaspına yönelik tüm öneriler geri çekilmelidir!
- Esnek üretim, taşeronlaştırma, prim, parçabaşı sistemi yasaklanmalıdır!
 - İşten atmalar yasaklansın!
 - Geçici, sözleşmeli, mevsimlik vb. çalışma sistemleri yasaklanmalıdır!
- 7 saatlik işgünü ve 35 saatlik çalışma haftası yasalaşmalıdır!
- Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklanmalıdır!
- Yıllık izinler, tüm çalışanlara en az 30 işgünü ve ücretli olarak kullandırılmalıdır!
- 8 Mart ücretli izin ve resmi tatil olmalıdır!
- 4857 sayılı İş Yasası (Kölelik Yasası), SSGSS Yasası iptal edilmelidir
- Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun konut, parasız sağlık, parasız eğitim!
- Eşit işe eşit ücret uygulanmalıdır!
- İşyerlerinde kreş ve emzirme odaları olmalıdır!
- Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı getirilmelidir!
- Doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım verilmelidir!
- Yaşlılara ve yetim çocuklara bakım ve yardım sağlanmalıdır!
- Çocuk işçiliği yasaklanmalı, Ortaçağ’dan kalma yarı-feodal bir uygulama olan çıraklık tasfiye edilmelidir!

Mücadele taleplerimizi yaşama geçirebilmek için ise şunlar karar altına alınmıştır:

- Mücadele taleplerimiz etrafında işyerlerimizde ve fabrikalarda taban örgütlülükleri oluşturmak, sendikalarda örgütlenmek,
 - İşçiler arasında milliyetçi, şoven etkiyi kırmak için **“işçilerin birliği, halkların kardeşliği!”** şiarı doğrultusunda çalışmalar örgütlemek,
 - Önerilen mücadele talepleri doğrultusunda çeşitli kampanyalar örgütlemek,
 - Tüm işçi ve emekçilerin 1 Mayıs’a kitlesel katılımını sağlamak, 26 Mayıs genel grevine bugünden ciddi bir hazırlık yapmak.

Ön hazırlık süreciyle birlikte kurultayımız örgütlenme alanında yaşadığımız sorunları aşmak için ön açıcı bazı imkânlarla ulaşmamızı sağlamış, bundan sonraki çalışmalarımız için önemli bir deneyim ve birikim bırakmıştır.

Kurultayımızla artan sömürü ve kölelik koşullarına karşı insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için verdiğimiz mücadelede önemli bir adım atmış olduk. Tüm işçi ve emekçileri, bu onurlu yolda omuz omuza yürümeye ve örgütlü mücadeleye çağırıyoruz!

Kayseri 2. İşçi Kurultayı

TARİŞ direnişi sonuçlandı...

İzmir Alsancak'taki TARİŞ Bölge Müdürlüğü önünde direnen TEKSİF üyesi TARİŞ işçilerinin mücadelesi kısmi kazanımla sonuçlandı. Direnişin 46. gününde yapılan ve işçilerin de kabul ettiği anlaşmaya göre 45 gündür direnişe devam eden işçiler tazminatlarını taksitler halinde alacaklar. Direnişte yer almayanların ise durumları henüz belirsiz.

Tazminat hakkı kazanıldı!

TEKSİF üyesi TARİŞ işçileri son bir yılı, 6 ay kısa çalışma ödeneği, 6 ay işsizlik sigortası olmak üzere üretimin dışında geçirmiş, bu süre zarfında Birlik, fabrikanın kapatılmasının zeminini döşemişti. 1 Mart günü işbaşı yapmak için fabrikaya gelen işçiler ise fabrikanın kapatıldığını ve kapının önüne konulduklarını öğrenmiş, dahası polis tarafından içeri dahi alınmamıştı. Bunun üzerine işçiler Alsancak'ta bulunan TARİŞ Bölge Müdürlüğü önünde direnişe geçtiler.

45 gün süren direniş genel olarak "bekleme" biçiminde seyretti. Özellikle öncü işçilerin müdahalelerine ve taleplerine rağmen bir türlü ses getirecek eylemlere imza atılamadı. Talepler itibarıyla de fabrikanın açılması talebi işçiler arasında geri planda kalırken tazminatların ödenmesi temel talep halini aldı. Bilinçli işçiler bu talebin sınırlılığına dikkat çekse de acil ihtiyaçların basıncı ve sendika, sorunu tazminat ile çözme yolunu tuttu.

Tüm eksiklerine rağmen direniş TARİŞ yönetimi üzerinde önemli bir baskı oluşturdu. Direnişi bitirmek isteyen yönetim, fabrikaları satışa çıkararak oradan gelecek parayı da işçilere ödeyeceğini ilan etti. Sendika, işçi temsilcileri ve patron temsilcileri arasındaki toplantıların ardından mutabakat sağlandı. Sendika, makinelerden gelecek paranın başından beri direnişte yer alan 350'ye yakın işçiye verilmesini talep etti. Birlik de bunu kabul ederek uygun bir ödeme planı çıkardı.

Anlaşmaya göre;

Direnen işçilerin tazminatlarının %35'i 20 Nisan'da, %35'i 4 Mayıs'ta olmak üzere %70'ini ödeyecek. Geri kalan ise %15+%15 biçiminde 30 Haziran ve 30 Temmuz'da ödenecek.

Direnişe katılmayan işçilere ise %10 ila %15 arası ödeme yapılması bekleniyor.

Ayrıca başından beri direnişte yer alan ancak kapsam dışı olduğu için sendika üyesi olmayan çalışanlar da bu anlaşmaya dahil edilecekler.

İşçilerin tazminatları tek tek hesaplanıp ödenecek. Sözleşme ile elde edilen sosyal haklar ise tazminatın son taksitine eklenecek.

Her işçi ve birlik arasında bireysel sözleşmeler imzalanacak.

İcralık olan işçilerin ellerine geçen paranın tamamına el konulmaması için banka ile sendika arasında anlaşma yapılacak ve faiz oranları da düşürülecek.

İşçilerde buruk sevinç!

Sendika ve işçi temsilcileri ile patron arasında 14 Nisan günü varılan ve işçilere duyurulan mutabakat 15 Nisan sabahı direniş alanında toplanılması ile oylamaya sunuldu. TEKSİF Genel Mali Sekreteri İbrahim Öner tarafından oylamaya açılan öneri işçilerin genel olarak onaylaması ile kabul edildi.

TARİŞ işçileri fabrika önünde

TARİŞ işçileri tazminatları ile ilgili

taahhütnamelelerini imzalamak için 17 Nisan günü Çiğli Atatürk Organize Sanayi'de bulunan TARİŞ fabrikası önündelerdi.

Sabah saatlerinden itibaren fabrikaya gelerek tek tek tazminatlarını hesaplatan işçiler taahhütnamelelerini imzaladılar.

Direnişte yer almadığı için tazminatlarını alamayan işçilerle de direnişçiler arasında yer yer tartışmalar yaşandı.

İşçiler tazminatlarını almaya hazırlanırken patron da boş durmayarak hızla fabrikanın tasfiyesine girişti. Direnişin sona ermesinin ertesi günü makineler sökülerek taşınmaya başlandı. Fabrikanın 400 dönümlük arsasının da yabancı bir şirkete satıldığı da söylentiler arasında.

Sınıf devrimcileri ise fabrika önünde bekleyen işçilere BDSP'nin 1 Mayıs'a çağrı bildirimlerini dağıtarak Kızıl Bayrak'ın son sayısını ulaştırdılar. İşçiler TARİŞ ile ilgili haber ve röportajları da kizilbayrak.net adresinden takip ettiklerini ifade ettiler. Direnişçi işçiler 1 Mayıs alanında yeniden buluşacaklarını söylediler.

Direnişin ardından...

İşçilerin geniş kesimi direnişi başından beri tazminatları almak amacıyla sürdürdüğü için elde edilen kazanımdan büyük ölçüde memnundular. Ancak ileri işçiler her fırsatta kazanımın sınırlı olduğunu, direnişin çok daha büyük kazanımları elde etmesi gerektiğini, somutta fabrikanın üretimi sürdürmesi için çaba harcanmadığını dile getiriyorlar. Ancak ileri kesimler de direnişin sınırlılıkları nedeniyle bundan öte kazanım

elde etmesinin zor olduğunu ifade ediyorlar.

Anlaşma onaylandığı sırada TARİŞ işçileri "Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!" sloganlarını atarak kazanımın sınırlı olmasına ve masa başında bağlanmasına da tepkilerini üstü kapalı biçimde ifade ettiler. İşçiler tarafından, yapılan direnişi 4 Mayıs'a kadar sürdürme önerisi de başta sendikacılar olmak üzere kabul görmedi.

Anlaşmanın ardından fabrikanın kapanması işçiler tarafından da onaylanmış oldu. Bu durum ise bazı işçiler tarafından gözyaşları ile karşılandı.

İşçiler arasında şu an için bir yandan kazanım elde etmiş olmanın ve 45 günlük grev okulundan çok şey öğrenmenin onuru, diğer yandan ise fabrikanın kapatılmasının onaylanmış ve direnişin sona ermiş olmasının burukluğu hâkim.

45 günde geline yer!

Aslında TARİŞ yönetimi direnişin daha başlarında buna benzer bir öneri sunmuş ancak bu öneri sendika ve direnişçi işçiler tarafından kabul görmemişti. Ancak aradan geçen 45 günün büyük ölçüde bekleme biçimde geçmesi, genel olarak kazanılacağı yönlü umutları da azalttı.

Geçmiş önerinin kabul görmemesinin temel sebeplerinden biri ise ortada somut bir ödeme planının olmamasıydı. Bugün ise makinelerin satışından elde edilen gelirin belli olması işçilere bu konuda güven verdi.

Ücretlerin yalnızca direnenlere ödenmesi ise direnişi aylardır yalnız bırakan işçilere verilmiş anlamlı bir yanıt olarak işçilerin desteğini aldı. Aynı zamanda sendika açısından uzlaşma sağlamanın bir aracına dönüştürülmüş olmasına rağmen bu talep direnenlerin tazminatın büyük bir kısmını 15-20 gün içerisinde almalarını sağladı.

TARİŞ direnişi genel seyri ve hedefleri ile ele alındığında makul bir kazanımla sonuçlandı. Büyük bir zaferden söz etmek mümkün olmasa da işçi sınıfının örgütlü gücünün istediğinde neler yapabileceğinin bir kez daha görülmesini sağladı. TARİŞ işçileri bundan böyle mücadeleyi öğrendiklerini ve artık nerede bir direniş varsa orada olacaklarını, 1 Mayıs alanlarına çıkacaklarını ilan ettiler. TARİŞ direnişi, sınıf mücadelesi tarihine anlamlı deneyimler ekleyerek sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

EKK: Aynur Çamalan yol gösteriyor!

Emekçi Kadın Komisyonları (EKK) 21 Nisan günü İstanbul'da gerçekleştirdiği eylemle TÜBİTAK'ta işten atılan Tez-Koop-İş Sendikası üyesi Aynur Çamalan'a destek olduğunu ifade etti.

EKK tarafından Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde "Direnen işçilerin yolundan 1 Mayıs'a! Aynur Çamalan yalnız değildir! / Emekçi Kadın Komisyonları" pankartı açıldı. Basın açıklamasını Entes Elektronik'te işten atma saldırısına karşı 280 gün boyunca direnişini sürdüren Gülistan Kobatan okudu.

Kobatan, geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya, 4/C köleliğine karşı direniş ateşini yakan TEKEK işçilerinin direnişinde işçi kadınların en ön saflarda yer aldığını ifade ederek TEKEK'de direnen kadınların milyonlarca emekçi kadına direnişin yolunu gösterdiğini belirtti.

Bununla beraber Aynur Çamalan'ın da TEKEK işçilerine destek verdiği için işten atıldığının hatırlatıldığı açıklamada, Çamalan'ın bu saldırı karşısında direniş bayrağını yükselttiği söylendi. Çamalan'ın, mücadelesiyle işçi ve emekçi kadınları onurlandığı belirtildi.

Böylesi direnişlerin boy verdiği bir dönemde 1 Mayıs'ın yaklaştığına dikkat çeken Kobatan, bugün işçi kadınların 1 Mayıs'ta alanlarda yer alarak sermayenin korkusunu büyütmesi gerektiğine işaret etti. Emekçi kadınların, işçi sınıfının 1 Mayıs'tan aldığı güçle 26 Mayıs genel grev ve direnişini büyütmesi gerektiğinin altı çizildi.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Genel-İş Ataşehir'de TİS imzaladı

Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube ile Ataşehir Belediyesi arasında uyuşmazlıkla devam eden TİS görüşmelerinde 20 Nisan günü grev uygulamasına başlanması beklenirken belediye yönetimi ile Genel-İş arasında anlaşma sağlandı.

14 Nisan Çarşamba günü bir araya gelen taraflar 173 işçiyi kapsayan görüşmelerde anlaşma sağladı.

Yapılan anlaşmaya göre; Genel-İş üyelerinin günlük taban ücretleri 85,00 TL olarak belirlenirken bu miktara 1. Yıl için %10 oranında zam yapılmasına, ayrıca zamlı günlük ücretlerine her hizmet yılı için 0,25 TL kıdem zammı ilave edilmesine karar verildi. Genel-İş üyeleri yeni imzalanan TİS kapsamında 2. Yıl için ise enflasyon + 2 puan oranında zam alacaklar. Sendika üyesi işçilere her ay için 250 TL'lik sosyal paket ödemesi yapacak olan Ataşehir Belediyesi diğer sosyal yardımlara da ortalama %30 oranlarında zam yapacak.

Samatya işçileri için valiliğe çağrı

İstanbul Eğitim ve Araştırma (Samatya) Hastanesi 1.ve 2. bloklarının deprem güçlendirme işini yapan inşaat işçilerinin mücadelesi devam ediyor. Ücret hakları için Samatya Hastanesi işçilerinin mücadelesinin yanında olan SES Aksaray Şubesi de yazılı açıklama yaparak İstanbul Valiliği'ni göreve çağırdı.

Samatya işçilerinin bünyesinde çalıştığı taşeron firmaya 2008 yılının Eylül ayında ihaleyi veren İl Özel İdaresi'nin bağlı bulunduğu ve asıl işveren konumunda olan İstanbul Valiliği'ne yapılan çağrıda yaşanan hukuksuzluğu ve haksızlığı bir an önce sona erdirmesi talep edildi.

IG Metall temsilcileri İzmir'deydi

Birleşik Metal-İş Sendikası, Mahle Mopisan'da sendikalaşan işçiler ve IG Metall temsilcilerinin katıldığı bir toplantı düzenledi. Toplantıya IG Metall temsilcilerinin yanısıra Birleşik Metal İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar ve Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltekin katıldı.

Toplantıda ilk sözü Özkan Atar olarak kısa bir konuşma yaptı. Atar konuşmasında sendikal örgütlenmeye yönelik saldırıları dile getirdi ve çözüm konusunda patronun adım atmasını istedi.

Söz alan IG Metall temsilcisi ise herkesin sendika seçme özgürlüğü olduğunu, kimsenin bu konuda baskı yapma hakkı olmadığını belirtti. Yaşanılan sorunların görüşmelerle çözülebileceğini belirten konuşmacı, sosyal ve hukuki olarak sendikal örgütlenmelerin önündeki engellerin kaldırılması gerektiğini vurguladı.

Toplantıda söz alan işçiler ise sürekli baskı altında olduklarını, sürekli tehditlere maruz kaldıklarını, mesaiye kalmaya zorlandıklarını, zam alamadıklarını belirttiler.

Yaklaşık 75 işçinin katıldığı toplantının ardından aynı tartışmaları diğer vardiyalara da aktarmak için fabrikaya doğru hareket edildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mersin Limanı'nda mücadele sürüyor...

Mersin Limanı'nda MIP firmasının taşeronu olarak iş yapan MLH şirketinde Liman-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçilerin mücadeleleri

sürüyor.

Geçtiğimiz günlerde direnişlerinin bittiğine, işe geri döndüklerine dair çıkan haberlerin doğru olmadığını söyleyen 6 işçi direnişlerine devam ediyor. İşçiler işe iade davalarını açarak, mücadelelerini sürdürüyorlar.

Yaklaşık 2 ay önce sendikal mücadeleye başlayan işçiler MLH şirketinin iş kolu itirazında bulunması için yetki alma sürecini bekliyorlar. Yaklaşık 120 işçinin çalıştığı MLH'de işçilerin % 95'i sendikaya üye durumda. MLH patronu Tahir Çetin işçilere gözdağı vermek için 6 işçiyi işten çıkartmıştı. İşten atma saldırısının yanısıra içerideki işçilere de sürekli baskı uygulanıyor. Performans düşüklüğü bahanesiyle işçiler hakkında tutanaklar tutuluyor, istifa baskısı yapılan işçiler kendi işleri olmayan rıhtım temizliği, hammallık gibi işlere veriliyor.

İşten atma saldırısına ve limandaki baskılara ilişkin gazetemize bilgi veren işçiler çalışma koşullarını ve sendikal mücadeleye ilişkin bilgileri aktardılar. Mücadelelerine sonuna kadar devam edeceklerini ifade eden liman işçileri karşı karşıya kaldıkları saldırıları anlattılar.

Kızıl Bayrak / Adana

Liman işçileri TİS için eylemdeydi

Mersin Uluslararası Liman İşletmesi'nde (MIP) sendikal örgütlenmenin önüne geçmek amacıyla MPO adlı taşeron firmaya geçirilen TÜMTİS üyesi işçiler toplu sözleşme ve sendika hakkı talebiyle 19 Nisan günü Liman A Kapısı önünde eylemdeydi.

TÜMTİS üyesi MPO işçileri, Akan-Sel Nakliyat bünyesinde çalışan TÜMTİS üyesi işçilerin de desteğiyle toplu sözleşme haklarını istediler.

Eylemde konuşan TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz, geçtiğimiz yıl Mersin Limanı'nda verdikleri sendikalaşma mücadelesini hatırlattı. Daha önce Akansel Nakliyat firması tarafından yapılan yükleme-boşaltma işinin, muvazaalı bir şekilde MPO adlı taşeron firmaya verildiğini belirten Yılmaz, Akansel'deki toplu sözleşmenin MPO bünyesindeki işçiler için de uygulanmasını istedi.

İtfaiye işçileri Topbaş'a yanıt verdi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki BİMTAŞ adlı taşeronda çalışırken işten atılan Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

19 Nisan 2010 / İstanbul

Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube üyesi itfaiye işçileri, 19 Nisan günü Taksim Gezi Parkı'nda resim sergisi açarak İBB Başkanı Topbaş'ın "Direnişten vazgeçtiler" yalanlarına güçlü bir yanıt verdiler.

Taksim Gezi Parkı'nda buluşan itfaiye işçileri, saat 09.00-18.00 saatleri arasında açık kalacak ve 25 Nisan'a kadar sürecek resim sergilerini basına tanıttılar. Sergide, itfaiye işçilerinin yürüttükleri direniş sürecinden öne çıkan karelerin yanısıra zorlu çalışma koşullarını anlatan fotoğraflar da bulunuyor.

Üyesi oldukları Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şubesi tarafından da yalnız bırakılan itfaiye işçileri, resim sergisinin açılışıyla birlikte bir de basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklama ile işçiler, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın direnişi ve mücadeleyi karalamak için basına verdiği yalanlarla dolu demeçleri belgelerle teşhir ettiler. İtfaiye işçileri sergilerini Taksim'in ardından Kadıköy'e taşıyacaklar.

Çevreden oldukça fazla ziyaret alan sergi ile itfaiye işçileri sorunlarının çok sınırlı bir kesim tarafından bilindiğini anladıklarını söylüyorlar. Ayrıca İBB'nin yalanları ile birçok insanın da kendilerine ön yargılı yaklaştığının altını çizen işçiler bu sergi vesilesiyle kendilerini ve mücadelelerini anlatma fırsatı yakalıyorlar.

Ayrıca işçilerin mücadele programı içerisinde 1 Mayıs

da önemli bir gündem olarak yer alıyor. İtfaiye işçileri, Direnişteki İşçiler Platformu ile birlikte taşeron sistemine ve güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs günü Taksim’de olacaklar.

Belediyelerde TİS mücadelesi

Tüm Bel-Sen üyesi memurlar 21 Nisan günü İzmir’de eylemdeydiler. KESK Genel Başkanı Sami Evren, KESK MYK üyeleri, Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan Baykara, Eğitim Sen MYK üyeleri, Belediye-İş, Sağlık-Sen ve Genel-İş’in de desteğiyle saat 12.00’de İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB) önünde eylem yapan Tüm Bel-Sen üyeleri, toplu sözleşme talebinde bulundular. Tüm Bel-Sen’in belediyede yaptığı referandum sonuçlarının da açıklandığı eylemde, İzmir Büyükşehir Belediyesi’nde çalışan 2 bin 500 memurdan 7 memur hariç herkesin toplu sözleşmeye “evet” dediği duyuruldu.

Eylemde konuşan KESK Genel Başkanı Sami Evren, toplu sözleşmenin sendikaların en önemli hakkı olduğunu söylerken sendika olarak grev ve toplu sözleşme haklarının gasp ettirilmesine izin vermeyeceklerini söyledi.

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu’na seslenen KESK Başkanı Evren, AKP zihniyetiyle davranılırsa mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini sözlerine ekledi.

Eylem takvimlerini açıklayan Evren, 10 Mayıs’ta İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde olacaklarını, taleplerine olumsuz bir yanıt aldıkları koşulda 12 Mayıs’ta 8.30-10.30 saatleri arasında iş bırakacaklarını, 24 Mayıs’ta gerçekleştirecekleri eylemlerinde yine olumsuz yanıt almaları durumunda 25 ve 26 Mayıs tarihlerinde tüm gün iş bırakacaklarını duyurdu.

Enerji işçilerinden İSKİ işçilerine ziyaret

İSKİ işçilerini 20 Nisan günü İSKİ, BEDAŞ ve İGDAŞ bünyesinde çalışan enerji işçilerinin de içerisinde yer aldığı Enerji İşçileri Birliği ziyaret etti. EMO İstanbul Şube Başkanı Erhan Karaçay’ın da aralarında yer aldığı birlik bileşenleri saat 13.30’da Aksaray’daki İSKİ binası önüne geldi.

İSKİ binasının çevresindeki demir parmaklıklara asılı olan pankartları hazmedemeyen İSKİ yönetimi özel güvenlik görevlileri aracılığıyla pankartları indirmek istedi. Bu tutum sloganlarla protesto edildi.

Özel güvenliğin engellenmesinin boşa çıkarılmasının ardından sohbet havasında geçen destek ziyaretinde enerji sektöründeki örgütlenmenin sorunları ve deneyimler tartışıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tuğla işçileri grevle kazandı

Diyarbakır’da tuğla fabrikalarında çalışan işçilerin insanca çalışma koşullarının sağlanması talebiyle 15 Nisan günü başlattıkları grevleri kazanımla sonuçlandı.

15 Nisan günü kölece çalışma koşullarına karşı isyan eden Çağdaş, GAP, Bloksan, Akyıl, Diyar, Eba, Saran ve Kilsan fabrikalarının işçileri Bağırvar ilçe merkezine doğru yürüyüş gerçekleştirdi.

Tuğla işçileri, kölece çalışma koşullarına karşı başlattıkları grevlerinin ikinci gününde taleplerini ve mücadelelerini bütün tuğla fabrikalarına yaydılar.

Tuğla işçileri, grevin 5. günü patronlarla yapılan yoğun pazarlıkların ardından yüzde 25 zam almayı başararak grevi sona erdirdiler. Grevin 5. günü olan pazartesi günü de tam katılımı süren grev, patronların zam talebini kabul etmesiyle sona erdi. Bu anlaşmaya göre 550 TL alan bir yüklemecinin eline aylık 650 TL, 600 TL alan bir tabancının eline ise aylık 750 TL geçecek.

UPS Kargo işçileri direnişte!

Dünya çapında 200’den fazla ülkede Türkiye’de ise 81 ilde toplam 290 şube ve servis sağlayıcı aracılığıyla faaliyet gösteren UPS Kargo’da sendikal örgütlenme çalışması yürüten Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) direniş başlattı.

Yaklaşık 1 aydır UPS ve UPS’e bağlı taşeron firmalarda süren örgütlenme faaliyeti taşeron firmalarda çalışan 20’ye yakın, UPS bünyesinde ise 4 işçinin işten atılmasıyla farklı bir boyuta evrildi.

Türkiye genelinde, kendisine bağlı çalışan taşeron

firmalarla birlikte 4700’ü aşkın işçinin çalıştığı UPS’in, 2000’e yakın işçinin çalıştığı İstanbul’daki aktarım merkezlerinde sendikaya üyelik çalışması yürüten TÜMTİS İstanbul Şubesi, işten atma saldırısına karşı 20 Nisan günü Mahmutbey’deki aktarma merkezi önünde direniş başlattı.

UPS’e bağlı GİB ve ER-KA isimli taşeron firmalarda yükleme-boşaltma işinde çalışan işçilerin yanısıra ana firma bünyesindeki sendika üyesi işçiler de işten atma saldırısının hedefi oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Binlerce eğitim emekçisi Ankara’da buluştu

Haftalardır birçok ilde gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle katılım çağrısı yapılan “Kamusal Eğitim, Kadrolu Çalışma, Demokratik Yaşam” mitingi için 17 Nisan günü binlerce eğitim emekçisi Ankara’da toplandı. KESK’e bağlı **Eğitim Sen** tarafından düzenlenen miting için Türkiye’nin birçok ilinden gelen eğitim emekçilerinin yanısıra destek veren güçler Kurtuluş Parkı’nda toplanmaya başladı.

Burada kortejler oluşturan eğitim emekçileri Ziya Gökalp Caddesi’ne doğru pankart ve sloganlarla yürüyüşe geçti.

TEKEL, İSKİ ve İSDEMİR işçilerinin de destek verdiği mitinge Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP), Eğitim Emekçileri Derneği (EED) ve İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu (İGEP) merkezi katılım sağladı.

İlerici ve devrimci güçlerin de pankart ve flamalarıyla destek verdiği miting alanında BDSP, Kaldıraç, DHF, EHP, ESP, Partizan, Gençlik Federasyonu, Sosyalist Parti, Devrimci Proletarya, HKP’li emekçiler, Kamu Emekçileri Cephesi, Eğitim Fakültesi Öğrencileri, Dev-LİS, TÖB-DER, Tüm-İGD, Devrimci Emekçi Komiteleri, DDSB, Devrimci Hareket, DÖB, Yurtsever Cephe İşçi Birliği, Genç Sen ve Öğrenci Velileri Derneği’nin yanısıra birçok kurum yer aldı.

Mitingde Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç ve KESK Genel Başkanı Sami Evren birer konuşma yaptı.

Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, “anayasa paketi” tartışmalarına değindiği konuşmasında, bu pakette eğitim, sağlık gibi temel hakların güvence altına alınmadığını belirtti. Kılıç konuşmasında Ahmet Türk’e yönelik faşist saldırıyı da kınadı. Eğitim emekçileri faşist saldırıyı “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganını atarak protesto etti.

Kılıç’ın ardından kitleye seslenen **KESK Genel Başkanı Sami Evren**, yaptığı konuşmada anayasa tartışmalarına değindi. Ahmet Türk’e yönelik saldırının da kınandığı konuşmada 1 Mayıs çağrısı yapıldı. Taksim Meydanı’nın verilen mücadelenin sonucunda kazanıldığını söyleyen Evren, İstanbul’da Taksim Meydanı’nda ve Türkiye’nin dört bir yanında 1 Mayıs’ta alanlara çıkacaklarını ve sermayeye yanıt vereceklerini söyledi. Güvencesiz, kualsız çalışmaya karşı 1 Mayıs’ta, 26 Mayıs’ın mesajını vereceklerini duyurdu. Evren’in konuşması, işyerlerinde 1 Mayıs mücadelesini örme çağrısıyla sona erdi. Miting programı saat 14.00’te sona erdi.

Eğitim ve bilim emekçilerinin mitingine destek veren **BDSP’liler** alanda 1 Mayıs’a çağrı yapan bildirilerin dağıtımının yanısıra Kızıl Bayrak gazetesinin satışını gerçekleştirdiler.

Sosyalist Kamu Emekçileri ise Kamu Emekçileri Bülteni’nin yeni sayısının dağıtımını yaparak İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı’na katılım çağrısı yaptılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Mehmet Beşeli ile 1 Mayıs ve sınıf hareketi üzerine konuştu

“Kriz döneminde sınıf hareketi 1 Mayıs alanında”

- İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu seneki 1 Mayıs'a son 3 yıldır Taksim kararlılığının ortaya çıkardığı kazanımın verdiği moralle giriyoruz. Öncelikle 2010 1 Mayıs'ının sınıf hareketinin seyri açısından sizce önemi nedir? 1 Mayıs çalışmaları kapsamında ele alınması gereken talepler nelerdir?

- Mehmet Beşeli (Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı): 3 yıl boyunca verilen mücadelenin sonucu olarak Taksim'in miting alanı olarak alınması önemli bir moral kaynağı oldu. 2010 1 Mayısı açısından önemin birinci boyutu bu. İkincisi kriz sonrasında gerçekleşen bir 1 Mayıs olması açısından önemi var. Krizin işçi sınıfının saflarında ciddi bir yılgınlık ve tedirginlik yaydığını görüyoruz. Yani bu dönem işçiler, işyerlerinde terörize olmuş durumdalar. Ağırlıklı olarak da işten atılma sebebiyle bu gerçekleşti. Çok sayıda işçi atıldı. 1,5 milyona yakın olduğunu hesaplıyoruz. Dolayısıyla o yılgınlığın da ortadan kaldırılması için önem taşıyor bu senenin 1 Mayıs kutlamaları. Buna bir yanıt oluşturulabilmesi önem kazanıyor. O nedenle de sadece sendikalı işçilerin değil, işten atılan işçilerin de mitinge katılımı için, krizin bire bir darbesini yiyen kesimlerin de alana taşınabilmesi için kriz döneminde üretilemeyen ya da yaygınlaştırılmayan politikayı ve direnci 1 Mayıs alanında gösterebilmek önemli.

Başka boyutu, siyasal gelişmeler açısından önemi. 1 Mayıs'ın, rejim tartışmalarının üst düzeye çıktığı, Anayasa değişikliğinin tartışıldığı bir döneme denk gelmesi önemli. İşçi sınıfının müdahalesi açısından da bu alandaki görüşünü, bağımsız, sınıfsal çizgisini ortaya koyabilmesi açısından da önemli. Burada tabi siyasal hedefleri ve talepleri bakımından konfederasyonların ortaklaşabileceğini düşünmüyorum. Yine de 1 Mayıs'ın siyasallaşması gerekiyor. Çok uzun zamandır devam eden rejim tartışmasına, devletin ve sermayenin kendi içerisindeki kapışmasına işçi sınıfının da verilecek bir cevabı olması gerekir. Buna da en uygun yer 1 Mayıs alanıdır. İşçi sınıfı ne kadar hazırlıklı buna, ne kadar bağımsız bir görüş geliştirmiş durumda ne kadar programatik davranacak o ayrı bir konu ama az da olsa bunun çıkacağını düşünüyoruz. Daha politik bir 1 Mayıs olma, Anayasa gündemli bir 1 Mayıs olma ihtimalinin olacağını düşünüyoruz. Sonrası açısından bakıldığında tarihsel anlamıyla da böyledir; 1 Mayıs her zaman o dönem için her zaman ağırlıkta olan konunun gündeme getirildiği gündür ve o gün doruk noktasıdır. Öncesindeki ve sonrasındaki çalışmalar için bakıldığında doruk noktası olması gerekir. Bir bayram kutlaması haline dönüştürülmesine o anlamda

da izin verilmemesi gerekiyor.

İşçi sınıfı çok ciddi bir saldırı altında. Son iki yıldır özellikle çok ciddi saldırı altında ve kayıplar veriyor. Örgütlenmesi en alt düzeye düşmüş durumda. Kritik bir süreçten geçiliyor. Çok uzun yıllardır ciddi hak kayıpları yaşadı. Bu hep gündemde ama bu 1 Mayıs'ta yüksek sesle dile getirilmesi gerekiyor. Bu 1 Mayıs sürecinde darbe yiyen kesimleri görünür hale getirmek gerekiyor. İşten atılanların, işsizlerin, güvencesiz işçilerin, hepsinin orada görünür hale gelmesi gerekiyor. Hem miting alanına gelmeleri gerekiyor hem de mitingin ana ekseninin onların talepleri üzerine oturtulması gerekiyor.

Kriz döneminde de söylemiştik. İşsizlik temel bir tehdit durumunda. Kapitalizmde her zaman iş sayısı iş talep eden sayısından azdır. Sömürü nedeniyle bu böyledir. İşsizliğe yönelik çözüm önerileri veya önlemler gündeme getirilmeli. Bunlardan bir tanesi çalışma sürelerinin kısaltılması talebidir. İkincisi işten atılmaların yasaklanması talebidir. Bu iki talep etrafında bahsetmiş olduğum kesimlerin, işçi sınıfı bölüklerinin talepleri yansıtılacaktır diye düşünüyorum. Var olan kurumların, işsizlikle ilgili kurumların (başta işsizlik sigortası) revizyona tabi tutulması gibi. Bu, herhangi bir kıdem şartı aramaksızın tüm işten atılanlara iş buluncaya kadar son almış olduğu ücretin ödenmesiyle ilgili bir düzenleme olmalıdır.

Politik düzeyde ise daha çok rejim tartışmaları konusunda da 12 Eylül Anayasası'nın tümüyle ortadan kaldırılması ve en başta grev hakkıyla ilgili madde olmak üzere çalışma yaşamıyla ilgili maddelerin, anayasanın yeniden düzenlenmesi talep edilmeli. Devletin demokratikleşmesi, daha demokratik bir düzenin oluşturulabilmesi açısından gerek yasamada gerek yürütmelerde gerek yargıda yapılacak değişiklikler konusunda da işçi sınıfı kendi tavrını ortaya koymalıdır. Yani bu rejim yıkılacaksa yıkanlardan bir tanesi işçi sınıfı olmak zorunda. Başkalarının kendi hesaplaşmalarına kurban gitmemeli.

- Bu seneki 1 Mayıs'ı İstanbul'da Taksim'de ve diğer illerde de ortak kutlama kararı alan konfederasyonların hazırlıkları sürüyor. Bulunduğunuz alandaki 1 Mayıs tablosu nedir? 1 Mayıs'a yönelik nasıl bir hazırlık içindesiniz?

- Mehmet Beşeli: Çalışmalar geç başladı. Bu söylediğim önemdeki bir 1 Mayıs hazırlığının çok daha önceden başlatılmış olması gerekiyordu. Bu iş son dönemlerdeki Taksim gerilimine yığıldığı için belki böyle davranılıyor ama yine de işyerlerinden başlayarak böyle bir sekmeyi sürdürülmesi

gerekiyordu.

Bu dönem işçi taşımak, kitlesel bir 1 Mayıs yapabilmek çok daha kolay aslında. Dediğim gibi bütün olanaklar var. Ama gene de geniş bir işçi kitlesinin kafasındaki şüpheleri de dağıtabilmek gerekiyor. Onun için de özel bir çalışma gerekiyor. Sadece “hadi yürüyün mitinge gidiyoruz”la olacak bir iş değil, anlatılması gerekiyor bunun. Çünkü işçilerin büyük bir bölümü halen çekingen davranıyor 1 Mayıs konusunda. Bunun çalışmasının yapıldığını düşünmüyorum. Yani bir özel çalışma yapılmadı. Ama kitlesellik konusunda bir sıkıntı yaşanacağını zannetmiyorum. DİSK açısından İstanbul'a ağırlık verilecek. Bölgelerden de gelinecek. O nedenle daha önceki mitinglere göre daha kitlesel bir DİSK göreceğimizi düşünüyorum. Ama çalışmalar ne yazık ki yeterli değil tipik bir miting hazırlığı gözüküyor. Son 10 güne sıkışacak.

- Sendika başkanlarının Taksim ve 1 Mayıs kutlamaları üzerinden yaptığı açıklamalar 1 Mayıs'ın sınıfsal özü ve anlamının altının boşaltılmak istendiğine işaret ediyor. Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'nun Tayyip Erdoğan'a yönelik “Taksim teşekkürü” bu durumu kanıtlar nitelikte. Başta devrimci güçler olmak üzere ilerici, devrimci işçi ve emekçilerin Taksim kararlılığının, Taksim yasağının sona ermesinin temel nedeni bunlar hiç dillendirilmiyor. Bu konuda ne söyleyebilirsiniz?

- Mehmet Beşeli: Sistemin açıldığı bir dönem

gilenemeyen direnç gösterilebilmeli”

yaşıyoruz. Sistem kendisini bugüne kadar dışlamış olduğu kesimlere açmaya çalışıyor. Bunun adı da demokratikleşme oluyor. Uzun süredir dışlanan, yasal anlamda, hakları anlamında dışlananlar esas itibarıyla işçiler. Buraya dönük herhangi bir açılım yani sistemin kendini bunlara açması, bunların haklarına yönelik birtakım düzenlemeler yapması söz konusu değil. Ama sendika yönetimlerine açık kapılar. O yüzden teşekkür etmeleri normal, siz verdiniz diye algılamaları da normal. Onlar, bunu sendikalara yönelik açılım olarak görüyorlar. Yani şunun söyleniyor olması gerekir ki bizim konfederasyonumuz DİSK şunu söylüyor; yasalarda, diğer konularda olduğu gibi adımlar atılmadığı ölçüde herhangi bir teşekkür hak etmiyorlar. Hiçkimse hak etmiyor. Bunu yapabilirse bu tür açılımları yapabilirlerse biz de teşekkür ederiz, kaçınmayız. Ama sonuç itibarıyla toplu sözleşme yasası, grev yasası, sendikalar yasası başta olmak üzere çalışma yaşamına dönük yasaların topyekün elden geçirilmesi gerekiyor. Bu yasaların demokratikleştirilmesi gerekiyor. Bu dönüşüm gerçekleşmediği ölçüde herhangi bir teşekkürü hakkettiklerini düşünmüyoruz. Öncelikle bunların gerçekleştirilmesi gerekiyor.

1 Mayıs’ın gündemden düşürülmeye çalışılması, 1 Mayıs’ın yasal tatil ilan edilmesi, özellikle bu dönem için 1 Mayıs alanı olarak Taksim’in açılmış olması olağan şeyler. Ama diğer alanlarda açılım yapıldığı anlamına gelmiyor. Buna kanmamak gerekiyor. Taksim’i vermeseydi ne olacak ya da en şaşalı biçimde kutlamana izin verse ne olacak? Sonuçta teşekkürden ziyade bu fırsatı iyi değerlendirip hem resmi tatil ilan edilmiş olmasının hem Taksim’in kullanılıyor olmasının avantajını iyi kullanmak gerekiyor. Çünkü bugüne kadar pek çok şey söylendi. İşte kitle katılımı noktasında düşük olmasının nedenlerinden bir tanesi tatil olmamasıydı, işçiler katılmıyordu. İkincisi devlet tarafından yaratılmış olan terör ortamıydı.

Bu açıdan 2010 1 Mayıs’ı sendikal hareket açısından büyük bir sınav niteliğinde. Yani artık arkasına saklanabilecekleri bir mazeret yok. Böyle bir 1 Mayıs’a işçi katılımının çok yüksek olması gerekir. İkincisi yasak değil, alan açık ve en kitlesel biçimde katılabilecekleri bir durum söz konusu. Bunu şekli şeylerle geçiştirmemeleri gerekiyor. Gerçekten de ilk defa belki işçi sınıfının taleplerini yansıtmalarının imkanları çıktı. O nedenle de çok büyük bir katılım sağlanabilmesi ve taleplerin doğru dürüst biçimde dillendirilmesi gerekiyor. Bu açıdan 2010 1 Mayıs’ı nemli bir yerde duruyor.

“Geniş bir örgütlenme perspektifi dile getirilmeli”

- *İşçi ve emekçiler, TEKEL direnişinin yarattığı mücadele ve dayanışma ruhuyla 2010 1 Mayıs’ını karşılayacaklar. Böylesi bir dönemde bu 1 Mayıs’ın talepleri sizce neler olmalı?*

- **Prof. Dr. Mehmet Türkay (Marmara Üniv. Öğr. Üyesi):** Bu 1 Mayıs’ın talepleri öncelikle 1977 1 Mayıs katliamının sorumlularının ortaya çıkarılması ve hesap sorulması olmalıdır. Elbette bu talebin muhatabının AKP iktidarı olması çelişkili bir durum gibi görünse de bugün dönüştürülmeye çalışılan devlet kurumsallaştırılmasını göz önüne aldığımızda isabetli bir talep olduğu anlaşılabilecektir. Türkiye’de iktidar bloğunun kısmi dönüşümü anlamına gelen bu süreçte TSK karşısında polis gücünün güçlendirilmesine dönük bu yapılanma, 1 Mayıs katliamının gündeme getirilmesini “demokratik açılımlar” çerçevesinde daha da önemli kılmaktadır.

- *1 Mayıs öncesinde sendikalar, ilerici ve devrimci güçler cephesinden ve doğal olarak düzen cephesinden çeşitli hazırlıklar var. Bu seneki 1 Mayıs’ın odağında geçtiğimiz 3 yılda da olduğu gibi Taksim duruyor. Toplam tablo üzerinden düşünürsek Taksim 1 Mayıs’ına ilişkin neler söyleyebilirsiniz?*

Mehmet Türkay: İlk soruya bağlı olarak devam etmek gerekirse TEKEL Direnişi, TEKEL işçilerinin sendikalarına, sol partilere, hareketlere, örgütlere vb. yapılarla rağmen ve onların destekleriyle “özel” bir öneme sahiptir ve tarihe düşülen bir nottur. Bu süreçte uzun bir süredir unutulmuş sınıf bilincinin ne olduğu, bu direnişte kendini açığa çıkardı. Hem kendilerine hem de destekçilerine mümkün yeni ilişki ve olanakların ip uçlarını verdiler. Burada sorumluluk büyük ölçüde bu pratiği siyasete tahvil etmesi gereken siyasi yapıların TEKEL işçilerinin, öğrendiklerini anlamak ve öğrettikleri yeni olanakları, geliştirdikleri pratiği Türkiye’de siyaseti belirleyen laik-islamcı, Kürt-Türk vb. ayrımlar dışında değerlendirebilmelerine bağlıdır. Bu noktadan hareketle siyasi bir özne olarak işçi sınıfı 15-16 Haziran ve 1989 Zonguldak işçi eylemlerinden birçok anlamda ayrılmakla beraber bu hareketlerin temenni edilen bir sonucu olarak da değerlendirilebilir. Bu anlamda yaşanacak 1 Mayıs, “makul çoğunluğu” aşan bir kitlenin hesap sormaya dair taleplerle biçimlenmesi olarak tasarlanmalıdır. Bu durumda,

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yıllardır 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlamak için sokaklarda mücadele eden sosyalist güçlerin çabalarının da etkisi vardır. Burada önemli olan bu kadar zaman sonra bu kazanımın AKP’nin “açılımlarından” dolayı olmadığını ve AKP’nin bunu kullanacağını farkında olmaktır.

- *İşçi sınıfı ve emekçilerin önünde 1 Mayıs’tan 26 Mayıs’a uzanan önemli bir süreç var. 2010 1 Mayıs’ının genel anlamda sınıf hareketine bırakacakları da düşünüldüğünde kapitalizmin krizine karşı mücadelede bu süreç nasıl değerlendirilmelidir?*

- **Mehmet Türkay:** Dünya ölçeğinde kapitalist sistemin yaşadığı kriz, işçi sınıfı ve çalışanlar açısından bir darbe, sermaye açısından ise güçsüz kalanların elendiği güçlü olanların güçlerini bir biçimde konsolide ettiği bir süreç olarak değerlendirilebilir. Bu durumda sorun, kapitalizme karşı olma üzerinden tanımlanmalı ve buradan türetililecek olan, TEKEL işçilerinin gösterdiği şimdilik akamete uğrayan direnişin, genel olarak sosyalist hareketler cephesinde “gerçekçi” cevap bulmasının yollarını bulmakta yatmaktadır. Yaşanan süreç işçi sınıfının kendi iç katmanlaşmasının farkındalığına ulaşmak ve bu bağlamda işçiden mühendise uzanan geniş bir örgütlenme perspektifini, önümüzdeki 1 Mayıs vesilesi ile dile getirmek olmalıdır.

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir ve Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'le 1 Mayıs üzerine konuştuk...

“Geleceksizleştirmeye ve güvencesiz çalışmaya karşı Taksim'e!”

- İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu seneki 1 Mayıs'a son 3 yıldır Taksim kararlılığının ortaya çıkardığı kazanımın verdiği moralle giriyoruz. Öncelikle 2010 1 Mayıs'ın sınıf hareketinin seyri açısından sizce önemi nedir? 1 Mayıs çalışmaları kapsamında ele alınması gereken talepler nelerdir?

- Veysel Demir (Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı): Bazı sistem yanlısı insanlar 1 Mayıs Taksim kazanımını hükümetin ve devletin bir lütfuymuş gibi gösteriyor. Değil! Biz başta DİSK, KESK, devrimci yapılar, emek dostları olarak bileğimizin, alınterimizin hakkıyla, gazları, copları yiye yiye Taksim'i kazandık. Ne sistem ne devlet ne de hükümet verdi bu alanı; biz almasını bildik. Aslanlar gibi dayak yedik, aslanlar gibi de alanı kazandık. Orada direnen, gaz yiyen 2009 yılında Taksim'e ayak basan ya da Taksim'e giremeyen ama benim de içinde bulunduğum gibi devrimci, demokrat, duyarlı olan kişilerin mücadelesiyle Taksim'e girildi. Bu anlamda bu mücadelenin kolektif bir dayanışmanın ürünü olduğunu açıkça söylemek gerekir.

Fakat işçi sınıfı rehavete kapılmamalı. IMF ve Dünya Bankası'nın da direktifleriyle gün geçtikçe saldırılar artmakta. Taşeronlaştırma ve özelleştirme alabildiğince pervasız bir biçimde devam ediyor. Hak gaspları artmaktadır. Bugün dünyada krizden bahsediliyor. Bu krizin sorumlusu işçiler ve emekçiler değil. Krizin sorumlusu bizi yöneten siyasiler, patronlar, büyük sermayedarlardır. Bize acı reçeteyi yedirtmeye çalışıyorlar fakat biz onlara yedirtceğiz. Bunun için özelleştirmeye ve taşeronlaştırmaya karşı, esnek çalışmaya karşı, 4/C ve 4/B sözleşmelerini yırtıp duvara vurmak için 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız.

TEKEL işçilerinin direnişi önemli bir yere durmaktadır. Fakat TEKEL işçilerinin bağlı bulunduğu sendika yöneticileri, Türk-İş TEKEL işçilerinin mücadelesinde hiçbir zaman özelleştirmeye ve taşeronlaştırmaya vurgu yapmadılar. Ancak işçi sınıfı, devrimci yapılarla birleşince, emeğiyle birleşince ekonomik talepler demokratik taleplere dönüşmeye başladı. Bundan önce Kent AŞ işçileri yürüdü. İzmir-Ankara yürüyüşünü gerçekleştirdiler. Kıvılcımı aslında Kent AŞ işçileri çaktı; TEKEL işçileri de alevlendirdi. Bunların yanında halkların kardeşliğini savunacağız, faili meçhullerin olmaması için mücadele edeceğiz, demokrasi için mücadele edeceğiz. Fakat 1 Mayıs'ın talepleri esas olarak özelleştirmeye ve taşeronlaştırma karşıtlığı üzerinden şekillenmeli.

- Hasan Gülüm (Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı): Bu 1 Mayıs 2010'daki genel sınıf hareketinin durumuyla da ilişkili olacak. Ya da “2010'da sınıf hareketi nasıl bir rota izleyecek” diye sorarsak aslında bunun ilk verileri 2008'de başladı. 2008 Türkiye işçi sınıfı için kriz demekti ve bu dönemde milyonlarca insan işsiz kaldı. Bu dönemde ilk defa fabrika işgalleri oldu. Grev ve direnişlerin uzunca bir döneme yayıldığı diğer bir biçimiyle aslında kazanabilme ruhunun keşfedildiği direniş süreçleri yaşandı. DESA, ATV-Sabah, E-Kart gibi çok uzunca süren direnişler oldu. Sendikası alanlarda

Hasan Gülüm

Meha gibi grevler yaşandı. Bu anlamda önemli olduğunu düşünüyorum. Gürsaş gibi fabrika işgalleri yaşandı. Şimdi krizle beraber bu tablonun ortaya çıkardığı parça parça sonuçlar kendini 2009'un sonunda TEKEL'le buldu. TEKEL genel olarak bütünün vicdanına seslenen, bütünün direnişi oldu. Buna benzer direnişler parça parça yaşandı. Esenyurt'ta 248. gündeyiz. Yağmur, kar, soğukla birlikte geçen 248 gün az bir zaman değil. Bu işçiler kapı önünde. Bu direnişleri oluşturan ya da bu çizgiyi oluşturan şey aslında o bahsettiğimiz Türkiye sınıf hareketinin ortaya çıkardığı tablonun sonucu. Yavaş yavaş kazanabilineceği bilincle yerleşti. “Birlikte olursak kazanabiliriz” TEKEL üzerinden de somutlandı. Açıkçası şimdi bu sürecin kendisi 2010'a evrildi. 2010'da genel olarak işçi ve emekçiler de “mücadele edebilirsek, kazanabiliriz”, “mücadele edebilirsek sendikaları harekete geçirebiliriz”, “birleşirsek kazanırız” üzerinden şekillenen bir tablo yarattı. Sınıfın genel bilincindeki kırılma ile kendini yok sayma, kaybetme bilincinde tersine bir değişiklik oldu. Kazanabilme yanı gelişti. Bu yanın 2010 1 Mayıs'ında da kendisini göstereceğini düşünüyorum. Bu etki ile en geniş kesimlerin katılımının örgütlenmesi sağlanabilir.

1 Mayıs Taksim Meydanı'nın bu anlamda açılmasında İstanbul'daki devrimcilerin Taksim ısrarının özel bir payı var. Ama yalnızca buradan çıkan bir sonuç olarak ele alırsak genel sınıf hareketindeki o geri kalan yanı gözardı etmiş oluruz. Özellikle de TEKEL'le öne çıkan birlikte olma baskısı 2010 1 Mayıs'ında Taksim alanının netleşmesini sağladı. Bu durum sendikalara rağmen oldu.

Bu yüzden 2010 1 Mayısı bugüne kadar yaratılan mücadelenin üst noktası gibi görünüyor. 1 Mayıs'taki hava ve tablo 1 Mayıs sonrasını da belirleyecek. İlericilerin, devrimcilerin, demokratların, sendikaların da bunu gördüğünü biliyorum.

Bu senenin 1 Mayıs'ında da birleşik yanı ön plana çıkaracak temel şiarın da güvencesiz çalışmaya dönük özel bir slogan olduğunu düşünüyorum. Her kesim açısından da bunun ortak talep olduğunu görebiliyorum. Pankartlar havaya kalktığında güvencesizliğe ilişkin bir ön slogan olduğunu görebilmek mümkün.

- Bu seneki 1 Mayıs'ı İstanbul'da Taksim'de ve diğer illerde de ortak kutlama kararı alan konfederasyonların hazırlıkları sürüyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Veysel Demir

Bulunduğunuz alandaki 1 Mayıs tablosu nedir? 1 Mayıs'a yönelik nasıl bir hazırlık içindesiniz?

- Veysel Demir: Biz işçilerimizle görüşüyoruz. Genel toplantılar alıyoruz. Üstelik bu dönem toplu sözleşmelerden kazanımlarla çıkıyoruz. Kartal ve Ataşehir'den kazanımla çıktık. Şimdi sıra Kadıköy'de. Dolayısıyla işçilerin duyarlı olduğu bir dönemden geçiyoruz. Bu dönemde kazanımları koruyabilmenin bir yolu da miting alanlarını doldurmaktır. Neden 1 Mayıs'a katılmak gerektiğini tek tek işçilere anlatıyoruz. Kitlel bir biçimde katılmanın uğraşını veriyoruz.

- Hasan Gülüm: Konfederasyonların merkezlerini oluşturanlar 1 Mayıs'ın daha çok teknik işleriyle uğraşıyorlar. Bunun dışında kitlel katılım sendikalar cephesinden önemli bir yerde duruyor. Örneğin Türk-İş Marmara bölgeyi çağırıyor. Taksim bu sürecin sendikalar açısından önemini ortaya çıkardı. Mücadelenin genel seyrinin yükseldiği, mücadelenin onları aştığını hissettiği yerlerde sürece müdahil olmaya çalışırlar. Yani öyle gösterirler. Hareketin yarattığı tablo ile sendikalar Taksim kutlamalarını kitlelilik noktasında ele alıyorlar ama içine talep koymuyorlar. Talepler noktasının gerçekçi olabilmesi için bu taleplerin geniş kesimlere ulaştırılabilmesi gerekiyor. “İşten atılmalara, güvencesiz çalışmaya, sendikasılaştırmaya karşı 26 Mayıs için 1 Mayıs'ta Taksim'e” demek gerekiyor. Ama bu şiarın oluşabilmesi için bunu bulduğunuz yerdekilerle örgütlemek gerek. Bu nedenle, saldırıları geri püskürtmek için 1 Mayıs'a gitmek gerektiğini söylemek gerekiyor. Bu yanın zayıf olduğunu düşünüyorum. Daha esaslı bir faaliyet yerine genel bir faaliyet örüldüğünü düşünüyorum. Özel bir örgütlenme yok. Ama sendikalar içinde de sınıftan yana olanların özel bir hazırlık içinde olduğunu görüyoruz. Örneğin kendimiz açısından. Biz 26 Nisan'a kadar yaklaşık 30 işyerinde 1 Mayıs toplantıları yapacağız. Üyelerimizin %85'ine ulaşıyoruz. Esenyurt özelinde de Esenyurt halkının da 1 Mayıs'a katılımını örgütlemek için özel bir çalışma yürüteceğiz. Esenyurt'taki platform üzerinden salı günü 1 Mayıs çalışmalarını başlatacağız. 1 Mayıs'ın neden kitleselleşmesi gerektiğini, neden sendikası işçilere ulaşılması gerektiğini ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Bizim kendi işyerlerimizde sendikası ve güvencesiz işçileri de 1 Mayıs'a götürelim kampanyası var.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kadın işçiler 1 Mayıs'a çağırıyor...

1 Mayıs'ta kadınlar alanlara çıkmalı!

30 yaşındayım. Evlenmeden önce konfeksiyonda çalışıyordum. Burada hiçbir hak yoktu. Evlendikten sonra tek kişinin bir eve yetmediğini öğrendim. Evlendim, kocamla hiç tatil yapamadım. Bir işsiz kaldı, bir yıl iş bulamadı. Daha yeni işe girdi. Çocuk sahibi oldum, çocuk büyüdükçe sıkıntı da büyüyor. Bizim için gelecek yok diye düşünüyorum. Ailemin geçimi ve geleceği için ben de çalışmak zorundayım. Ama üç yaşında bir oğlum var. Fabrikalarda kreş olsa ben de fabrikada çalışırdım. Kadınların en önemli sorunu bu. Çocuğumu bırakabileceğim bir kreş olmadığı için fabrikada çalışmıyorum. Temizliğe gidiyorum, ürün satışı yapıyorum. İşe gittiğim zaman çocuğuma annem bakıyor.

Kadınlar isterlerse her şeyi yapabilirler. Çalışabilirler, mücadele edebilirler, emeklerine sahip çıkabilirler. Benim bundan sonra mücadelem bu yönde olacak. Kendimi ezdirmeyeceğim.

1 Mayıs'ta kadınlar da alanlara çıkmalı ve mücadele etmeli, taleplerini haykırmalı diye düşünüyorum. Sesimizi başka türlü duyuramıyorsak bu şekilde duyurmalıyız.

Sultanbeyli'den bir kadın işçi

1 Mayıs'ta sesimizi duyurmalıyız!

Kadınların çalışması ekonomik olarak elbette önemli. Ama asıl önemli olan, kadınların da bu toplumda söz sahibi olabilmeleri. Bu da yaşadıkları evin dışındaki hayatı görerek, bunun mücadelesini vererek başarılabilir. Ev kadınları ekonomik yönden yetersiz oldukları için eşlerinin verdiği parayla yetinmek zorunda kalıyorlar, kendi ihtiyaçlarını karşılayamıyorlar. Çocuk bakımı, ev işleri kadının üstüne yüklendiği için kadınlar çalışmıyor. Çalışan kadınlar da erkeklerle aynı şartlarda çalışmasına rağmen, eve döndüklerinde ev işlerini de yapmak zorunda kalıyorlar. Çocuk bakımıyla da sadece kadınlar ilgileniyor. İş yerlerinde kreş imkanı olsa, bu sorun yaşanmayacak. Ben daha önce tekstil fabrikasında 12 saat çalışıyordum. Üstelik vardiyalı sistemdi. Eve döndüğümde ev işlerini de yapıyordum. Fabrikada kadınlar sözlü tacize uğruyordu. Bunun dışında, çocuğu olan bir kadın işçi vardı. 12 saat çalıştığı için çocuğunu başkibir şehirde kendi ailesinin yanına göndermek zorunda kalmıştı. Maddi imkansızlıklar yüzünden çocuğunu ancak yazdan yaza görebiliyordu.

Bütün bu sorunları ancak örgütlü mücadele ile çözebiliriz. Devletin, kadınların yaşadığı sorunları gözardı etmemesi gerekir. Biz de bu sorunları yaşayan kadınlar olarak, bu 1 Mayıs'ta kitlesel şekilde sesimizi duyurmalıyız.

Ümraniye'de işten çıkarılan bir kadın işçi

Geleceğimiz için 1 Mayıs'a!

Biz işçiler her geçen gün bir önceki günü aratan günlerden geçiyoruz. Çünkü ne işyerimizde çalışma koşullarımız iyidir, ne de düşük olan maaşımız bize iyi bir gelecek sunabilir. Ne fazla mesailer bizi kurtarabilir ne de yapabileceğimiz ek bir iş... Ki böyle bir zamanda ek iş bulmak hiç de olanaklı değil. Üstelik bunları zaten kendi çalışma ve yaşam koşullarımızdan da biliyoruz ve yaşıyoruz.

Biz bunları bizi bu hale getiren patronlardan ve

onların sırtını yasladığı devletten biliyoruz. Biz işçilerin tabi olduğu iş yasalarını belirleyen onlar, çalışma saatlerimizi, ne kadar ücret alacağımızı, hangi vergileri ödeyeceğimizi, ne kadar sağlık hakkımızın olacağını hep onlar belirlediler, yazdılar, çizdiler. Hatta ve hatta dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı bile nerede kutlayacağımıza hep onlar karar vermişti; ta ki 2007'ye kadar. Son üç yıldır işçilerin kararlı mücadeleleri ve Taksim ısrarları sayesinde geri adım attıklarını bile itiraf edemeyen asalaklara, üç yıldır 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasını engellemeye çalışmalarına rağmen biz işçiler geri adım attırdık. Biz işçiler kazandık.

Şimdi ise, 1 Mayıs günü Taksim'de 1977'de şehit

düşen işçi arkadaşlarımız anısına, fabrikalardan, atölyelerden tüm işçi ve emekçileri en coşkulu ve en kararlı şekilde militanca dövüştüğümüz ve kazandığımız alana sahip çıkmaya çağırıyorum. Birlik olduğunda Taksim Meydanı nasıl işçilere açılıyorsa eğer, bu birliği çalışma ve yaşam koşullarımızı değiştirmek, yarınlara daha iyi bir gelecek bırakabilmek için de yaratmak zorundayız ve bu sorumlulukla davranmalıyız. Çünkü en iyi şekilde çalışmak ve yaşamak en doğal hakkımız. Asalak patronların bizden çaldıklarını geri almak için 1 Mayıs'ta Taksim'e!

Yaşasın 1 Mayıs!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Ümraniye'den metal işçisi bir kadın

BMİS Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ve TÜMTİS Bursa Şube Sekreteri Özdemir Aslan ile 1 Mayıs üzerine konuştuk...

“Taleplerimizle 1 Mayıs alanlarında olalım!”

- İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. 2010 1 Mayıs'ına ilişkin görüş ve talepleriniz nelerdir?

Ayhan Ekinci (Birleşik Metal-İş Bursa Şube Başkanı): 2010 1 Mayıs'ına gelmeden evvel öncelikle 2007-2008-2009 1 Mayıs'ları'nı irdelememiz lazım. 2010 1 Mayıs'ı DİSK'in kararlı duruşu ve diğer emek örgütlerinin başarısıdır. Türkiye'de bir ilki gerçekleştirdi ve altı konfederasyonu birleştirdi. Bunlar ne kadar isteksiz olsalar da bir araya gelmeleri anlamlıdır. Bir başka boyutu da 1 Mayıs'ın, '77 1 Mayıs'ından 33 yıl sonra tekrar Taksim'de kutlanmasıdır. Biz 2010 1 Mayıs'ına gelene kadar konfederasyon ve emekçiler olarak çok bedeller ödedik. Bu bedellerin boşa ödenmediğini 2010 1 Mayısı göstermiştir. Tüm emek güçleri olarak daha fazla çaba harcamalıyız. Ancak böyle yaparsak işçilere emekçilere 1 Mayıs'ı daha iyi anlatabiliriz. 1 Mayıs'ın tatil olması demek bugünde piknik yapmak demek değildir. Bunu emekçilere anlatmamız lazım. Bugün bir kavga günüdür, mücadele günüdür. Alanlarda taleplerimizi hep birlikte haykırma günüdür.

Biz çalışanlar olarak her şeyden önce örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması, fazla çalışmanın yasaklanması, işten atmaların son bulması ve insanca yaşamaya yeten bir ücret en öncelikli taleplerimizdir. Sadece çalışanların değil öğrencilerin, köylülerin, emeklilerin bütün emekçi kesimlerin taleplerinin kabul edilmesi için bizim meydanlarda kol kola birlikte mücadele etmemiz gerekiyor. Bunun en güzel örneğini bize TEKEK işçileri göstermiştir. Ayrıca TEKEK işçilerinin direnişi bize sınıf dayanışmasının önemini de göstermiştir. Bu konu da biz DİSK olarak, Birleşik Metal olarak üzerimize düşen görevleri yerine getireceğiz.

Özdemir Aslan (TÜMTİS Bursa Şube Sekreteri): 2010 1 Mayıs'ının yaklaştığı şu günlerde, 1 Mayıs'a yönelik hazırlık çalışmalarımız sendikamızın bu konudaki merkezi tutumu doğrultusunda devam ediyor. 1 Mayıs birlik, mücadele, dayanışma gününü kendine yaraşır bir biçimde kutlamak istiyoruz. Bütün işçilerin, emekçilerin çalışanların alanlarda en temel haklarını talep edecekleri bu 1 Mayıs'a yoksulluk, yolsuzluk ve umutsuzluk ortamında giriyoruz. Bu anlamda işsizlerin, işçilerin kötü koşullarda çalışanların, emekten, demokrasiden, özgürlükten ve bağımsızlıktan yana olan herkesin 1 Mayıs'ı bulduğumuz bölgede dayanışma içerisinde kutlamasından yanayız. Bizim toplu sözleşmelerimizde 1 Mayıs tatildir. Yani hükümetin aldığı karardan önce bizim toplu sözleşmemizde vardı ve bunu uyguluyorduk. Bunu bu yıl da uygulayacağız. 1 Mayıs işçi sınıfına emekçi halklarına kutlu olsun diyorum.

Kızıl Bayrak / Bursa

BDSP'nin 1 Mayıs çalışmalarından...

BDSP'nin 1 Mayıs çalışmaları, afişleme, bildiri dağıtımları, Kızıl Bayrak gazetesinin etkin kullanımı ve duvar yazılamaları ile devam ediyor. Sınıf devrimcileri “Yaşasın 1 Mayıs! İşçi Sınıfı Savaşacak Sosyalizm Kazanacak! / BDSP”, “Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara! / BDSP” şiarlı afişleri yaygın bir biçimde kullanırken “Sermayenin karanlığından emeğin baharına... Direnen işçilerin yolundan 1 Mayıs'a! / BDSP” şiarlı 1 Mayıs bildirileri de işçi ve emekçi semtlerinde, sanayi havzalarında dağıtıyorlar.

İzmir

BDSP'nin 1 Mayıs bildirileri, başta sabah saatlerinde Çiğli Organize'de olmak üzere, Çiğli merkezdeki işçi ve emekçilerin geçiş güzergahlarında sesli ajitasyonlar eşliğinde dağıtıldı. Serinkuyu ve Soğukkuyu servis güzergahlarında da bildiriler işçi ve emekçilerle buluşturuldu.

K. Çiğli, Santral, Çiğli merkez gibi emekçi semtleriyle beraber 1 Mayıs'a çağrı yapan bildiriler fabrikalara ulaştırılmaya devam ediyor.

1 Mayıs afişleri işçi servisleri güzergâhlarında ve İzmir'in merkezi noktalarında kullanıldı. Buca, Alsancak, Konak gibi merkezi yerlerin yanısıra Menemen-Çiğli hattındaki işçi servis güzergahlarına da yaygın bir şekilde afişleme yapıldı. Alsancak ve Konak hattına yapılan 1 Mayıs'a çağrı afişleri de sermayenin kolluk güçleri tarafından hızla söküldü. Afişlerin yapılmasının 1 saat sonrasında afişleri sökenler, tahammülsüzlüklerini ve korkularını bir kez daha göstermiş oldular.

Bursa

1 Mayıs bildirileri başta Ankara Yolu üzerindeki Esenevler Arabayatağı, Mesken, Santral Garaj, Uluyol ve işçi servis güzergâhlarına olmak üzere Kestel, Esenevler, Teleferik, Başaran, Panayır, Emek ve Bağlarbaşı'nda işçi, emekçilere ulaştırıldı.

Emekçi mahallelerinde kapı kapı dolaşarak yapılan ziyaret ve konuşmalarla işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlara çağrıldı.

1 Mayıs bildirileri işçi servis güzergâhları dışında, metal, petro-kimya, tekstil, inşaat ve matbaa sektörlerindeki işçilere de ulaştırıldı.

Bosch, Mako Elektrik, Baykal Makine, BTFC, Sun Tekstil, Teknik, Ergün Can Tekstil fabrikalarının çıkış saatlerinde kapıda ve servis araçlarının içinde yapılan ajitasyon konuşmalarıyla, Başaran Mahallesi girişinde kurulu bulunan irili ufaklı birçok metal, matbaa, tekstil ve dokuma atölyelerine dağıtılan bildirilerle işçi ve emekçilere 1 Mayıs çağrısı yapıldı.

1 Mayıs afişleri işçi servis güzergâhlarında, Kestel, Esenevler, Teleferik, Panayır semt ve mahallelerinde yaygın olarak kullanıldı.

Bursa İşçi Bülteni'nin Nisan sayısı, Ankara Yolu üzerindeki Esenevler Arabayatağı, Mesken, Santral Garaj, Uluyol, işçi servis güzergâhlarına ve Bosch, Mako Elektrik, Baykal Makine, BTFC, Sun Tekstil, Teknik Malzeme fabrika önlerinde işçilere ulaştırıldı.

Kestel, Teleferik, Panayır ve Esenevler'e düzenli olarak yapılan Kızıl Bayrak gazetesinin satışı 1 Mayıs gündemiyle devam etti.

Sanayi havzaları ve emekçi semtlerinde sürdürülen 1 Mayıs hazırlıkları devam ederken sermaye devletinin de devrimci faaliyete yönelik tahammülsüzlüğü giderek artıyor. İşçi-emekçi semtlerine yapılan afişler diğer gün sermayenin kolluk

güçleri tarafından adeta yolunuyor. Bursa'nın emekçi semtlerinden biri olan Teleferik'e yapılan BDSP ve ESP afişleri Bursa Emniyeti'ne bağlı TMŞ ekipleri tarafından gece saatlerinde tek tek söküldü. Sivil kolluk güçleri gece yarısı çekerek yırtmadığı afişleri anahtar vb. aletlerle iyice kazıyarak devrimci faaliyete yönelik tahammülsüzlüğünü açıkça gözler önüne seriyor.

Teleferik semtinde kolluk güçleri tarafından sökülen BDSP afişlerinin yerine yenileri tekrar yapıştırılarak işçi-emekçiler bir kez daha geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara çağrıldı.

Ümraniye

1 Mayıs yaklaşırken Ümraniye BDSP çalışmalarına hız vererek işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırma devam ediyor.

BDSP imzalı 1 Mayıs afişlerini, işçi ve emekçilerin yoğun olarak kullandığı yol güzergâhlarına, sanayi çevrelerine ve semtlere-mahallelere yapan sınıf devrimcileri, 25 Nisan günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek “İşçiler genel grev-genel direnişi tartışıyor!” başlıklı etkinliğin çağrı afişlerini de İMES, Dudullu-Sanayi hattına yaygın bir şekilde yaptılar. Sınıf devrimcileri 1 Mayıs'a çağrı yapan BDSP imzalı bildirileri de işçi ve emekçilere ulaştırmayı sürdürdüler. Söz konusu faaliyetler bölgedeki işçi ve emekçilerin anlamlı ilgisine konu oldu.

Sınıf devrimcileri afiş ve bildiri kullanımına ek olarak, 1 Mayıs eylemine çağrı amacıyla Aşağı Dudulu Mahallesi'nde “İsyân” adlı filmin gösterimini düzenlediler.

Küçükçekmece

İşçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta alanlara çağırarak BDSP imzalı afişler, Halkalı Fabrikalar Yolu, Yenibosna-Güneşli, İkitelli, Altınşehir, İnönü Mahallesi ve Şahintepesi'nde yaygın bir biçimde kullanıldı. Faaliyet sırasında çevredeki işçi ve emekçilerin bir kısmı “Biz de Taksim'deyiz!”, “1 Mayıs bizim günümüzdür!” diyerek desteklerini dile getirdiler. 1 Mayıs afişleri bölgedeki işçi ve emekçilerin belirgin bir ilgisine konu oldu.

BDSP imzalı 1 Mayıs bildirileri Sefaköy merkezde, ajitasyon konuşmaları eşliğinde işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Gebze

BDSP tarafından 25 Nisan günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek “1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a... İşçiler genel grev-genel direnişi tartışıyor” başlıklı etkinliğe yönelik Gebze'deki hazırlıklar çerçevesinde Gebze BDSP, Gebze Tuncelililer Derneği'nde işçi toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıya yaklaşık 20 kişi katılmasına rağmen, katılımdaki ağırlığı bölgede bulunan önemli fabrikalarda çalışan öncü işçilerin oluşturması, tartışmaların canlı bir biçimde geçmesini ve sürece ilişkin görevlerin fabrikalar zemininde daha somut ve sonuçlar çıkartılan bir şekilde tartışılmasını sağladı. Oldukça canlı geçen tartışmalarda direnişlerle dayanışmadan, 1 Mayıs ve 26 Mayıs sürecinin fabrika zeminlerinde örgütlenmesine dönük somut kararlar alındı. Bu sürecin fabrika temsiliyetine dayalı olarak oluşturulacak bir komite üzerinden örgütlenmesi kararı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ile toplantı sona erdi.

Kartal

1 Mayıs afişleri Cevizli TEKEl fabrikasından Kartal merkeze, Pendik Aydos'tan Gülsuyu Mahallesi'ne kadar geniş bir alana yayılarak yapılıyor.

Bildiri dağıtımları da işçi mahallelerinde ve merkezi noktalarda sürüyor. Topselvi Mahallesi'nin kalan kısmı ve Kartal Merkez'de dağıtımlar

tamamlandı. Sınıf devrimcileri Bankalar Caddesi ve çay bahçelerinde gerçekleştirdikleri dağıtımlarla işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırdılar.

GOP

GOP BDSP 1 Mayıs afişleri Elmabahçesi, Topçular, Rami, Bereç gibi fabrika bölgeleri başta olmak üzere birçok noktada yaygın olarak kullanıldı. Ayrıca Alibeyköy ve Gazi Mahallesi'nde de afiş çalışması gerçekleştirildi.

1 Mayıs bildirilerini de işçi ve emekçilere ulaştıran GOP BDSP Bereç civarında çalışan işçilerin yoğun olarak kullandığı güzergâhta yaptığı sabah dağıtımıyla işçileri 1 Mayıs'a çağırdı.

Adana

Adana BDSP 1 Mayıs çalışmalarını “Sermayenin karanlığına karşı emeğin baharını kazanmak için” şiarıyla sürdürüyor. Bu çerçevede Şakirpaşa, Meydan, Dağlıoğlu, Denizli, Narlıca, Yurt mahallelerinde, Şakirpaşa Yeni Sanayi ve Karşıyaka Sanayi'de BDSP bildirileri işçi emekçilere ulaştırıldı. Bildirilerin yanısıra 1 Mayıs'a çağrı yapan BDSP afişleri işçi emekçi semtlerinde kullanılmaya başlandı.

1 Mayıs çalışmasının yanısıra 16 Mayıs'ta güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı gerçekleştirilecek olan Adana İşçi Kurultayı'na dönük çalışmalar da sürüyor. İşçi kurultayı çalışmaları 1 Mayıs çalışmasıyla birleştirilerek devam ediyor.

Eskişehir

Eskişehir BDSP, Gültepe pazarında işçi ve emekçilere merkezi 1 Mayıs bildirileriyle seslenirken Gültepe, Büyükdere ve Yıldıztepe mahallelerinde yaygın bir afişleme faaliyeti gerçekleştirildi. Pratik faaliyetlerini yoğunlaştırarak sürdürecektir olan BDSP'liler kuş, afiş, stiker vb. araçlarla çalışmalarını sürdürüyorlar.

Manisa

Manisa BDSP Horozköy, Nurlupınar, Alaybey, Tabakhane, Laleli ve servis güzergahlarının yanısıra Manisa'nın merkezinde afiş çalışması yürüttüler.

1 Mayıs faaliyetine tahammülsüzlük!

1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarını yoğunlaştıran BDSP'nin devrimci 1 Mayıs faaliyeti azgın polis terörünün de hedefi oluyor.

1 Mayıs'a çağrı yapan afiş ve bildirileri birçok sanayi havzasında yaygın biçimde kullanan BDSP çalışanları gözaltı terörüyle engellenmek isteniyorlar.

Sınıf devrimcileri 17 Nisan Cumartesi günü **Kartal**'da gözaltı terörüne maruz kaldılar. Yakacak'ta 1 Mayıs afişleri yapan BDSP'li üç sınıf devrimcisi polisin gözaltı terörüne maruz kaldı. Afiş faaliyeti sırasında BDSP'lilerin yanına gelen 2 kişilik yunus ekibi afişlerin indirilmesini söyledi. Polislerle yaşanan tartışma kısa sürede arbedeye dönüştü. Destek için ek kuvvet çağıran yunus polislerinin sayısı bir süre sonra 8'e yükseldi. Gözaltı saldırısına direnen BDSP çalışanlarına cop, biber gazı, tekme ve yumruklarla saldıran polisler bir BDSP'liyi zor kullanarak kelepçeleterek polis otosuna bindirdi. Polis terörüne direnen diğer BDSP'liler de vücutlarının çeşitli yerlerine aldıkları darbelerle azgın polis terörüne maruz kaldılar.

BDSP çalışanları polise hakaret ve mukavemet ettikleri gerekçesiyle gözaltına alındılar ardından akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

İzmit'te 2010 1 Mayıs'na yönelik faaliyetlerine hız veren BDSP'li sınıf devrimcileri, 19-20 Nisan günlerinde polis terörüne maruz kaldılar.

Sınıf devrimcileri 19 Nisan gecesi BDSP imzalı 1 Mayıs afişlerini Yenidoğan, Orduevi ve D-100 hattına yaparken polis ekipleri tarafından gözaltına alındılar. Saraybahçe Karakolu'na götürülen BDSP'liler 286'şar TL para cezası kesilerek serbest bırakıldılar.

Polisin keyfi uygulamalarına ve terörüne rağmen faaliyetlerine devam eden sınıf devrimcileri, 20 Nisan günü “1 Mayıs'ta Alanlara, 26 Mayıs'ta Genel Greve / BDSP” ve “Yaşasın 1 Mayıs - Bijî yek Gulan / BDSP” yazılımlarını İzmit merkeze yaptıkları sırada Terörle Mücadele polisleri tarafından önleri kesilerek gözaltına alındılar. Saraybahçe Karakolu'na götürülen 3 sınıf devrimcisi, her türlü keyfi tutuma karşı çıktıkları için kaba dayak ve saç yolma işkencesine maruz kaldı. Ertesi gün savcılığa sevk edilen sınıf devrimcileri ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

Tuzla İşmeler'de BDSP afişlerini yapan 2 BDSP'li 20 Nisan günü gözaltına alındı. Akşam üzeri gözaltına alınarak Tuzla Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen BDSP'liler para cezası kesilerek geç saatlerde serbest bırakıldılar.

Esenyurt'ta sınıf devrimcilerinin yürüttüğü 1 Mayıs çalışmaları devam ederken sermaye devletinin kolluk güçlerinin tahammülsüzlüğü de artıyor. Merkezi noktalara yapılan 1 Mayıs afişleri ya yırtılıyor ya da afişlerin üstü kapatılıyor.

BDSP'lilerin 20 Nisan günü gerçekleştirdiği afiş çalışması da polis terörüyle engellenmek istendi. Resmi ekipler afişlerin yasal olmadığını söyleyerek çalışmayı sabote ettiler. Afiş yapan devrimciler ise hiçbir şey söylenmeden polis arabasına zorla bindirilmeye çalışıldı. Fakat polisler başarılı olamayınca destek kuvvet istediler. Ardından gelen iki ekip arabasına rağmen sınıf devrimcilerini arabaya bindiremeyen polisler azgınca saldırmaya başladı. Tekme ve tokatlarla darp edilen sınıf devrimcilerine biber gazı sıkıldı ve BDSP'liler Esenyurt Karakolu'na götürüldü. Burada tüm dayatmalar reddedildi. Sınıf devrimcileri 2 bin TL idari para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'ne faşist saldırı

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'ne 20 Nisan günü saat 03.00 sularında faşist saldırı gerçekleştirildi. Devrimci siyasal faaliyete duyulan tahammülsüzlüğün bir yansıması olan bu saldırı sonucunda derneğin birçok camı kırılarak çeşitli hasarlar oluştu.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği konu ile ilgili yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada, 1 Mayıs öncesi böylesi bir saldırının gerçekleşmesinin tesadüf olmadığı belirtilerek her şeye rağmen verilen haklı mücadelenin devam edeceği vurgulandı.

Dernek çalışanları 1 Mayıs hazırlıklarını güçlendirmek için saldırının hemen ardından çalışmalarına hız verdi. Bu kapsamda ilk elden derneğin temizliği yapıldı. Derneğin önündeki yola kurulan stantta Kızıl Bayrak, Emekçi Kadın Bülteni ve 25 Nisan günü gerçekleştirilecek 1 Mayıs etkinliğinin davetiyeleri sergilendi. Hazırlanan ozalitler derneğin çevresine asıldı. “Faşist baskı ve terör sökmedi, sökmeyecek! Baskılar bizi yıldıramaz! / BDSP”, “Faşist saldırılara karşı tek yumruk olalım, derneğimize sahip çıkalım!” ozalitleri kullanıldı.

Yoldan geçen işçi ve emekçilere derneğe yönelik saldırı teşhir edildi. Daha sabah saatlerinden itibaren birçok insan geçmiş olsun dileklerini sunmak için derneğe geldi. Dernek gün boyunca saldırı karşısında daha güçlü bir faaliyet örmek için bir mevziye çevrildi.

Kartal merkezde dernek önlükleriyle çay bahçelerine bildiri dağıtımı yapıldı ve emekçiler akşamki eyleme çağrıldı. Karlıktepe'de ise kahvehaneler dolaşarak ajitasyon konuşmalarıyla bildiri dağıtımı yapıldı.

Saat 19.00'da dernek önünde toplanan kitle önde “Faşist baskılar sökmedi, sökmeyecek. Devrimci faaliyet engellenemez! / BDSP”, “Yeni bir dünya, yeni bir kültür için Kartal İşçi Kültür Evi Derneği” yazılı pankartlar ve kızıl bayraklarla yürüyüşe geçti. Dernekten ana caddeye, ardından ise Erzincan Et Pazarı önüne geçildi. Basın açıklamasına Partizan, Halk Cephesi, ESP, Kaldıraç, PDD, Devrimci Hareket, Kurfalı PSAKD ve Devrimci Proletarya destek verdi.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı eylem, basın açıklamasının ardından tekrar kortejler halinde derneğe dönülerek sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

İstanbul Devrimci 1 Mayıs Platformu çalışmalarından...

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun 18 Nisan günü İstanbul'un çeşitli yerlerinde 1 Mayıs'a çağrı yapan eylemler gerçekleştirme kararı çerçevesinde Esenyurt, Gazi ve Ümraniye'de eylem ve etkinlikler gerçekleştirildi. Yanısıra Şişli'de de basın açıklaması ve bildiri dağıtımı yapıldı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan çağrı!

Birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs hedefiyle Taksim 1 Mayısı'na yönelik hazırlıklarına hız veren Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri, 21 Nisan günü Şişli Cevahir Alışveriş Merkezi önünde yaptıkları basın açıklamasının ardından Mecidiyeköy metrobüs durağına kadar ajitasyon konuşmaları eşliğinde kitlesel bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler.

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının siyasal anlam ve önemine de değinilen açıklamanın sonunda işçi ve emekçilere seslenilerek, sosyal yıkım saldırılarına, işsizliğe, güvencesizliğe, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, emperyalist saldırganlığa, tecrite karşı ve her türlü devlet terörüne, baskılara, yasaklara yanıt vermek için 2010 1 Mayısı'nda, '77 katliamının hesabını sorma, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son verme ve 2010 1 Mayısı'nı birleşik, kitlesel ve devrimci bir tarzda Taksim'de kutlama çağrısı yapıldı. Eyleme 60 kişi tatıldı.

Esenyurt'ta 1 Mayıs'a ortak çağrı

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun Esenyurt yerelinde faaliyet yürüten bileşenleri BDSP, DDSB, DHF, Halk Cephesi, HKM ve YDİ Çağrı 18 Nisan günü gerçekleştirdikleri eylemle 1 Mayıs'a çağrı yaptılar.

Eylemde "İşsizliğe, güvencesizliğe, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkâr uygulamalarına, emperyalist saldırganlığa ve tecrite karşı birleşik, kitlesel, devrimci bir 1 Mayıs için Taksim'deyiz!" ozaliti açıldı.

Basın açıklamasında, 2010 1 Mayıs'ının başta TEKEL işçileri olmak üzere işçi direnişlerinin yükseldiği bir dönemde kutlanacağı belirtilerek TEKEL, Belediye, İSKİ ve Samatya direnişlerini çoğaltma çağrısı yapıldı.

Basın açıklamasında, "Ücretimizi istiyoruz Yaşasın Sınıf Dayanışması! / Samatya İnşaat İşçileri" pankartıyla katılan Samatya işçileri adına bir konuşma yapıldı. Samatya işçileri 1 Mayıs'a çağrı yaptılar. Konuşmalardan sonra Esenyurt İşçi Kültür Evi müzik ve şiir gruplarının hazırladığı dinleti sunuldu.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi. Eyleme SODAP da destek verdi.

Gazi'de 1 Mayıs yürüyüşü

Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenlerinden BDSP, DHF, PDD ve Partizan'ın Gazi Mahallesi'nde örgütlediği 1 Mayıs'a çağrı yürüyüşü her zamanki yürüyüş güzergâhından farklı olarak Yunus Emre son durakta toplanılması ile başladı. Son durak ve çevresine yapılan yoğun polis yığılması dikkat çekti.

Çevredeki emekçilerin de slogan ve alkışlarla destek verdiği yürüyüş boyunca evlerinin camlarına çıkan emekçilerin alkışlarla destek verdikleri de görüldü.

Kıbrıs Caddesi'nden geçerek dörtyola gelen kitle

ilk olarak devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu gerçekleştirdi. Ardından platform adına ortak açıklama okundu. Son olarak 1 Mayıs'ın tarihçesini anlatan kısa bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinevizyonun ardından çekilen halaylar ve atılan sloganlarla eylem sona erdi. Eyleme 100'e yakın kişi katıldı.

Ümraniye'de 1 Mayıs etkinliği

Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri, 18 Nisan günü Sarıgazi'de bir etkinlik gerçekleştirdi. Ozalitlerle çağrısı yapılan etkinliğe 50 kişi katıldı.

Etkinlikte 2 ayrı sunum gerçekleştirildi. İlk sunumda, dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs tarihi ve 2010 1 Mayısı'nın işçi ve emekçiler için önemi anlatılarak birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs'ı örgütlenme çağrısı yapıldı. İkinci sunumda ise Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun oluşturulma süreci anlatıldı. Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı.

Etkinliğin ikinci bölümü ise soru-cevap kısmı ile sürdürüldü. Bu bölümde yapılan konuşmalarda, Taksim'in 1 Mayıs alanı olarak kazanılmasının anlamı, TEKEL direnişi, sendika bürokrasisinin direnişlerde

ve 1 Mayıslar'da sergilediği ihanetçi tutum gibi başlıklar üzerinde duruldu.

Etkinliğe 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana'da Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan 1 Mayıs çağrısı

Adana Devrimci 1 Mayıs Platformu 19 Nisan günü İnönü Parkı'nda bir eylem gerçekleştirdi.

Eylemde 1 Mayıs'ın işçi sınıfının üzerinde artan baskılarla, işten çıkarmalarla, sendikasıylaştırmalarla, işçi ölümleriyle karşılandığı belirtilerek mücadele çağrısı yükseltildi. TEKEL işçilerinin direnişine değinilen açıklamada direnişe omuz vermenin, güvencesizleştirme, özelleştirme ve işten çıkarmalarla şekillenen emperyalist kapitalist politikalara karşı mücadeleyi yükseltmenin tüm emekçilerin görevi olduğu vurgulandı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi:

"2010 1 Mayıs'ının sosyal yıkım saldırılarına, güvencesizliğe, 4/C köleliğine, özelleştirmelere, taşeronlaştırmaya, başta Kürt ulusu olmak üzere, ulusal ve dinsel olarak sistematik baskı gören tüm kesimlere yönelik imha ve inkar uygulamalarına, emperyalist saldırganlığa, hapishanelerde süren tecrit ve işkenceye, her türden devlet terörüne, baskı ve yasaklara yanıt olacak tarzda tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak, için boşaltılmasına izin vermeden kitlesel bir şekilde kutlanması için tüm gücümüzü seferber edeceğiz."

BDSP, Emek ve Özgürlük Cephesi, DHF, Devrimci Proletarya, Halk Cephesi ve Yeni Dünya İçin Çağrı bileşenleri tarafından 1 Mayıs'a çağrı yapan bildiriler dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

İzmir'de baharı kazanma çağrısı!

İzmir Emek ve Mücadele Platformu 17 Nisan günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile kuruluşunu ilan etti ve emeğin baharını örgütlenme çağrısı yaptı.

İzmir Kemeraltı girişinde gerçekleştirilen eylemde "1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a... Emeğin baharını örgütlemeye! / İzmir Emek ve Mücadele Platformu" ozaliti açıldı.

Platform adına okunan basın metninde TEKEL direnişinin işçi sınıfına büyük bir moral kazandırdığı ve yeni bir soluk getirdiği ifade edildi. Sendikalar tarafından ilan edilen 26 Mayıs eyleminin önemine değinilerek şunlar söylendi:

"26 Mayıs'ın altının doldurulması ve sınıf hareketine anlamlı bir kazanım bırakmasının yolu tüm emekten yana güçlerin ortak hareket etmesinden, yüzünü fabrikalara ve emekçi semtlerine dönen bir faaliyet örgütleyebilmesinden geçmektedir. 26 Mayıs eylemine hazırlanmak için komiteler oluşturmak, sürekli eylem ve etkinlikler düzenlemek, direnişçi işçileri sürecin öznesi haline getirmek, tüm işçi ve emekçilerin kendilerini ifade edebilecekleri platformlar oluşturmak ve 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a mücadeleyi örnek hedefleri ile ilerlemek bugün için elzemdir."

Yaklaşan 1 Mayıs'ın güncel önemine değinilen basın metninde "İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, bu yıl güncel anlamını direnişlerle dayanışmayı yükseltmekte ve 26 Mayıs'a hazırlanmakta bulunmaktadır" denildi.

Soruşturmalar-baskılar devrimci faaliyeti engelleyemez!

Faşist baskılar karşısında devrimci irade ve yaratıcılık ile gençliği mücadeleye örgütleyelim!

Türkiye’de bugün sınıf çelişkileri derinleşirken yaşam giderek sömürülen yığınlar için çekilmez bir hal alıyor. Bir yükselişin zemini bu koşullar üzerinde olgunlaşıyor. Bu tehdit ise burjuva diktatörlüğünün baskıyı arttırmasını ve barbarlaşmasını koşulluyor. Faşistleşen burjuva diktatörlüğü işçi sınıfını sindirmek için keyfi gözaltılar, tutuklamalar, işkence ve infazları arttırıyor, siyasal hak ve özgürlükler alanını daraltıyor.

Baskının üniversitelerimize yansması ise yerelin özgünlüklerine göre çeşitleniyor: Son dönemde baskı kimi üniversitelerde polis ablukası, gözaltı, ev operasyonları ve tutuklama olarak yansıdı. Kimi üniversitelerde ise ÖGB’lerin, ülkücü-faşist beslemelerin saldırıları... Tüm bunların yanı sıra devrimci faaliyete, hak arama mücadelesine dönük en yaygın saldırı biçimi soruşturma-ceza olarak karşımıza çıkmaktadır. Birçok üniversitede ve lisede yüzlerce öğrenciye izinsiz afiş asmaktan, bildiri dağıtmaktan, eylem yapmaktan, hatta üniversitenin dışında protestolara katılmaktan veya öğrenci kulübüne üye olmaktan soruşturmalar açılmış, 100’ün üzerinde öğrencinin okullarına girişleri yasaklanmıştır. Yani soruşturma-ceza terörüne, üniversitede sol güçlere dönük temel bir saldırı biçimi olarak başvurulmuştur.

Üniversitelerde siyasal alanı tekelinde tutabilmek burjuvazi açısından yakıcı bir ihtiyaçtır. Emek mücadelesini kampüslere taşıyan gençlik kitleleri ve akademisyenler bunun önünde büyük bir engel olarak görülmektedir. Akademisyenlerin büyük oranda sindirildiği günümüzde geriye öğrenciler kalmaktadır. Öğrenci gençlik her anlamda burjuvazinin ilgi odağıdır ve onu devrimci faaliyetten ve sol ideolojilerden yalıtılabilmek hayatidir. Bu bağlamda burjuva gericiliğin ideolojik saldırıları gerici müfredatla, medyayla ve gerici siyasal odaklar ile gerçekleşirken, bu ablukayı dağıtmak isteyen devrimci ve ilerici güçlerin siyasal varlığı ortadan kaldırılmak istenmektedir. Soruşturma-ceza terörü bunun polis, ÖGB ülkücü-ulusalcı-faşist beslemelerle engellenemediği yerelerde devreye girmektedir.

Soruşturma-ceza terörüyle, polis-idare işbirliğiyle keyfi bir biçimde siyasal alan “izinli-izinsiz” biçiminde daraltılmaktadır.

Düzenin baskı araçlarından farksız işleyen emniyet güdümlü ÖGB’ler tarafından denetlenen öğrencilerin demokratik alanları bu ayırım altında keyfi bir biçimde değerlendirilip idari işleme, soruşturmalara konu edilmektedir. Bu durumda kimi yerelerde söz konusu demokratik alanlar daha genişken, kimi yerelerde ısrarlı bir faaliyetin yürütülmemesi ve siyasal alanın doğru tutumlar ile savunulmaması ardından daralmaktadır. Açık ki esas amaçlanan hareketi ehlileştirmek, polis-idare ortaklığının istediği zaman durduracağı bir yere geriletmektir. Kimlik kontrolleri ile üniversitelerde

başlayan bu araç, kimi yerelerde şimdiden keyfi üst aramalarına, elektronik kartlı girişlere evrilmiştir. Öğrenciler kameralar ile gözlenirken, sürekli bir denetim mekanizması içinde afişler, bildiriler ve etkinlikler takip altındadır. Ve bu takip ile birlikte “izinsiz siyasal çalışma” yapmanın soruşturma konusu olduğu dosyalarda, iddiayı besleyen sadece bir fotoğraf veya bildiridir. Bu işleyişte üniversite bünyesinde düzmece komisyonlar kurulmakta ve sermaye iktidarının kendini aklayan, uydurmaya iddianameler ile hüküm giydiren ve hatta yargısız infaz eden işleyişleri buralarda hayata geçirilmektedir. Yönetimlerin belirlediği komisyonlar bir ceza ekibi gibi çalışmakta, bildiri dağıtmak 1 döneme varan uzaklaştırmalarla sonuçlanmaktadır.

Üniversitelerde her türden faşist baskıya hedef olan siyasal alanın savunulması yakıcıdır.

Ticarileşmenin adım adım geleceğimizi elimizden aldığı, sömürü politikaları ile açlık ve sefaletle mahkum edildiğimiz bir dönemde, tüm bu saldırıların püskürtülmesi hayatidir. Bu ise kararlı ve yoğun bir siyasal çalışma anlamına gelmektedir. Öğrenci kitlelerine ısrarlı bir gidiş, sömürü düzenin ve onun aşağılık baskı aygıtlarının teşhiri ile geniş yığınların aydınlatılması ve düzen karşısında konumlandırılması bu çalışmanın niteliğinde belirleyicidir.

Ne var ki bunun gerçekleştirilmesinin önünde

parçalanması gereken bir engel, soruşturma-ceza terörü durmaktadır. Zira bu ilk engel birçok yerelde tüm kararlı çabanın önünde durmakta, iradeci kadroları ve harekete eğilim duyan gençlik güçlerini siyasal alandan koparmaya hizmet etmektedir. Soruşturma-ceza terörünün yaşandığı yerelerde faşist baskı boşa düşürülmeli, güçlerin alana dönük müdahaleleri alternatif yollar ile sürdürülmelidir. Söz konusu baskı biçimi tüm yönleriyle en güçlü biçimde teşhir edilmeli ve kamuoyu saldırıya uğrayan demokratik alan karşısında taraf olmaya çağrılmalıdır. Saldırı biçimi devrimci yaratıcılık ve irade ile en güçlü bir direnişle cevaplanmalıdır. Sömürülen geniş yığınlarla bağların koparılmak istenmesine inat, tüm güçler en yoğun bir biçimde alana yönelmeli kitle çalışmasını büyütmelidirler.

Önümüzde duran 1 Mayıs sürecini ve 26 Mayıs T bu yönlü ele almamız gerekmektedir. Gençlik alanında genel olarak saldırıları ve soruşturma-ceza terörünü püskürtebilmenin yolu, böylesi süreçlerde kitlelerle birleşik, militan bir mücadele hattı temelinde güçlü örgütlü bağlar kurulabilmesinden geçiyor. Soruşturma-cezalar başta olmak üzere tüm baskı ve yasaklara inat faaliyeti ısrar ve inatla sürdürmeli, 1 Mayıs ve 26 Mayıs alanlarına gençliği soruşturma ve cezalara karşı da taraflaştırarak taşımamız

Ekim Gençliği’nin Nisan 2010 tarihli 1 Mayıs

özel sayısından alınmıştır...

“Gelecek bizim!” diyen liseliler kurultayda buluştu...

İstanbul DLB

liseli gençlik mücadelesini büyütüyor!

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği (DLB) tarafından “Paralı eğitiminiz, eleme sınavlarınız, staj ve atölye sömürünüz sizin olsun! Gelecek bizim!” şiarıyla örgütlenen lise kurultayı, 17 Nisan Cumartesi günü Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) İstanbul Şubesi’nde gerçekleştirildi. Ümraniye, Kartal, Sefaköy, Esenyurt ve Gaziosmanpaşa’dan liselilerin sorunlarını dile getirdikleri kurultayda, taleplerin yanısıra çözüm önerileri ve izlenecek mücadele hattı da tartışıldı.

Canlı tartışmaların yapıldığı kurultayda, onlarca liseli kürsüyü kullanarak kurultayın verimli bir atmosferde gerçekleşmesini sağladı. Kurultayda 3 ana tebliğ sunulurken, tebliğlerden sonra liseliler kürsüye çıkarak tartışmaları zenginleştirdi.

Paralı eğitim, eleme sınavları ve staj ve atölye sömürsü başlıklarından oluşan tebliğ sunumlarının ardından liseliler deneyim aktarımlarıyla mücadele birikimlerini ortaklaştırdılar. Kendi liselerinde yaşadıkları özgün sorunları ve bunlar karşısında alınan tutumları kurultayda paylaştılar.

Kurultayda 22 Nisan 2001 tarihinde şehit düşen TKİP Kurucu Üyesi Hatice Yürekli yoldaş da anıldı.

Kurultay salonu liselilerin taleplerinin yer aldığı dövizler ve devrimci gençlik önderlerinin fotoğraflarıyla donatıldı. Parti şehitlerinin de fotoğrafları salonda yer aldı.

DLB imzalı “Geleceğimizi kuşatan karanlığı yırtmak için 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz”, “Paralı eğitiminiz, eleme sınavlarınız, staj ve atölye sömürünüz sizin olsun! Gelecek bizim!”, “Lisede, fabrikada, sokakta TEK-EL’iz – Gelecek bizim!”, “Erdal Eren’den Kızıldere’ye, Haticeler’den Alaattinler’e kavgaya bayrağı ellerimizde!” pankartlarının yer aldığı salon güçlü bir görsel düzenlemeye sahipti.

Mücadele deneyimlerine yaslanmak...

Kısa bir açılış konuşmasının ardından Hatice Yürekli şahsında tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuyla başlayan kurultayda Devrimci Liseliler Birliği adına açılış konuşması yapıldı.

Geçmiş yıllardaki Liseli Gençlik Platformları birikimine yaslanan DLB’nin liseli gençliğe sömürü düzenini anlattığı ve devrimin çağrısını yükselttiği ifade edildi. Türlü baskılara rağmen liseli gençliği kendi talepleri etrafında mücadeleye çekmek, bilinçlendirip örgütlemek, liselilerin devrim ve sosyalizm davasına sahip çıkmalarını sağlamak için geçmişten bugüne kesintisiz bir faaliyet yürütüldüğünü ifade eden DLB temsilcisi bugüne kadarki deneyimleri değerlendirip ortaklaştırmak için, onlardan dersler süzüp, yarına ışık tutmak için kurultayın örgütlendiğini dile getirdi.

“Paralı eğitiminiz sizin olsun! Gelecek bizim!” başlıklı ilk tebliğ Kartal DLB tarafından sunuldu. Bu tebliğin ardından farklı liselerden DLB’liler kendi liselerinde karşı karşıya kaldıkları sorunları ve bunlara karşı nasıl bir mücadele perspektifiyle hareket ettiklerini anlatan konuşmalar yaptılar. Konuşmaların ortak vurgu noktası liselilerin bugün mücadele içerisinde yer almalarını sağlayacak onlarca nedenin olduğu ve liselilerin biriken öfkesini devrimci hatta

kanalize edebilmenin olanaklı olduğu, DLB’lilerin bu sorumlulukla hareket etmeleri gerektiği idi. Liselilerin konuşmalarını, “Eleme sınavlarınız sizin olsun! Gelecek bizim!” başlıklı ikinci tebliğin sunulması izledi.

Bu bölümün ardından Ekim Gençliği adına bir üniversite öğrencisi konuşma yaptı. Konuşmada liselilerin üniversite hayallerinin bir gerçekliği olmadığı dile getirildi. Üniversitede de gençliği baskı ve geleceksizliğin beklediğinin altı çizildi.

Bu konuşmayı sınava hazırlanan liselilerin anlatımları izledi. Kürsüden söz alan öğrenciler TEKEK işçilerinin geleceksizleştirme saldırılarına karşı verdiği mücadeleyi örnek gösterdiler ve kendilerini bekleyen “gelecek” üzerine tartıştılar. Eleme sınavlarının 5 seçeneğine karşı tek seçeneğin mücadele olduğunu belirten liseliler, “Gelecek bu kürsülerde, sözümüzü söylediğimiz yerdedir” dediler.

Kurultaya Ankara’dan katılan DLB’liler bu bölümde söz alarak kurultayı selamladılar. Kurultay üzerine düşüncelerini aktaran Ankara DLB’nin ardından 3. tebliğe geçilmeden gitar eşliğinde şiir dinletisi sunuldu.

Esenyurt DLB ise şiir dinletisinden sonra “Staj ve atölye sömürünüz sizin olsun! Gelecek bizim!” tebliği ile kürsüdeki yerini aldı. Bu tebliğden sonra meslek liselerinin farklı bölümlerinde okuyan birçok öğrenci yaşadıkları staj deneyimlerinde karşılaştıkları sorunları aktardılar. Kendilerine grev kırıcılığın dayatıldığını ifade eden öğrenciler mücadelenin önemine vurgu yaptılar.

Liselilerin Sesi Şiir Topluluğu’nun gerçekleştirdiği şiir dinletisinin ardından Eğitim Hakkı İnisiyatifi’ni temsilen bir üniversite öğrencisi kürsüye çıkarak kendilerini anlattı.

Liseliler Karadağ’ın mirasını sahipleniyor

Kurultayın ikinci bölümü verilen kısa aranın ardından kurultaya gönderilen mesajların okunmasıyla başladı. İzmir DLB, Adana DLB, Esenyurt Yurtsever Gençlik/Lise tarafından gönderilen mesajların okunmasının ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. Çeşitli liselerden öğrencilerin söz aldığı bu bölümde Avcılar-Esenyurt polisi tarafından katledilen Alaattin Karadağ’ın devrimci kimliği ve mücadeledeki kararlılığı hatırlatıldı. DLB’lilerin de devrim ve sosyalizm mücadelesinin meşruluğu ile Alaattin Karadağ’ın bıraktığı mirası layıkıyla taşıması gerektiği

ifade edildi.

Ankara’dan kurultayı izlemek için gelen DLB’lilerin kendi deneyimlerini ve pratiklerini aktarması ile serbest kürsü bölümü devam etti.

Serbest kürsü bölümü tamamlandıktan sonra Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli anısına bir konuşma yapıldı. F tipi saldırısı ile devrimci siyasal kimliğe dönük kapsamlı teslim alma saldırısına karşı Ölüm Orucu’na katılan Yürekli’nin devrimci kimliği örnek gösterildi.

Bu bölümün ardından kurultay kararları deklare edildi. Kurultay deklarasyonunda;

- Paralı eğitime karşı bir kampanyanın deklare edilmesi, bu çerçevede eylem ve etkinlikler örgütlenmesi,
- Paralı eğitim saldırısının güncel örnekleri karşısında refleks eylemler geliştirilebilmesi,
- DLB’nin örgütlü olduğu alanlarda paralı eğitim saldırısına karşı militan ve meşru duruşu temel alan çalışmalarını arttırması,
- Eleme sınavları üzerinden birleşik bir gençlik mücadelesinin yaratılmaya çalışılması, bu kapsamda LGS öncesi bir miting örgütlenmesi,
- Meslek lisesi öğrencilerinin DLB’nin meslek liseleri komitesinde bir araya gelmesi,
- Komitelere yaslanarak taban örgütlülüğünün güçlendirilmesi karara bağlanarak sıralandı.

1 Mayıs çağrısıyla son bulan kurultayda, liselilerin kendi talepleriyle 1 Mayıs’ta Taksim’de olması gerektiğinin altı çizildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Burhaniye’de coşkulu 1 Mayıs pikniği

Balıkesir **Burhaniye**’de Devrimci Genç Sen’liler, 18 Nisan günü 1 Mayıs pikniği gerçekleştirdiler. Devrimci Genç Sen’liler Edremit Hanlar’daki piknik alanına gidişleri boyunca söyledikleri türkü ve marşlarla 1 Mayıs coşkusunu yansıttılar.

1 Mayıs’ın tarihçesi ve 1 Mayıs’ın güncelliğinin yanısıra 26 Mayıs genel grevi üzerine konuşmaların da yapıldığı piknikte, ‘77 1 Mayısı’nda şehit düşen işçiler ve devrimciler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Taksim kararlılığının üzerinde durulan konuşmaların ardından tiyatro, şiir ve müzik grupları çalışmalarını sergiledi.

Halaylarla devam eden piknik 1 Mayıs’ta alanlarda olma çağrısı yinelenerek sonlandırıldı.

Devrimci Genç Sen’liler / Burhaniye

Eğitim hakkı mücadelesi “SOKAK”ta büyüyor!

Eğitim Hakkı İnisiyatifi, 17 Nisan günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği “Sokak Üniversitesi” etkinliği ile soruşturma-ceza terörüne karşı sesini işçilere, emekçilere ve gençliğe duyurdu. İlerici ve devrimci öğrenciler yaptıkları basın açıklamasının ardından, “Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampüsü” kurarak, iki saat boyunca soruşturma-ceza terörünü ve bu saldırının iktisadi-siyasi arka planını teşhir ettiler.

“SOKAK Üniversitesi-Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampus / Eğitim Hakkı İnisiyatifi” pankartı açan öğrenciler adına basın açıklamasını soruşturma almış bir öğrenci gerçekleştirdi. Açıklamada, üniversitelerinde sesini duyurmak isteyen, geleceğine sahip çıkan öğrencilerin soruşturmalar-cezalar ile engellenmek istendiği vurgulandı. Öğrencilerin “IMF Defol!” dedikleri için, TEKEİ işçileri ile omuz omuza olduklarını söyledikleri için, zamları protesto ettikleri için üniversitelerine alınmadıkları ifade edildi. Açıklamada, sadece İstanbul’daki üniversitelerle sınırlı olmayan soruşturma ve ceza terörünün ÖGB, çevik kuvvet veya faşistler eliyle desteklendiği de söylendi.

Açıklama, Eğitim Hakkı İnisiyatifi’nin mücadelesinin eğitim hakkına sahip çıkanlarla, siyasi-iktisadi saldırılar karşısında direnişi seçenlerle büyüyeceği vurgulanarak sonlandırıldı.

Açıklamanın ardından, SOKAK Üniversitesi’ni hep birlikte kurma çağrısı yapıldı. Pankartların asılması ve soruşturma bilançosunu ortaya koyan resim sergisinin açılmasıyla devam eden Sokak Üniversitesi sınıfların oluşturulmasıyla sürdü. Yapılan çağrı sonucunda derse katılanlar oldu.

Fuat Ercan: Üniversite olmak hayatın içinde olmaktır!

SOKAK Üniversitesi’nin kurulmasının ardından, Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Fuat Ercan’ın “Eğitimin ticarileşmesi, soruşturmaların iktisadi-siyasi arka planı” başlıklı dersi başladı. Üniversitelerdeki baskıya ve sömürüye değinen Ercan, toplumun emekçi katmanlarını sömüren düzeninin üniversitelerde de gençliği kariyer yalanları ile oyaladığını ve geleceksizliğe mahkum ettiğini ifade etti.

“Üniversite olmak sadece teknik bilgi ile donatmak değildir, üniversite olmak hayatın içinde olmaktır.” sözleriyle üniversitelerin yaşama dair üretken olması gerektiğini vurgulayan Ercan herkesi bu sorumlulukla davranmaya çağırarak konuşmasını bitirdi.

Saldırıları her alanda yoğunlaşarak sürüyor!

Fuat Ercan’ın ardından, sendikalaştığı için işten atılan Avukat Cem Gök söz aldı. Gök, emekçileri hayatın her alanında tehdit eden sömürü düzeninin mücadeleden, örgütlenmeden başka bir çare bırakmadığını ifade etti.

Gök’ün ardından YTÜ’de bir yıllık uzaklaştırma saldırısına maruz kalmış bir öğrencinin annesi söz aldı. Üniversitelerin emekçilere ait olduğunu söyleyen anne, oğlunun mücadelesinin meşruluğuna vurgu yaptı.

Marmara Üniversitesi’nden altı ay uzaklaştırma almış bir öğrenci ise üniversitelerde emekten, halkların kardeşliğinden ve işçilerin birliğinden yana duruşları

nedeniyle karşı karşıya kaldıkları faşist saldırılara değindi.

Sokak Üniversitesi’nde liselerde yoğunlaşan soruşturma saldırısını anlatan bir konuşma da gerçekleştirildi. İstanbul’da üç lisede yaşanan okuldan atılma süreçlerini örnekleyen konuşmada, Eğitim Hakkı İnisiyatifi’nin her türlü eğitim hakkı gaspının karşısında olacağı vurgulandı.

SOKAK’ta mücadeleyi büyütme çağrısı

Konuşmalar sırasında kalabalık bir kitle etrafta toplandı ve her konuşma alkışlarla karşılandı. Etraftan katılan insanlarla birlikte söyleşiye geçildi. Söyleşide üniversitelerde karşı karşıya kalınan sorunlardan örnekler verildi. Bundan sonra yürütülecek ortak mücadelenin önemi vurgulandı. Söyleşi sırasında ‘68 döneminde üniversite okumuş birisi gelerek dönemde yürütülen mücadeleden bahsetti ve mücadele eden insanları hiçbir saldırı ile bitiremeyeceklerini söyledi.

Söyleşinin ardından SOKAK Üniversitesi, şiir dinletisi ile devam etti. Hep birlikte türkülerin söylendiği ve halayların çekildiği etkinlikte Nazım Hikmet’in bir şiiri okundu ve Avusturya İşçi Marşı hep bir ağızdan söylendi. Çevrede toplanan gençler de yumruklarını kaldırarak marşa katıldılar.

Öğrencilerin broşür dağıtımıyla da mücadelelerini anlatmaları sonucunda eylemi izleyenlerin sayısı giderek arttı. İki saati bulan etkinlik boyunca çok sayıda kişi etkinliğe katılmış oldu.

İlk haftaki dersine yaklaşık 70 kişinin katıldığı Sokak Üniversitesi, Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampüs’e katılma çağrısı yapılarak sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

İstanbul Ekim Gençliği’nden 1 Mayıs etkinliği

İstanbul Ekim Gençliği 16 Nisan Cuma günü TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde 1 Mayıs etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlikte, geçmişten günümüze 1 Mayıs, Taksim iradesinin anlamı, 2010 1 Mayıs ve gençlik başlıkları üzerine tartışmalar yürütüldü.

Etkinlik, 1 Mayıs’ta ve devrim mücadelesinde yitirilen devrim şehitleri anısına gerçekleştirilen saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından kısa bir şiir dinletisi gerçekleştirildi. Şiir dinletisinin ardından sinevizyon gösterimine geçildi ve sonrasında sunumlara başlandı.

İlk sunumda, 1 Mayıs’ın geçmişten günümüze tarihsel seyri anlatıldı. 1 Mayıs’ın Amerikalı işçilerin 8 saatlik işgünü için can bedeli verdikleri mücadeleyle kazanılmış bir mevzi olduğuna değinildi. Türkiye’de ise ilk 1 Mayıs kutlamalarına 1900’lerin başlarında başlandığı ve dönem dönem yasaklanan, içi boşaltılmaya çalışılan kutlamaların Türkiye işçi sınıfının verdiği militan mücadelelerle tekrar kazanıldığı vurgulandı.

İkinci sunumda, Taksim iradesi tartışıldı. Taksim’in, hükümet yanlısı sendika bürokratlarının ya da liberal reformist akımların söylediği gibi sadece bir “alan” tartışması olmadığına değinildi. Taksim tartışmalarının aynı zamanda, işçi-emekçilerin, ilerici ve devrimcilerin militan çıkışı üzerinden burjuvaziye karşı yürütülen bir irade savaşı olduğu vurgulandı.

Sunumların ardından, gençliğin geleceksizlik, eğitimin ticarileşmesi, soruşturma ve ceza terörü gibi temel gündemler üzerinden taleplerini yükselterek Taksim alanında olması gerektiği vurgulandı. TEKEİ süreci ve 26 Mayıs’a dair de tartışmalar yürütülerek etkinlik sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

İstanbul Üniversitesi’nde 1 Mayıs faaliyetleri

İşçi sınıfının uluslararası birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşırken Ekim Gençliği de gençliği kendi talepleriyle 1 Mayıs’ta Taksim’de olmaya çağırıyor.

Ekim Gençliği, İstanbul Üniversitesi’nde yaygın bir çalışma yürüterek 1 Mayıs’ın anlam ve önemini gençliğe anlatmaya devam ediyor. Bununla beraber çeşitli araçlarla da geleceksizleştirmeye, soruşturma ve ceza terörüne karşı 1 Mayıs’ta Taksim’de olma çağrısı ile gençliğe seslenmeyi sürdürüyor.

Bu çerçevede, “Krizle, işsizliğe ve geleceksizliğe karşı 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz” afişleri üniversite içerisinde yaygın bir şekilde kullanıldı. Üniversite çevresine yaygın bir şekilde yapılan “Ücretli köleliğe karşı 1 Mayıs’a / Ekim Gençliği” ve “Geleceğimiz için 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz! / Ekim Gençliği” yazılamalarıyla da gençlik 1 Mayıs’ta alanlara çağrıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Filistinli tutsaklar siyonist zorbalığa karşı direniyor!

İsrail zindanlarında bulunan 10 bini aşkın Filistinli tutsak, ırkçı-siyonist vahşete karşı aileleriyle birlikte direniyor. Siyonist devlet, tutsaklara fiziki ve psikolojik işkence uygularken, görüşe gelen tutsak yakınları ise ırkçı/aşağılayıcı uygulamalara maruz kalıyor.

Keyfiyetin hüküm sürdüğü zindanlarında cinayet işlese bile işkenceci katiller hakkında herhangi bir soruşturma açılmıyor. Nitekim her yıl onlarca tutsak zindanlarda katledildiği halde, Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlenen bu suçlardan hüküm giyen bir İsraili işkenceci/katil bulunmuyor.

1 Nisan ila 1 Mayıs tarihleri arasında görüşe çıkmama eylemi yapan tutsaklar, 17 Nisan Filistinli Tutsaklar Günü'nde aileleriyle birlikte açlık grevine başladılar. Gazze ve Batı Şeria'da tutsaklarla dayanışma eylemleri gerçekleştiren Filistinli örgütler de, siyonist devletin zindanlardaki zorbalığını protesto ettiler. Tutsak yakınları ile FHKC, FDKC, Hamas, El Fetih gibi Filistinli örgütlerin ortak gerçekleştirdiği eylemlere binlerce kişinin katıldığı bildirildi.

Açlık grevinin 10 İsrail cezaevi ile üç gözaltı merkezinde bulunan tüm siyasi örgütlerden tutsaklar tarafından sürdürüldüğünü açıklayan Filistin Tutsaklar Cemiyeti, cezaevleri idaresiyle yapılan görüşmelerde taleplerin iletiliği belirtildi.

Tutsak yakınlarına yönelik aşağılayıcı uygulamalara ve ziyaret saatlerinde kontrol noktaları oluşturulmasına son verilmesi.

Gazzeli tutsakların dört yıl önce İsraili asker Gilad Şalit'in tutsak alınmasından beri yoksun bırakıldıkları aileleriyle görüşme haklarının yeniden tanınması.

Tutsakların İsrail Cezaevi Dairesi tarafından yasaklanan Filistin ulusal müfredatına dayalı Genel Ortaöğretim Sınavı'na girmesine izin verilmesi talepleriyle sürdürülen eylemde, ayrıca her bir ceza ve tutukeviyle ilgili kişisel taleplerin de olduğu bildirildi.

Tutsaklara hitaben bir açıklama yapan Filistin Özerk Yönetimi Başbakanı Selam Fayyad, "Yalnız değilsiniz; halkınız davanız için birlik halinde. Özgürlük için mücadelenizde tek başınıza değilsiniz" dedi.

1967'den beri toplamda 13 bini kadın, 25 bini çocuk 760 bin Filistinli ve Arap'ın gözaltına alındığını hatırlatan Fayyad, "Bin 500'den fazla tutsak kötü sağlık durumlarına rağmen tedavi edilmeden cezaevinde tutuluyor" dedi.

Direnişle ilgili açıklama yapan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) ise, Filistin örgütlerine birlik çağrılarını yineleyerek tutsak genel sekreteri Ahmed Saadet için özgürlük istedi.

Açıklamada, "Açlık grevinin, kendi kaderini tayin mücadelelerinde tutsak edilmiş özgürlük savaşçıların siyasi ve hukuki haklarının kabul edilmesi ve tutsaklara yönelik hak tanımazlık politikasına son verilmesi talepleriyle yapıldığını" vurgulayan FHKC, Filistinli tutsakların, "boş midelerin savaşı"nda desteklenmesi için çağrı yaptı.

Uluslararası demokrasi ve insan hakları savunucularının yaşananlara sessiz kaldığını hatırlatan FHKC, açlık grevinin tüm Filistinli, Arap ve uluslararası kurumlara, insan hakları örgütlerine, Uluslararası Kızıl Haç Komitesi'ne ve Birleşmiş

Milletler'e açık bir eyleme geçme çağrısı olduğu ifade edildi.

FHKC açıklamasında, tutsakların ve ailelerinin haklarını korumaya odaklanan bir gündem sağlamak ve tutsakların özgürlüğü için, 2010 yılı boyunca etkin eylemler yapılmasının zorunlu olduğu da ifade etti.

Batılı emperyalistler ve siyonizmin yardımcıları tarafından "Ortadoğu'nun tek demokrasisi" ilan edilen İsrail rejiminin Filistin halkına karşı yürüttüğü icraatlar, bu rejimin ırkçı/faşist niteliğini gözler önüne seriyor. Filistinlileri keyfi olarak tutuklayan, işkence

tezgahlarından geçiren, evlerini başlarına yıkan, Yahudi yerleşimleri kurup topraklarını gasp eden, ekinlerini tahrip eden, su kuyularını betonla dolduran, Gazze'yi kuşatmaya alarak etnik temizlik politikası izleyen İsrail devleti, tüm bunların yanısıra Filistinli çocuk ve gençleri de sistematik bir şekilde katlediyor.

İsrail zindanlarında Filistinli tutsaklara uygulanan zorbalık, ırkçı-faşist rejimin icraatlarını tamamlıyor. Filistinli tutsakların aileleriyle birlikte bu gayri meşru rejime karşı yürüttüğü direniş, eylemli dayanışma güçlendirilmelidir.

Ahmet Türk'e saldırı Berlin'de protesto edildi

Ahmet Türk'e yönelik Samsun'da yapılan saldırı ve Türk devletinin Kürdistan'da sürdürdüğü operasyonlar Berlin'de 17 Nisan günü gerçekleştirilen protesto eylemiyle kınandı.

Eylem, Berlin'in alışveriş merkezlerinden biri olan Kudamm'da saat 13.30'da başladı. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylemde Alman ve Türkiyeli kurumlar da yer aldı. "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Ahmet Türk'e uzanan eller kırılсын!", "Operasyonlar hemen durdurulsun!", "Alman panzerleri Kürdistan'dan defolsun!" sloganlarının sıkça atıldığı mitingde yapılan konuşmalarda ise Ahmet Türk'e yapılan saldırının, özünde tüm Kürt halkına yapılmış bir saldırı olduğu vurgulandı. Konuşmada, Türk devletinin son altı ayda toplumun tüm kesimleri üzerinde devlet terörünü yoğunlaştırdığı, başta devrimcileri, ilericileri ve insan hakları savunucularını hedef aldığı belirtilerek gözaltı ve tutuklamalarla Türk devletinin gerçek yüzünü gösterdiği vurgulandı. Türk devletinin faşist yüzünün tanındık olduğu Diyarbakır'da Musa Anter'in katledilmesinde, Akın Birdal'a sıkılan kurşunda, Hrant Dink'in öldürülmesinde bu faşist yüzle karşı karşıya gelindiği söylendi. Tam da bundan dolayı bugün ortak mücadeleyi güçlendirmek gerektiği vurgulandı.

Miting söylenen türküler ve çekilen halaylarla saat 15.00'te sona erdi.

Dünyadan grev ve direnişler

İşçi ve emekçilere açlık, yoksulluk ve sefaletten başka bir seçenek sunamayan kapitalist sömürü düzeni dünyanın dört bir yanında yeni kölelik saldırılarına ve hak gasplarına imza atıyor.

Coğrafyalar farklı olsa da hemen her kıtada görülen kölelik dayatmaları birbirlerine benziyor. Sermayenin saldırılarına karşı sessiz kalmayan emekçiler ise grev ve direnişin yolunu tutuyor.

Finlandiya'da grevler

Finlandiya'da gıda endüstrisinde çalışan 9.300 işçi 3 günlüğüne greve gitti. Grev; süt, et ve fırıncılara ait 57 üniteyi kapsıyor. İşçiler yeni toplu iş sözleşmesi talep ediyorlar. Çarşamba günü sabahı ise kağıt tekeli UPM Kymi'de çalışan yüzlerce işçi de işverenin çok sayıda kişiyi işten atacağını duyurması üzerine greve başladı.

Hindistan'da 300 bin işçi grevde

Hindistan'da telefon kurumu BSNL'de çalışan 300 bin işçi ülke genelinde süresiz greve gitti. Greve, hükümetin telefon kurumunun bir bölümünü özelleştireceğini ve 100 bin kişinin işine son vereceğini açıklaması üzerine gidildi.

Portekiz'de rafinerilerde grev

Portekiz'de Porto ve Sines'de petrol tekeli GALP'da çalışan işçiler 16-17-18 Nisan günlerinde 3 günlüğüne greve gitti. Grev, yüzde 2,8 ücret artışı ve kazançtan prim talepleri üzerine başladı. Sinorquifa sendikasının yaptığı açıklamaya göre greve katılım yüzde 90 oldu.

Yunanistan'da yeni grev dalgası

Yunanistan'da geçtiğimiz Çarşamba günü yeni bir grev dalgası başladı. Grevler, kriz programı nedeniyle AB ve IMF ile sürdürülen görüşmelere paralel olarak sürüyor.

Sendika Birliği PAME kısıtlamalara karşı işçi ve emekçileri 48 saatliğine greve çağırdı. Sürücülerin grevi nedeniyle trafik durdu, hastanelerde ve devlet dairelerinde çalışılmadı.

Özel sektöre ait birçok işkolunda örgütlü Taban Sendika Örgütlenmelerinin çağrısına uyan işçiler de greve katıldı.

Arjantin'de binlerce işçi iş bıraktı

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te 21 Nisan Çarşamba günü mezbaha işçileri greve gitti. İşlerini bırakan mezbaha işçileri şehir merkezine doğru yürüdüler ve trafiği saatlerce durdurdular. Mezbaha işçileri yükselen et fiyatları nedeniyle halkın et tüketimini azaltması sonucu işyerinin kapanmasından ve 10 bin işçinin işini kaybetmesinden korkuyorlar.

Fransa'da rafinerilerde grev

Fransa'da 12 ayrı petrol rafinerisinde çalışan işçilerin büyük bir bölümü greve gitti. Şubat ayındaki bir hafta süren grevdeki gibi ülkede büyük bir petrol sıkıntısı yaşanmadı. Grevin yapıldığı saatlerde ise hükümet bu branşın geleceği üzerine tartışıyordu. Fransa'da halkın benzin ihtiyacı düşüyor ve bu da aşırı üretim birikimine neden oluyor.

Almanya'da grev hazırlığı

Alman doktor örgütü Marburger Bund 800 eyalet

hastanesinde çalışan 55 bin doktoru kapsayan toplu sözleşmelerde anlaşmaya varılmaması üzerine Mayıs ayında greve gideceklerini açıkladı. Doktorlar 2006 yılından daha sert bir mücadeleye hazırlandıklarını söylüyorlar.

Kanada'da çelik işçileri lokavta karşı direndi

Amerikan çelik tekeli US Steel 2009 yılının martında krizi bahane ederek Kanada'daki Nanticoke ve Hamilton işletmelerinden işçi çıkartmıştı. US Steel ise işten atılmalara karşı direnişe geçen bin işçiye karşı 3 Ağustos 2009'da lokavt ilan etmişti. Toplu sözleşme süresinin de geçmesini bahane eden US Steel tekeli işçileri 12 dolar gibi düşük bir ücretle ve çok daha kötü çalışma koşullarında çalıştırmaya zorlamasına karşı geri adım atmak zorunda kaldı. Aileleriyle birlikte zor bir kışı arkalarında bırakan işçiler mücadele içinde öğrenerek ve güçlenerek

haklarını almayı başardılar. Geniş bir dayanışmayı yanlarına alarak direnen işçiler eski koşullarda yeniden işbaşı yapacaklar.

Eindhoven'da 1 Mayıs'a çağrı

Hollanda'nın Eindhoven şehrinde farklı gündemlere yönelik hazırlanmış üç farklı bildirinin dağıtımı Dünya Kadınlar Konferansı'na Hazırlık Komitesi bileşenlerinden **BİR-KAR Kadın Komisyonu, Kızıl Şafak ve İranlı Kadınlar** tarafından gerçekleştirildi.

17 Nisan Cumartesi günü Eindhoven merkezinde ve istasyon çevresinde dağıtılan bildirilerin içeriğinde;
- 2011 yılında Venezuela'da toplanacak olan Dünya Kadınlar Konferansı'nı tanıtmak, Hollanda Hazırlık Komitesi'ne katılma ve destek sunma,
- Çeşitli sağlık örgütlerinin oluşturduğu Zorgricrisis (sağlık krizi) koordinasyonunun 12 Mayıs 2010 tarihinde Den Haag şehrinde düzenleyeceği mitinge katılım ve aylardır yürütülen imza kampanyasına destek olma,

- Rotterdam 1 Mayıs Komitesi'nin kaleme aldığı "Kapitalistlerin krizinin faturasını biz ödemeyeceğiz! Dayanışma ve sosyalizm için!" başlıklı bildiride 1 Mayıs Cumartesi günü Rotterdam'da yapılacak olan 1 Mayıs yürüyüşüne çağrı yer alıyordu.

Yaklaşık 3 saat süren bildiri dağıtımı sırasında 800'e yakın bildiri Eindhoven'lulara ulaştırıldı. Üzerinde çeşitli sloganlar yazan beyaz tişörtler giyilerek gerçekleştirilen bildiri dağıtımı insanlar tarafından ilgiyle karşılandı. Dağıtıma ilgi gösteren kişilerle farklı konular üzerine tartışmalar yürütüldü.

BİR-KAR Kadın Komisyonu / Hollanda

Mimarlar Odası Genel Kurulu tamamlandı

16-17-18 Nisan tarihlerinde Ankara’da düzenlenen TMMOB Mimarlar Odası 42.Olağan Genel Kurulu, yeni dönem yönetim kurulu üyeleri ve ilgili organların seçilmesiyle tamamlandı. İki listenin aday olduğu seçimde, Eyüp Muhçu, Necip Mutlu, Can Diril, Ali Ekinci, Erkan Karakaya, Zafer Okuducu ve Nurdan Topoğraf 42. Dönem Mimarlar Odası Yönetim Kurulu asil üyeliklerine seçildiler.

ODTÜ’de gerçekleşen genel kurula 900 delegenin % 79’u katılırken, tartışmalar süresince salonun boş olması önemli bir sorun olarak göze çarptı. Delegelerin % 86’sının oy kullanmış olması ise seçim odaklı katılımı kanıtlar biçimdeydi.

Geçmiş dönem çalışmaların değerlendirilmesi ile başlayan bölüm genel kurulun en uzun tartışmalarına konu olurken, bir buçuk gün süren tartışmalarda tabandan ve toplumdan kopukluk, UIA, ACE gibi uluslararası platformlardaki yetersizlik, TMMOB içerisindeki diğer odalarla iletişimsizlik, aidat ve delegasyon gibi sorunlar dillendirildi.

Bütçe üzerine yapılan tartışmaların ardından söz mevcut yönetime verildi. Tartışmaların sonunda da oy birliği ile aklanan Merkez Yönetim Kurulu görevini tamamlamış oldu.

Dönem değerlendirmeleri ile başlayan kurul, yeni dönem MYK asıl adaylarının kendilerini tanıtmaları ile devam ederken, yönetmelik değişikliği üzerine yapılan tartışmalarla birlikte sona bırakılan yeni dönem çalışma programı ve önerileri başlığı geç saatlere kadar sürdü. Salonun gitgide boşalması bu başlıkta da önemli bir sorun idi. Yeni döneme talip MYK adaylarının büyük bir kısmının tartışmalarda bulunmaması ise örgütün yeni dönem tablosunu ortaya koyar nitelikteydi.

Ücretli & İşsiz Mimarlar genel kuruldaydı

Genel kurulu önceki senelerden farklı kılan ise ücretli & işsiz delegelerin verdikleri önergelerle genel kurulu takip etmeleri ve örgütlü bir biçimde hareket etmeleri idi. Geçmiş dönemde yapılan ve örgütün tarihinde ilk olan *Kamuda ve Özel Sektörde Ücretli Çalışan Mimarlar Kurultayı*, *TMMOB Ücretli & İşsiz Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları Kurultayı* ile Mimarlar Odası bünyesindeki ilgili çalışma komisyonlarının ortaya çıkardığı bu sonuç, ücretli ve işsiz mimarlar açısından atılan adımların genel kuruldaki olumlu yansımaları oluşturdu.

Ücretli ve işsiz delegeler tarafından sunulan şu önergeler oy birliği ile kabul edildi:

- *İlki geçtiğimiz dönem yapılan “Kamuda ve Özel Sektörde Ücretli Çalışan Mimarlar” kurultayının yeni dönem çalışma programına alınarak ikincisinin düzenlenmesi*

- *Ücretli ve işsiz mimarların çalışma hayatında karşılaştıkları sorunları analiz edecek anket çalışmasının merkezi boyutta ele alınması*

- *14-15 Kasım ’09 tarihlerinde TMMOB bünyesinde düzenlenen “Kamuda ve Özel Sektörde Ücretli Çalışan ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı”nın 2. sinde Mimarlar Odası’nın aktif görev alması ve gerekli görevlendirmelerin yapılması*

- *Öğrenci Üye Yönetmeliği çerçevesinde seçilen öğrenci temsilcilerinin tüm Danışma Kurulları, Olağan ve Olağanüstü Genel Kurullara katılması için ilke kararı alınması*

Ücretli ve işsiz mimarlar adına yapılan

konuşmada, bu çalışmalarla ilgili her türlü sorumluluğun alınacağı ifade edildi. Öğrencilerle ilgili önerge ile TMMOB örgütlülüğündeki öğrenciyi yok sayan belirgin anlayış da belli açılardan kırılmış oldu.

Ek olarak, genç delegelerin de desteğiyle, Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından Kadın Kurultayı ile ilgili bir önerge genel kurula sunuldu. Konu ile ilgili, kadın delegeler başta olmak üzere gösterilen duyarsızlık belirli tartışmalara neden olurken önerge daha sonra oy çokluğu ile kabul edilmiş oldu.

Son olarak, genel kurul bildirisinin okunmasıyla gündemin bitirilmesi hedeflenirken, bildiri içerisinde “..*Başta Kürt sorunu olmak üzere tüm ayrımcılıklar karşısında...*” cümlesinin geçmesi belirleyici bir tartışmaya sebep oldu. Bir delegenin “Kürt” kelimesinin gereksiz olduğunu ve kendisini rahatsız ettiğini belirtmesi, bunu gerekçelendirirken de sadece Kürt sorununun yaşanmıyor olduğunu ifade etmesi üzerine divan bildiriye “Kürt” kelimesi çıkarılarak oylatmak istedi. Konuyla ilgili, bu coğrafyada Kürt

ulusal sorununun temel bir gündem olduğu, TMMOB’nin her platformda bunu dillendirirken Mimarlar Odası’nın bu kelimeyi kullanma noktasında geri durmasının anlaşılmasız olduğu söylenerek itiraz edilmiş olsa da bu itiraz tartışmayı açan delegeden önce genel kurulun ilerici özneleri tarafından engellenmek istendi. Düşüncede farklılığın olmadığına inandıklarını söyleyen, kelimenin çıkarılabileceğini savunan konuşmacıların ardından tekrar söz alan öneri sahibi delege, bu kez ‘Kürt sorunu’ derken Kürtlerin sorun olarak algıladığını ve bundan rahatsız olduğunu söyleyerek kendini gerekçelendirmeye çalıştı. Kayıt altına alınan sözlerin ardından, delegenin Kürt illerinden geldiği için farklı düşünemeyeceğini savunanların bir kısmı, genel kurul sonrasında delegenin gerçek düşüncelerini anlamlarken, bu durum örgüt içerisindeki ilerici öznelerin belirgin hatası olarak kayıt altına alındı. Bildiri metni ise yapılan itiraza rağmen, bu tartışmaların sonucunda oy çokluğu ile onaylanmış oldu.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

Dünya Çiftçiler Günü’nde çay mitingi

Trabzon’un Of ilçesinde Dünya Çiftçiler Günü nedeniyle Çiftçi-Sen ve Çay-Sen tarafından 17 Nisan günü “Çayına suyuna sahip çık” mitingi düzenlendi.

Yeni Çay Kanun Taslağı ve HES’ler miting boyunca protesto edildi. Mitinge; düzen partileri CHP ve DSP’nin yanısıra Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, TKP, ÖDP, KESK, Tek Gıda-İş Sendikası, Doğu Karadeniz Çevre Platformu, Gençlik Muhalefeti, Trabzon Sanat Tiyatrosu ve Trabzon Umut Tiyatrosu destek verdi.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı miting için postane önünde toplandı. Sloganlarla miting alanına yürüyen kitle HES projelerine ve Çay Kanun Taslağı’na tepki gösterdi.

“Çiftçi-Sen Genel Başkanı Abdullah Aysu mitingde yaptığı konuşmada, tarımsal ürünlerin üretiminin şirketler tarafından ele geçirilmesinin ardından sıranın çaya ve suya geldiğini belirtti.

Doğu Karadeniz’de çaya yönelik Çay Kanunu adı altında bir “ihanet kanunu” çıkarılmaya çalışıldığını söyleyen Aysu, çay üretiminde yaşanacak dönüşümlere dikkat çekti. Aysu, şirketlerin çıkarları için düzenlenen tasarıyı çay üreticileri olarak kabul etmediklerini sözlerine ekledi. Çay Kanunu taslağını Rize Ticaret Borsası’nın hazırladığını, temel ittifakçısının da Ulusal Çay Konseyi olduğunu söyleyen Aysu, “Bunlar, ‘ÇAYKUR çalışmasın, fiyat belirlemesin’ istiyorlar. ‘Fiyatları biz belirleyelim, istediğimiz gibi çiftçilerin alınterine, emeğine el koyalım’ istiyorlar. Kanunu bunun için çıkarıyorlar. ‘ÇAYKUR şirketlerin kuklası olsun’ istiyorlar. Bu kanun Meclis’e gönderilmemelidir, bu kanun Meclis’ten çıkmamalıdır” dedi.

HES projelerine de değinen Aysu, derelerin şirketlerin eline geçmesinin bir hak gaspı olduğunu söyleyerek “HES’lere izin vermeyin!” çağrısında bulundu. Söylenen türkülerle miting programı sona erdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs, birlik, mücadele ve dayanışma günü...

M. Can Yüce

1 Mayıs, işçi sınıfının mücadelesi içinde doğdu, gelişti, kurumlaştı. Kuşkusuz verilen bedeller çok ağır oldu. Bugüne kadar diriliğinden ve anlamından hiçbir şey yitirmemesi de bundandır. 1 Mayıs'ın kökleri yaklaşık bir buçuk asır öncesine dayanır. 8 saatlik işgünü için mücadele, 1856 yılında Avustralya'da başladı. Oradan Amerika ve Avrupa'ya sıçradı. 1886'da 1. Enternasyonal'in çağrısıyla Amerikan işçi sınıfı iş bıraktı ve 200 bin kişinin katıldığı dev gösteriler düzenledi. Buna karşı sermayenin devleti ve onun polis gücü gösterileri kana buladı. Sonradan kurulan göstermelik mahkemeler aracılığıyla işçi önderleri idama mahkûm edildi ve asıldı. 1889 yılında toplanan 2. Enternasyonal, bir Fransız işçinin önerisiyle 1 Mayıs'ı işçi sınıfının **Birlik, Mücadele ve Dayanışma** günü olarak ilan etti; 8 saatlik işgünü mücadele hedefini uluslararası işçi hareketinin önüne koydu. Ve süreç içinde 8 saatlik işgünü yasal bir hak olarak kurumlaştı. 1 Mayıs birçok ülkede bayram ve tatil günü olarak yasal bir nitelik kazandı.

Bu kısa bilgilendirme, kararlı, sabırlı ve soluklu bir mücadelenin neye kadir olduğunu çok net ve tartışmasız olarak göstermektedir.

Kararlı, sabırlı ve özverili bir mücadelenin, birlik ve dayanışma içinde sürdürülen direnişlerin er veya geç sonuç alacağı, sayısız tarihsel olay ve örnek tarafından doğrulanmıştır. Daha öncesi bir yana son 30 yıllık Türkiye 1 Mayıslar tarihi de bunu doğrulamaktadır. 1 Mayıs 1977 katliamı ve bu katliamı tam bir bastırma ve sindirme aracına dönüştüren Türk devleti, her 1 Mayıs'ta işçi ve emekçi düşmanlığını çok çıplak, yalın ve net olarak gösteregeldi. Bu günü kendisi için, adeta, kendini, kimliğini ve duruşunu kanıtlamanın gösteri platformu haline getirdi.

Ancak devletin tüm sindirme, bastırma ve yasaklama çabalarına, bu konuda sergilediği kanlı pratiklerine rağmen, devrimciler, işçi ve emekçiler 1 Mayıs kararlılığından geri adım atmadılar. Daha önce dar ve grupsal çapta gösterilen, son 3 yılda ise daha genel ve kitlesel düzeyde sergilenen 1 Mayıs-Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs'ı kutlama girişimi, bu yıl başarıya ulaştı. Hükümet Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılacağını açıkladı. Bu, bu konuda gösterilen direncin, kararlılık ve ödenen bedellerin doğrudan bir sonucudur.

Tüm yasaklama ve bastırma çabalarına rağmen, Türk devleti, 1 Mayıs'ın meşruiyetini ortadan kaldıramamış, bunu milyonların bilincinden ve ruhundan silememiştir. Bu alanda atılan her adım bu konudaki anıları ve meşruiyet bilincini daha da derinleştiriyordu.

Kuşkusuz bu yıl Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılmasında, TEKEl işçilerinin hatırı sayılır bir etkisi oldu. Kuşkusuz belirleyici olan, yılların yarattığı birikimdir, yani 1 Mayıs üzerinde yoğunlaşan mücadele kararlılığı, cesareti ve bu uğurda ödenen büyük bedellerdir. Öyle de olsa TEKEl işçilerinin sergilediği direniş, bunun başta emekçiler olmak üzere toplumda yarattığı etkileri de değerlendirmede dikkate almak gerekiyor.

Kuşkusuz 1 Mayıs konusunda bugün geline nokta önemlidir. Ancak bu mücadelenin kazanımı,

mücadelenin devrimci özünü boşaltmak için bir silaha dönüştürülme tehlikesi de az değildir. Yani 1 Mayıs'ı "sıradanlaştırma" çabalarına tanık olursak buna şaşmamak gerekir.

Aslında Kuzey Kürdistan, özüne uygun 1 Mayıs kutlamalarına, 1970 yılların ikinci yarısından itibaren tanık olmaya başladı. Yürüyüşler, kitlesel gösteriler, iş bırakmalar ve kitlesel kutlamalar biçiminde... Antep, Batman ve belli ölçülerde Amed ilk akla gelen kentlerdir. Daha sonraki yıllarda, özellikle 1990'lı yıllardan itibaren ise düzen içi arayış ve çabalara paralel olarak işçi, emekçi kavramları ve bakış açısı terk edildi. 2000'li yıllarla birlikte ise birlik, mücadele ve dayanışma kavramları yerini "toplumsal barış" kavramına bıraktı. "Barış" sadece ulusal sorun ve ulusal istemlerle sınırlı tutulmadı, tersine toplumsal sınıfların "barışı" olarak bilinç ve bilinçaltlarına işlendi.

Kaçınılmaz olarak böyle tersten bir "bilinç taşınan" ideolojik ve politik sonuçları vardır. "Toplumsal barış" eksenli hareketin etkilediği kitleler, 1 Mayıs alanlarında boy gösteriyorlar, eylemlerde bulunuyor ve bu önemli bir kitlesel düzey de kazanıyor. Ancak unutmamak gerekir ki, bu katılım, politik düzlemde 1 Mayıs'ın özüne ve ruhuna uygun, onun gerektirdiği bir katılım ve kutlayış

değildir. Kendi çizgilerine ve güncel politik istemlerine uygun bir duruş sergilemeleri, bunu yansıtan sloganlar atmaları bu değerlendirmemizin doğruluğunu kanıtlamaktadır. Ancak politik olarak İmralı çizgisinden uzak ve işçi ve emekçi direnişlerinin içinde olan Kürt işçi ve emekçilerinin duruşu, TEKEl Direnişi'nde de görüldüğü gibi, "toplumsal barış" değil, sınıfsal mücadele çizgisinde olduğunu göstermektedir.

Elbette Kürt emekçileri, mücadele deneyimleri içinde öğreniyorlar, ancak bu "öğrenmelerin" daha kalıcı ve etkileyici nitelikler kazanması, kendiliğinden olmuyor; dahası bunun kısa vadede başarılması da güç görünmektedir. Bu konuda yapılması ve geliştirilmesi gereken çok şey var. Kürdistan emekçilerinin daha bağımsız bir duruş kazanabilmesinin ve toplumsal talepleriyle ulusal taleplerini devrimci bir perspektifle teorik ve pratik düzlemde gerçekleştirmelerinin nesnel zemininin güçlenmesi ve öznel koşullarının yaratılması gerekiyor. Bu, sabırlı ve çok yönlü bir direniş anlamına geliyor. Bu, 1 Mayıs'ın da özünü anlatıyor.

1 Mayıs, birlik, mücadele ve dayanışma günü kutlu olsun!

Bijî 1 gulan!

20 Nisan 2010

Barış Grubu üyesine hapis cezası

Urfa'nın Ceylanpınar İlçesi'nde katıldığı bir etkinlikte Abdullah Öcalan için "Kürt Halk Önderi" ve "Sayın Öcalan" ifadelerini kullandığı gerekçesiyle Demokratik Çözüm ve Barış Grubu Üyesi Lütfü Taş hakkında "Örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla açılan davanın duruşması Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşmada Taş ile avukatı Ferda Miran hazır bulundu. İddianamenin okunmasının ardından savunma yapan Taş, konuşmasını belirtilen suç kapsamında yapmadığını belirterek, konuşmasının düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesini istedi. Taş'ın avukatı Ferda Miran da benzer içerikte savunma yaptı ve müvekkilinin beraatını istedi.

Taş'ın yaptığı konuşmayla "örgüt propagandası" yaptığını iddia eden mahkeme heyeti, Terörle Mücadele Kanunu'nun (TMK) 7/2 maddesi uyanca Taş'a 1 yıl hapis cezası verdi. Mahkeme heyeti, Taş'ın yargılanma sırasındaki iyi halini göz önüne alarak cezayı 10 aya indirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Polis yargısız infaza kalkıştı

Geniş yetkilerle donatılan ve adeta cinayet şebekesine dönüşen polis teşkilatı bu kez Kuşadası'nda işbaşındaydı. Aydın'ın Kuşadası ilçesinde Umut Tamaç isimli 27 yaşındaki genç sokak ortasında sivil polis tarafından başından vurularak infaz edilmek istendi. Kuşadası'nın göbeğinde, gündüz vakti infaz edilmek istenen Tamaç'ın başından vuruluşuna birçok kişi tanık oldu.

Olaya tanık olan esnaflardan biri Tamaç'ın polis tarafından vuruluş anını şöyle anlattı:

“Polis çocuğu tutmuştu. Önce ayağına doğru ateş etti. İsabet etmedi. Sonra başına namluyla vurdu. Polis olduğunu o anda bilmiyorduk, ‘Yapma’ diye yalvardık. Çocuğu yerden kaldırdı. Başına ateş etti. Altı yedi sivil polis şahitlik yapmamamız için bize gözdağı verdi...”

Ağır yaralanan ve hastanede yaşam mücadelesi veren 27 yaşındaki Tamaç'ın vurulmasına tanık olan kişilerden biri de Yay-Tun Et Galerisi'nin sahibi Mehmet Yaylacı'ydı. Yaylacı'nın olaya ilişkin anlatımı sivil polisin Tamaç'ı infaz etmek üzere vurduğunu tüm açıklığıyla gösteriyordu. Yaylacı, Tamaç'ın vuruluş anını şöyle aktardı:

“Caddede karşılıklı duruyorlardı. Polis ayakta bağıyor, çocuk müdahale etmiyor, cevap vermiyordu. Çocuk zaten korkmuştu, gitmek istiyordu. Polis bırakmıyordu, ‘ben seni götüreceğim’ diyordu. Çocuk hiç seslenmiyor, polis ‘Seni öldürecekim, başıma bela olacaksın’ diyordu. Polis, ikide bir çocuğa seni öldürecekim’ diyordu. Çocuk da ‘Öldürecekse öldür, ben buradayım’ diyordu. Aramız iki üç adım bir şeydi. Tabii yanlarına çok yaklaşmadık. Silah var, bize de dönebilir diye. İlk gördüğümünden itibaren polisin elinde silah vardı. Çocuğun elinde bir şey yoktu.”

Tamaç'ı sokak ortasında infaz etmeye kalkışan sivil polis 27 yaşındaki genç vurduktan sonra etrafta bulunanlara 155'i aramalarını söyledi. Olay yerine gelen sivil ve resmi polisler de olaya tanık olan kişileri tehdit ederek konuyla ilgili konuşmalarını engellemek istediler.

Yay-Tun Et Galerisi'nin sahibi Mehmet Yaylacı polis terörüne karşı tepkisini şöyle anlattı:

“Savcılığa da mutlaka ifade vereceğim. Vermek zorundayım, Bu vicdanın altında kalamam. Polis vuruyor, yarın bize de aynı şeyi yapabilirler. Aydın Sökeliyim. Burada böyle bir şey daha önce olmadı. İlk kez yaşıyorum. Gözlerimin önünde olduğu için hâlâ şoku üzerimden atamadım. Çocuğun ailesi yarın (bugün) buraya gelecekmiş. Kendi ailesiyle birlikte karakola gitmeden savcılığa giderek ifademi vereceğim. Çocuğu da polisi de tanımıyorum.”

Olayın ardından gözaltına alınan sivil polisin kimliği açıklanmazken Aydın Valisi Hüseyin Coş ise sokak ortasında gerçekleştirilmek istenen yargısız infazdan daha çok Tamaç'ın hakkında “Savcılıkça yakalama emri bulunduğu”nu ve “polise bıçakla mukavemet ettiği” iddialarını ortaya attı.

Şu anda yoğun bakımda olan Umut Tamaç'ın ablası Pınar Tamaç, kardeşinin sokak ortasında vuruluşuna ilişkin şu cümleleri kullandı:

“Uyuşturucu satıcılığından sabıkalı olduğu söyleniyor. Umut'un geçmişte silah yakalatmaktan dolayı bir sabıkası var. Onun dışında sabıkası yok. Uyuşturucu bağımlısı. Kullanıyor ama satmıyor. Şu an yoğun bakımda. Polis kasti olarak kardeşimi vurdu. Birinin uyuşturucu kullanıyor olması gidip onu kafasından vurabilirsiniz anlamına gelmiyor. Havaya sıkıp o kurşunun şakaktan girip, yanaktan çıkması diye bir yerçekimi kanunu yok.”

Katiller katilleri soruşturuyor

Bunun yanında, Tamaç'ı sokak ortasında başından vuran polis ile ilgili soruşturma savcılığın talimatıyla jandarmaya verildi. Tamaç'ın vurulmasının ardından başlayan soruşturma sürecinde diğer polis terörü ve cinayetlerinde olduğu gibi katilleri katilleri soruşturacak.

Burjuva medya, savcılık talimatıyla soruşturma yetkisinin jandarmaya verilmesi üzerinden

jandarmanın “güvenilirliğini” öne çıkarsa da bir cinayet şebekesine dönüşen polis teşkilatı gibi düzenin selameti için çalışan jandarma teşkilatının da sokak ortasında yaşanan infaz girişimini ortaya çıkarması ve sorunun temellerine dokunması beklenemez. Zira, polis teşkilatı gibi düzenin kirli işlerinin planlayıcı ve uygulayıcı kurumlardan biri olan jandarmanın icraatları da sermaye devletinin yürüttüğü kirli savaş ve özellikle Hrant Dink'in katledilmesinin ardından ortaya çıkan gelişmelerle hafızalardaki yerini koruyor.

Adana' da hasta tutsaklar için eylem

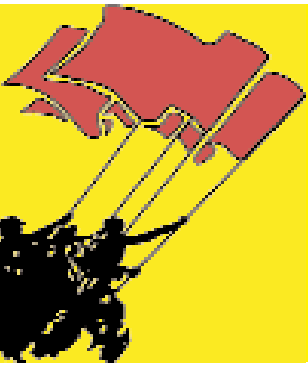
Adana'da, cezaevlerindeki hak ihlallerini ve hasta tutsakların ölüme terk edilmesini protesto etmek için 17 Nisan günü basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirildi.

İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasında, Mehmet Kılınç adlı tutsağın Kırıklar F Tipi Cezaevi'nde işkenceyle katledilmesine değinildi. *“Cezaevi yönetimi Mehmet Kılınç'ın önce başını duvarlara vurarak kırdığını sonra da merdivenden düşüğünü söylüyor. Mehmet Kılınç'ın, üstelik de tahliyesine 6 ay kalmışken katledilmesi, tıpkı Metris cezaevinde işkenceyle katledilen Engin Çeber gibi bu ülkedeki cezaevi gerçeğini bir kez daha gösteriyor.”* denilen açıklamada, cezaevleriyle devrimcilerin, demokratların, muhaliflerin teslim alınmak ve yok edilmek istendikleri vurgulandı.

Açıklamada, Adıyaman Cezaevi'nden Balcalı Hastanesi'ne getirilen İsmet Ayaz'ın sağlık durumu hakkında bilgi de verildi. *“Bütün bu heyet raporlarına karşın, cezaevinde yaşamını sürdürmesi imkânsız olan Ayaz'ın tahliyesi içinse devlet hastanesi cezanın ertelenmesine olumsuz rapor veriyor. Gerekçe ise gün gün ölüme giden ve şu anda 35 kiloya kadar düşen İsmet ayaz'ın hastalığının ölümcül olmayışı!”* denildi.

Açıklama, başta durumu ağır olan 49 hasta tutsak olmak üzere tüm hasta tutsakların bir an önce serbest bırakılması talep edilerek sonlandırıldı.

Mücadele Postası

NKP: Çernobil bir daha asla!

Çernobil'deki nükleer felaketin 24. yılında 21 Nisan günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yapan İstanbul Nükleer Karşıtı Platform, AKP hükümetine nükleer santrallerden vazgeçme uyarısında bulundu. NKP, yeni felaketlerin kapısını açacak nükleer santral faciasına karşı mücadele çağrısı yaptı.

TMMOB İKK, TMMOB'a bağlı çeşitli odaların ve sendikaların katıldığı basın açıklamasını NKP adına EMO İstanbul Şube Başkanı Erhan Karaçay okudu. Nükleer güçler savaşında Türkiye'nin 'piyon' yapıldığını belirten Karaçay, AKP hükümetinin Rusya ortaklığıyla Mersin'e nükleer santral yapımına ilişkin ihalenin yargı kararıyla hukuka aykırı olduğunu saptanmasına rağmen aynı ihalenin devletlerarası iki anlaşma yoluyla yargı denetiminden kaçırıldığını söyledi. Mersin'in yanısıra Güney Kore ile yapılacak anlaşma ile Sinop'ta nükleer santral kurma planının devreye sokulacağını söyleyen Karaçay AKP hükümetinin enerji politikalarının iflas ettiğini dile getirdi.

"Nükleer santral macerasıyla Türkiye, güçler savaşında bir piyon konumuna sokulmaktadır. Yine bu dönem boyunca Türkiye'nin dışa bağımlılığının azaltılacağı söylemleri tam bir hayaldir. Nükleer santral macerasıyla Türkiye, güçler savaşında bir piyon konumuna sokulmaktadır" diyen Karaçay, AKP hükümeti döneminde uygulanan özelleştirmeci ve serbest piyasacı politikalara dikkat çekti. Nükleer santraller karşı mücadele çağrısı yapan Karaçay, ne Mersin'de ne de Sinop'ta nükleer santral istemediklerini dile getirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Cumartesi Anneleri Ceylan'ın akıbetini sordu

Gözaltında kaybedilenlerin akıbetinin açıklanması ve sorumlularının yargılanması talebiyle İstanbul'da cumartesi günleri bir araya gelen Cumartesi Anneleri eylemlerinin 264. haftasında 17 Nisan günü bir kez daha Galatasaray Lisesi önündeydi.

Cumartesi Anneleri bu hafta, 2004 yılında gözaltında kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'ın akıbetini sordu. Basın açıklamasından önce söz alan, Ceylan'ın avukatı Eren Keskin, Ceylan'ın akıbetine ilişkin birçok araştırma yaptıklarını söyledi. En son annesinin aldığı bir nüfus kaydında Tolga Baykal Ceylan'ın Bulgaristan'da olduğunun bildirildiği bilgisini veren Keskin, bu dosyayı Türkiye'de iç hukukta sonuç alamadıkları için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürdüklerini belirtti. Türkiye'nin bu davadan dolayı mahkum olacağını ifade eden Keskin, Tolga Baykal Ceylan'ı gözaltında kaybeden yetkililerin açığa çıkacağını sözlerine ekledi. Türkiye'de hukuk sistemini ve işkenceyi sorgularken bunun bir devlet politikası olduğunu unutmamak gerektiğinin altını çizen Keskin, sadece işkence yapanların değil, onları yeterince sorgulamayan savcılarının da devlet politikasının parçası olduklarını hatırlattı.

Gözaltında kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'ın annesi Kadriye Ceylan'ın okuduğu basın açıklamasında "Gözaltında kaybedilen evlatlarımız, sevdiklerimiz konusunda her türlü bilgiyi inkar eden devlet, nasıl oluyor da nüfus kütüğünden düşürebiliyor?" sorusu soruldu. Açıklama, sorumlular cezalandırılıncaya kadar mücadelenin süreceği belirtilerek sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Genç-Sen'lilere 1 Mayıs saldırısı

Ankara'da Genç-Sen'li öğrenciler 21 Nisan günü faşist saldırıya maruz kaldılar. DİSK'in gerçekleştireceği 1 Mayıs eylemi öncesinde yürüyüş yapan Genç Sen'lilere faşistler saldırdı. Saldırıda iki kişi yaralandı.

DİSK Ankara Bölge Temsilciliği'nin 1 Mayıs kutlamalarıyla ilgili yapacağı eylem öncesinde Yüksel Caddesi'nde yürüyüş yapan Genç Sen üyeleri, 21 Nisan günü faşist saldırıya maruz kaldılar. Eylem öncesinde Yüksel Caddesi'nden geçen Genç-Sen'lilere yapılan saldırı sonucu Genç Sen MYK üyesi Onur Güler ile Onurcan Sönmez isimli lise öğrencisi yaralandı.

Yaralanan öğrenciler hastaneye götürülürken Onur Güler'in burnunun kırıldığı öğrenildi.

TUYAB: Bu da hapishane açılımı

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) F Tiplerinde yaşanan ve giderek ağırlaşan tecrit koşullarını protesto etti. Galatasaray Meydanı'nda yapılan basın açıklamasının ardından Adalet Bakanlığı'na siyah kart gönderildi.

"İletişim hakkı engellenemez / Keyfi uygulamalara son!" pankartının açıldığı eylemde TUYAB adına açıklama yapan Semiha Köz, F Tiplerinin ilk açıldığı dönemden itibaren birer ölüm evi haline geldiğini ve tecrit uygulamalarının da son dönemde giderek yaygınlaştığını ifade etti.

Keyfi disiplin cezalarının had safhaya ulaştığını belirten Köz, Sincan F Tipi'nde ve Sincan Kadın Hapishanesi'nde dört aydır telefon görüşmelerinin kısa künye okunmaması gibi keyfi gerekçelerle engellendiğini belirtti. Bütün F Tiplerinde hücre cezaları, görüş yasakları vb. uygulamalarla tecridin ağırlaştırıldığı belirtilirken en koyu tecridin de İmrallı'da uygulandığı söylendi.

Tüm bu yaşananların devletin hapishane açılımı olduğu söylenen açıklamada, tutsakların hiçbir zorbalığa boyun eğmeyecekleri belirtildi. Açıklama hasta tutsakların serbest bırakılması ve hapishanelerdeki baskılara son verilmesi talepleriyle sonlandırıldı.

Cumartesi Anneleri'nin de destek verdiği basın açıklamasının ardından Adalet Bakanlığı'na siyah kartlar gönderildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kızıl Bayrak / İstanbul

**“Bu yanıyla emeğe saygı,
insana saygı bu direnişe omuz
vermeyi gerektiriyor.
Sadece kendimiz için değil,
yaşamı köleleştirilmiş
milyonlarca işçi ve emekçinin
haklı davasını savunmak için
de direniyoruz.”**

Hatice Yürekli

**22 Nisan 2001’de Büyük Zindan Direnişi’nde
şehit düşen TKİP Kurucu Üyesi
Hatice Yürekli yoldaşı saygıyla anıyoruz...**

**Devrimciler ölmez,
devrim davası yenilmez!**